

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

16 december 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET GOEDKEURING VOORBEREIDING ASSOCIATIE EG EN CHILI

DECREET SAMENWERKINGSAKKOORD EN PROTOCOLLEN ASTROFYSISCH ONDERZOEK

DECREET GOEDKEURING VERDRAG INZAKE ENERGIEHANDVEST EN PROTOCOL ENERGIE-EFFICIËNTIE

DECREET VERMINDERING ONROERENDE VOORHEFFING

DECREET OPRICHTING RAAD VOOR CULTUUR, RAAD VOOR DE KUNSTEN, RAAD VOOR VOLKSONTWIKKELING EN CULTUURSPREIDING

DECREET ALGEMEEN WELZIJNSWERK

DECREET MACHTIGING OPRICHTING VZW VLAAMS OMROEPORKEST EN KAMERKOOR

DECREET OPRICHTING NV MIJNSCHADE EN BEMALING LIMBURGS MIJNGEBIED

DECREET WIJZIGING ORGANIEKE WET OCMW

RESOLUTIE OPZETTEN EXPERIMENT THUIS- OF TELEWERK IN VLAAMSE ADMINISTRATIE

RESOLUTIE SOCIAAL STATUUT ZEEVISSER

RESOLUTIE STUDIETOELAGEN

MONDELINGE VRAGEN

Inhoud

Nr. 16

Dinsdag 16 december 1997

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Wijzigingen in verwijzing naar commissie	2
Verslagen	
Indiening	3
Met redenen omklede moties	
Indiening	5
Tekst aangenomen door de commissie	
Indiening	7
Motie	
Indiening	7
Adviezen van de Raad van State	
Indiening	7
Rapport van het Rekenhof	
Indiening	7
Voorontwerp van decreet	
Indiening	7
Moties van gemeenten	
Indiening	8
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	8
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	8
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening en verwijzing	8
Advies van de Vlaamse Mediaraad	
Indiening	9

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening en verwijzing	9
Jaarverslag	
Indiening	9
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	9
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	9
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	10
Moties van orde	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure	10
Sprekers : de heren André Denys, Joris Van Hauthem, Chris Vandembroeke, Johan De Roo, Jos Geysels, Gilbert Bossuyt, John Taylor, Karel De Gucht, Jan Béghin en minister-president Luc Van den Brande	
Voorstel tot spoedbehandeling	15
Spreker : de heer Etienne Van Vaerenbergh	
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de kaderovereenkomst voor samenwerking ter voorbereiding van een associatie van politieke en economische aard tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de republiek Chili anderzijds als einddoel, en bijlage, ondertekend in Florence op 21 juni 1996	
- 743 (1996-1997) - Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	15
Artikelsgewijze bespreking	16
Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988	
- 744 (1996-1997) - Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	16
Spreker : minister-president Luc Van den Brande	
Artikelsgewijze bespreking	17
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :	
1° het verdrag inzake het Energiehandvest, met de bijlagen EM, NI, TRM, N, VC, ID, IA, P, G, TFU, D, B, PA en T, en de besluiten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 ;	
2° het protocol betreffende energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994	
- 729 (1996-1997) - Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	17
Sprekers : de heer Stefaan Platteau, verslaggever en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	20

Ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen - 741 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 7	
Algemene bespreking	20
Sprekers : de heren Eddy Schuermans, verslaggever, Leo Cannaeerts en Didier Ramoudt	
Motie van orde	
Voorstel tot verwijzing naar de commissie	25
Sprekers : de heren Herman Suykerbuyk en André Denys	
Ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen - 741 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 7	
Algemene bespreking (Voortzetting)	25
Sprekers : de heren Carlos Lisabeth, André Denys, Frans Wymeersch en Leo Cannaeerts	
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling	28
Spreker : de heer Joachim Coens	
Ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen - 741 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 7	
Algemene bespreking (Voortzetting)	29
Sprekers : de heren Jean-Marie Bogaert, Robert Voorhamme, Eddy Schuermans, Chris Vandebroeke, Jos Stassen, Carlos Lisabeth, André Denys, Jos Geysels, Paul Van Grembergen, Didier Ramoudt en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	39
Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden - 783 (1997-1998) - Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	41
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever, de heer Marino Keulen, mevrouw Kathy Lindkens, de heren Herman Lauwers en Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en minister Luc Martens	
Artikelsgewijze bespreking	51
Ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk - 827 (1997-1998) - Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	62
Sprekers : mevrouw Sonja Becq, verslaggever, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Felix Strackx, Bart Vandendriessche en Etienne Van Vaerenbergh, mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Yolande Avontroodt en minister Luc Martens	
Artikelsgewijze bespreking	75
Ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” - 842 (1997-1998) - Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	81
Sprekers : de heren Marino Keulen, Joachim Coens, Tuur Van Wallendael en Jos Stassen en mevrouw Kathy Lindkens, minister Luc Martens en minister Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	85

<p>Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied - 84 (BZ 1995) - Nrs. 1 tot 5 Algemene bespreking Sprekers : de heren Eddy Schuermans en Gilbert Vanleenhove en minister Eric Van Rompuy Artikelsgewijze bespreking</p>	86 88
<p>Voorstel van decreet van de heren John Taylor en Freddy De Vilder houdende wijziging van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn - 711 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 3 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking</p>	93 93
<p>Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Van Lindt en mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht betreffende het opzetten van een experiment inzake thuis- of telewerk in de Vlaamse administratie - 458 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 3 Bespreking</p>	93
<p>Voorstel van resolutie van de heren Didier Ramoudt, Joachim Coens, Jacky Maes, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende het sociaal statuut van de zeevisser - 719 (1996-1997) - Nrs. 1 tot 3 Bespreking</p>	94
<p>Voorstel van resolutie van de heer Jos De Meyer, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heren René Swinnen, Pieter Huybrechts, Chris Vandenbroeke en Ludo Sannen betreffende de studietoelagen - 843 (1997-1998) - Nrs. 1 en 2 Bespreking Sprekers : de heren René Swinnen, verslaggever, Gilbert Vanleenhove, Pieter Huybrechts en Ludo Sannen</p>	94
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	98
<p>Bijlage Mondelinge vraag van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verontreiniging van de Vogelenzangbeek te Anderlecht Mondelinge vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verontreiniging van het bodemwater te Aalter Mondelinge vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de samenwerking tussen Vlaanderen en de Internationale Arbeidsorganisatie Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van Den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het administratief steunpunt "coördinatie Vlaamse Rand Gemeenten met Bijzonder Taalstatuut"</p>	102 104 106 108

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Jan Béghin, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeyts, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doornik, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Nelly Maes, Jacky Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hautem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland

Van Walleghem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Emiel Verrijken : gezondheidsredenen ;

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Lydia Maximus, Johan Sauwens, Kris Van Dijck.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme
– 846 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 856 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Ontwerp van decreet inzake het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden
– 868 (1997-1998) -Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq en de heer Guy Swennen houdende de rechten van gebruikers in de welzijnsvoorzieningen – 845 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenberg houdende geldelijke bijstand aan minvermogenenden in de kosten van de rechtshulp – 848 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van decreet van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Patrick Lachaert houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wat de geklasseerde gebouwen betreft – 849 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
- Voorstel van decreet van de heer Steve Stevaert betreffende de beveiliging van nieuwe en verbouwde woningen door rookmelders – 853 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel – 847 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.

- Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Karel De Gucht, André Van Nieuwerkerke, Chris Vandebroek, Ludo Sannen en Jos De Meyer betreffende de samenwerking tussen onderwijs en tewerkstelling – 850 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van resolutie van de heer Jaak Gabriels betreffende de politieke problemen in de Brusselse instellingen – 852 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.
- Voorstel van resolutie van de heer Paul Van Grembergen betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel – 854 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de plenaire vergadering.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Yolande Avontroodt, de heer Etienne Van Vaerenbergh, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Etienne De Groot tot versterking van de parlementaire controle op sommige aspecten van de gezondheidszorg – 855 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van resolutie van de heer Chris Vandebroek c.s. betreffende de meldingsplicht van de fiscale administratie bij de procedure studietoelage voor leerlingen secundair onderwijs – 858 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van resolutie van de heer Peter De Ridder betreffende een rock- en popbeleid in Vlaanderen – 865 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.

Wijzigingen in verwijzing naar commissie

- Voorstel van resolutie betreffende het optimaliseren van de rol van de overheid inzake exportbevordering en het uitbouwen van een efficiënt en complementair instrumentarium ter zake – 778 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden (voorheen

Voorzitter

verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden).

- Voorstel van decreet houdende oprichting van een Dienst voor Taaladvies – 838 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport (voorheen verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken).

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 14 (1997-1998) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-A.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Leo Cannaerts aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-B.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-C.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Hugo Marsoul aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-D.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Carl Decaluwé aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-E.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Jos De Meyer aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-F.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Joachim Coens aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-G.
- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer John Taylor aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-H.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Yolande Avontroodt en mevrouw Ria Van den Heuvel aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 – 15 (1997-1998) – Nr. 9-I.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van

Voorzitter

Goey aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998

– 15 (1997-1998) – Nr. 9-J.

- Verslag namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant uitgebracht door de heer Stefaan Platteau aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998

– 15 (1997-1998) – Nr. 9-K.

- Verslag namens de werkgroep Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen aan de Commissie voor Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998

– 15 (1997-1998) – Nr. 9-L.

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaearts over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998

– 15 (1997-1998) – Nr. 10.

- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer John Taylor over het voorstel van decreet van de heer Paul Van Grembergen c.s. houdende instelling van een Vlaams Publikatieblad

– 45 (BZ 1995) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh over de hoorzitting in verband met hoofdstuk III.4.5 : buitenlandse handel in de discussienota voor een verdere staatshervorming

– 253 (1995-1996) – Nr. 6.

- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer John Taylor over het voorstel van resolutie betreffende het opzetten van een experiment inzake thuis- of telewerk in de Vlaamse Administratie

– 458 (1996-1997) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Eddy Schuermans over het ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen

– 741 (1997-1998) – Nr. 5.

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden en over de beleidsbrief Samenspraak – De structurering van advies en overleg inzake cultuur en welzijn

– 783 (1997-1998) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

– 788 (1997-1998) – Nr. 7.

- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

– 788 (1997-1998) – Nr. 8.

- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Leo Cannaearts over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

– 788 (1997-1998) – Nr. 9.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Hugo Marsoul over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

– 788 (1997-1998) – Nr. 10.

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Jos De Meyer over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

– 788 (1997-1998) – Nr. 11.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Joachim Coens over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998
– 788 (1997-1998) – Nr. 12.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998
– 788 (1997-1998) – Nr. 13.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Sonja Becq over het ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk
– 827 (1997-1998) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over het ontwerp van decreet houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor
– 842 (1997-1998) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer René Swinnen over het voorstel van resolutie betreffende de studietoelagen
– 843 (1997-1998) – Nr. 2.
- Verslag namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant over de hoorzitting met mevrouw Nicole René, voorzitter van l'Office de la Langue française du Quebec
– 851 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Francis Vermeiren, Ward Beysen en Julien Demeulenaere tot besluit van de op 10 december 1997 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de criteria die door de stedenbouwkundige diensten worden gehanteerd bij het al dan niet verlenen van een bouwvergunning voor de vervanging van sociale woningen door nieuwbouw in woongebieden
– 857 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris tot besluit van de op 10 december 1997 door mevrouw Nelly Maes en de heren Jos Stassen, Frans Wymeersch en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties, respectievelijk tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven, tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en het stelselmatig uitstellen van een beslissing terzake, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven
– 859 (1997-1998) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Johan Malcorps en Ludo Sannen tot besluit van de op 10 december 1997 door de heer Bruno Tobbacq in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van de nieuwe directeur-generaal

Voorzitter

van AROHM als kabinetschef van minister Grouwels

– 860 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer en Marc Cordeel tot besluit van de op 10 december 1997 door mevrouw Nelly Maes en de heren Jos Stassen, Frans Wymeersch en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties, respectievelijk tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven, tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en het stelselmatig uitstellen van een beslissing terzake, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven
- 861 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jos Stassen, Johan Malcorps en mevrouw Nelly Maes tot besluit van de op 10 december 1997 door mevrouw Nelly Maes en de heren Jos Stassen, Frans Wymeersch en Jos De Meyer in commissie gehouden interpellaties, respectievelijk tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven, tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen

voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en het stelselmatig uitstellen van een beslissing terzake, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen om Doel te laten verdwijnen voor de aanleg van een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven

– 862 (1997-1998) – Nr. 1

- Met redenen omklede motie van de heren Francis Vermeiren en Arnold Van Aperen tot besluit van de op 11 december 1997 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de impact van de vigerende milieuwetgeving op de KMO's en de kritiek terzake van het NCMV
- 863 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwé en Leonard Quintelier tot besluit van de op 11 december 1997 door de heer Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, en tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het weren van schadelijke stoffen uit de type-bestekken voor overheidsopdrachten
- 864 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Patrick Lachaert tot besluit van de op 10 december 1997 door de heer Bruno Tobback in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van de nieuwe directeur-generaal van AROHM als kabinetschef van minister Grouwels
- 866 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Dominiek Lootens-Stael tot besluit van de op 11 december 1997

Voorzitter

door de heer Dominiek Lootens-Stael in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aan-gelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot verzoek tot schorsing van de beslissing van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van 28 februari 1997 aangaande de aanwijzing van zes raadsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de Gemengde Commissie voor Overleg met de Bevolking van Buitenlandse Oorsprong

– 869 (1997-1998) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende tekst werd aangenomen door de commissies :

- Tekst aangenomen door de commissies over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998
– 788 (1997-1998) – Nr. 14.

MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de heer Paul Van Grembergen betreffende een belangenconflict
– 867 (1997-1998) – Nr. 1.

Deze motie ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening**

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer Steve Stevaert houdende de financiële bijdrage van de werkgever in een ecologische reiskostenvergoeding voor zijn werknemers
– 361 (1995-1996) – Nr. 2.
- Advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998
– 788 (1997-1998) – Nr. 15.

Deze adviezen van de Raad van State liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

RAPPORT VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : Het volgende rapport van het Rekenhof werd ingediend :

- Rapport van het Rekenhof over de uitvoeringsrekening van de begroting 1995
– 24 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot wijziging van het wetboek van de inkomstenbelastingen voor wat betreft de onroerende voorheffing
(VR 3/1997-1998).

Voorzitter

Dit voorontwerp ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Kaprijke tegen de opheffing van de omzendbrief d.d. 1 oktober 1975 betreffende de oprichting van constructies ter vervanging van door brand of storm vernielde eigendommen, goedgekeurd door de gemeenteraad van 16 oktober 1997 (DOC 26/1997-1998) ;
- Motie van de gemeente Zingem tegen de opheffing van de ministeriële omzendbrief dd. 1 oktober 1975 betreffende de oprichting van constructies ter vervanging van door brand of storm vernielde eigendommen, goedgekeurd door de gemeenteraad van 25 september 1997 (DOC 28/1997-1998) ;
- Motie van de gemeente Voeren over de adoptie van de nieuwe gedragscode, goedgekeurd door de gemeenteraad van 14 november 1997 (DOC 29/1997-1998).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Uitvoeringsstand van de begroting samen met de schatkistoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 oktober 1997 (DOC 33/1997-1998) ;
- Verslag in verband met de herstructurering van het economisch overheidsinitiatief (DOC 35/1997-1998) ;
- Milieubeleidsplan 1997-2001 (MINA-plan 2) : ontwerp van milieujaarprogramma (DOC 36/1997-1998).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

- Opstel door het Rekenhof van een voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting. Toepassing van artikel 77 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit (DOC 32/1997-1998).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- De organisatie van het binnenlands bestuur in Vlaanderen (Addendum) – De reacties op het advies van de Commissie Bestuurlijke Organisatie + Bijlagen bij het addendum (DOC 31/1997-1998).

Voorzitter

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD**Indiening**

De voorzitter : Het volgende advies van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad nr. 97/08 betreffende de verlening van de erkenning van de NV Film Net Television als particuliere betaaltelevisie-omroep in de Vlaamse Gemeenschap (DOC 27/1997-1998).

Dit advies van de Vlaamse Mediaraad ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van de SERV werd ingediend :

- Advies over het ontwerp milieujaarprogramma 1998 (DOC 34/1997-1998).

Dit advies ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

JAARVERSLAG**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag van de commissaris-coördinator over de werking van de hogescholen tijdens het boekjaar 1996 (uitvoering van artikel 234, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse gemeenschap) (DOC 30/1997-1998).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Arrest 72/97 van 25 november 1997 ;
 - Arrest 73/97 van 25 november 1997 ;
 - Arrest 74/97 van 26 november 1997.
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 1167 ;
- Rolnummers 1169 en 1171 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1172 ;

Voorzitter

- Rolnummer 1190 ;
- Rolnummer 1188 ;
- Rolnummers 1182, 1183, 1184 en 1185 (samen-gevoegde zaken).

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijziging onder de plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de VLD-fractie is in de Commissie voor Financiën en Begroting de heer Ramoudt als plaatsvervangend lid vervangen door de heer De Gucht.

MOTIES VAN ORDE**Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44, 1, c van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde zou ik een vraag willen stellen in verband met de te volgen procedure.

Vorige week hebt u, mijnheer de voorzitter, ons uitgenodigd op een Uitgebreid Bureau. Het kon volgens u niet dat in het programmadecreet een aantal artikelen stonden die eigenlijk werden betwist door de juridische dienst van het Vlaams Parlement. In overeenstemming met vroegere beslissingen van het parlement, zijn ze immers in tegenstrijd met de in het Vlaams Parlement goedgekeurde resolutie die bepaalt dat we enkel artikelen in het programmadecreet kunnen aanvaarden die een rechtstreekse band hebben met de begroting en die inspelen op het jaarlijkse karakter ervan. We hebben vorige week vastgesteld dat dit niet het geval is. Ik vraag u dan ook, mijnheer de voorzitter, welke procedure nu zal worden gevolgd. Ik had gehoopt dat er vanmorgen opnieuw een

Uitgebreid Bureau zou plaatsvinden om hierover uitspraak te doen. Dit was echter niet het geval.

De voorzitter : Mijnheer Denys, zoals u reeds zei, heb ik vorige week het Bureau daarover bijeengeroepen. Ik heb mijn mening te kennen gegeven, maar het is zo dat op dat punt in de procedure niet alleen de voorzitter beslist wat er met het document gebeurt. Dat is wel het geval wanneer het gaat over het ontwerp in zijn beginfase. In de volgende stappen van de procedure moet het parlement daarover beslissen. Ik heb toen het Uitgebreid Bureau bijeengeroepen, dat moest uitmaken of dit punt al dan niet op de agenda moest worden geplaatst. Er werd geen consensus bereikt. We hebben toen afgesproken dat het Bureau zou bijeekomen indien de fracties dit nodig achtten. Het Vast Bureau zou dan worden vervangen door het Uitgebreid Bureau. Dat is niet gebeurd. Ik heb geen enkele vraag ontvangen waaruit ik kon opmaken dat iemand zich daarover zorgen maakte.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik kan uw uitleg volgen. We moeten ons uitspreken over de vraag of deze artikelen al dan niet in het programmadecreet kunnen blijven staan. U zegt zelf dat het niet alleen uw bevoegdheid is. Dat was wel het geval geweest indien deze artikelen er voor de bespreking van de begroting hadden in gestaan. Hier zegt u dat dit tot de bevoegdheid van het Vlaams Parlement behoort. Ik wens dan ook dat het Vlaams Parlement zich daar nu over uitsprekt.

De VLD-fractie stelt voor deze artikelen uit het programmadecreet te halen. Ik spreek me niet uit over de grond van de zaak, maar wel over de procedure. Volgens het advies van de Raad van State moet het parlement zelf oordelen of dit al dan niet goed werk is. Op dat vlak hebben we echter een soort van deontologie ontwikkeld waarbij we er duidelijk van uitgaan dat dergelijke zaken niet kunnen. In dat verband is trouwens unaniem een resolutie van de heer Taylor goedgekeurd. We vragen zodoende dat de betrokken artikelen uit de begroting zouden worden geschrapt en dat hierover nu wordt gestemd.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik steun de vraag van het heer Denys, temeer omdat we deze voormiddag van de Vlaamse regering in de commissie Onderwijs uitleg hebben gekregen over wat nog moet gebeuren en veranderen in verband met de financiering van het basisonderwijs. Volgens de regering zal dit via een apart

Van Hauthem

decreet gebeuren. We bevinden ons momenteel in de kafkaïaanse situatie waarbij de meerderheid ons vraagt om het programmadecreet goed te keuren zoals het uit de commissie is gekomen, namelijk geamendeerd.

Eigenlijk deelt men ons nu mee dat we de amendementen zo vlug mogelijk moeten vergeten, omdat er een nieuw decreet in de maak is waarin de financiering op een andere manier wordt geregeld. Het lijkt me echter kafkaïaans om vandaag of morgen iets goed te keuren, terwijl men ons nu al meedeelt dat we die regeling uit het programmadecreet moeten vergeten, omdat er zo vlug mogelijk – zo staat het in de tekst van de minister van Onderwijs – een nieuw decreet komt over de financiering van het basisonderwijs. Ik sta dan ook volledig achter de vraag van de heer Denys.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ook de Volksunie steunt de vraag van de heer Denys. We vinden immers dat het op deze manier niet kan. We hebben trouwens vorig jaar, op aanbrengen van de heren Lisabeth en Taylor, een resolutie goedgekeurd om dit soort van procedures niet te wijzigen. Als men ze wijzigt, bouwt men immers achterpoortjes in om ook inhoudelijke wijzigingen door te voeren. Mijnheer de voorzitter, dat is nu net wat er aan het gebeuren is.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, de discussie over de begroting en het programmadecreet werd vorige week nog uitvoerig gevoerd naar aanleiding van de bespreking in de commissie voor Onderwijs. Zowel uit het advies van de Raad van State als uit het advies van de juridische dienst van het parlement blijkt duidelijk dat er geen echte wetstechnische bezwaren zijn. Het parlement is zelf verantwoordelijk voor de werkwijze, en mag deze zelf bepalen. Het is ook overduidelijk dat er geen grondwettelijke bezwaren zijn. Ik begrijp dan ook niet goed waarom we op de vraag van de heer Denys zouden ingaan.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, we hebben vorige week inderdaad in de commissie voor Onderwijs een gedachtewisseling gehouden. Zowel het advies van de Raad van State als dat van

onze eigen juridische dienst zijn ter sprake gekomen. Vooral de CVP-fractie heeft geprobeerd de inhoud van het juridische advies in twijfel te trekken. Ik heb het nu dus niet over de manier waarop dit naar buiten is gebracht. Wij steunen de vraag van de heer Denys.

Mijnheer de voorzitter, ik wil de regering een vraag stellen. Er is vandaag een verklaring van de regering voorgelegd in de commissie voor Onderwijs, en er werd tekst en uitleg gegeven over dat politiek akkoord. Dat akkoord verschilt zowel van het programmadecreet als van het begrotingsdocument dat nu aan de plenaire vergadering ter bespreking wordt voorgelegd.

Mijnheer de voorzitter, ik wil van de regering weten of ze nog achter het document staat dat hier ter bespreking wordt voorgelegd.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de regering is inderdaad tot een besluit gekomen over de financiering van het basisonderwijs. Er is ook een eerste aanzet gegeven tot de hervorming van het secundair onderwijs. Het regeerakkoord bepaalt uitdrukkelijk dat er een bijzondere inspanning moet worden geleverd om de moeilijkheden en het tekort aan middelen in het basisonderwijs op te vangen. We voeren dit uit.

De voorliggende documenten en hetgeen we vandaag hebben beslist, vertonen een duidelijke samenhang. Het is één geheel. Mijnheer de voorzitter, de commissie voor Onderwijs heeft de begroting en het programmadecreet goedgekeurd. We vragen dat het Vlaams Parlement dat ook doet.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de minister-president, dat was mijn vraag niet. (*Opmerking van minister-president Luc Van den Brande*)

Ik herhaal die vraag. De teksten van onder meer het programmadecreet die hier moeten worden besproken, met name deze over het departement Onderwijs, werden, zoals de heer De Roo zegt, in de commissie door een meerderheid goedgekeurd. Hebben die teksten inderdaad dezelfde inhoud en draagwijdte als deze van het bereikte akkoord, zoals we deze morgen vernamen? Zo niet kan er wel een Kerstmis-akkoord zijn en grote vreugde heersen, maar dwingt u het parlement eigenlijk om zich uit te spreken over een politiek achterhaald document.

Geysels

Ik heb het niet over goed- of afkeuring : dat is het democratisch recht van elk parlamentslid. Maar op deze manier houdt men het parlement voor het lapje. De teksten van de begroting en van het programmadecreet vormen een geheel. Deze tekst hebt u op 22 september ingediend en in beleidsbrieven verklaard. Is dat dan nog dezelfde tekst als wat nu in de commissie voor Onderwijs wordt voorgelegd over het deelaspect van het onderwijs ? Mijnheer de voorzitter, als dit niet het geval is, dan vraag ik me het volgende af : is het correct dat het parlement zich twee dagen buigt over een document dat achterhaald is ?

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, tijdens de bijeenkomst van het Uitgebreid Bureau hadden we gevraagd om ons antwoord eventueel in beraad te mogen houden. U weet dat ik de regel voorsta dat elementen die niets met de begroting te maken hebben, zoveel mogelijk uit een programmadecreet moeten worden geweerd. Op dat ogenblik werden we geconfronteerd met een advies van onze diensten, dat blijkbaar reeds algemeen verspreid was in de media alvorens onze fractieleden er enig inzicht in hadden kunnen verwerven. Ik keur dit ten sterkste af. Daarom en ook op basis van de inhoud ben ik van mening dat er wel degelijk een verband is met de begroting. Ik ben het helemaal niet eens met het advies dat er eerst een decretale grondslag moet zijn vóór er middelen in een begroting kunnen worden gereserveerd. Om die reden is er volgens mij geen aanleiding om dit element uit het programmadecreet te lichten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wens doelbewust niet in te gaan op de inhoud van de begroting : daarover wordt pas morgen gedebatteerd. Ik wens me alleen te beperken tot de te volgen procedure, op basis van de in het Uitgebreid Bureau gemaakte afspraken. Ik moet de heer De Roo gelijk geven dat het voorgestelde wetstechnisch mogelijk is. Het advies van de Raad van State laat dit inderdaad toe. Volgens de Raad van State is een vuilnisbakdecreet wetstechnisch toegelaten. Wij, leden van Vlaams Parlement, hebben echter verklaard dat dit voor ons niet kan, zelfs al is het wettelijk toegelaten. Wij hebben onze eigen jurisprudentie en onze eigen deontologie opgebouwd. We hebben dit bekrachtigd in een resolutie.

Mijnheer Bossuyt, u neemt een aanzienlijke bocht als ik uw woorden van vandaag vergelijk met wat u vorige week op de vergadering van het Uitgebreid Bureau hebt gezegd. U zei toen dat er niet alleen een band moest zijn, maar dat die ook rechtstreeks moest zijn. Welnu, die rechtstreekse connectie is er niet : ze is slechts onrechtstreeks. Ook wordt het jaarlijkse karakter van de begroting geschonden. Juist over die twee punten handelde de resolutie van de heer Taylor, die hier unaniem werd goedgekeurd. Met andere woorden, als we vandaag beslissen om hier zo licht over te stappen, dan creëren we een precedent dat in tegenstrijd is met de in dit parlement goedgekeurde resolutie en met onze afspraken. Dames en heren, los van de inhoud vraag ik u deze stap niet te zetten en te beslissen deze twee artikelen er uit te lichten.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, ik wil even reageren op wat de heer Denys heeft gezegd. Het gaat hier inderdaad om een zeer belangrijke resolutie. Ik wil er wel op wijzen dat ze in de eerste plaats is gericht aan de Vlaamse regering : we vragen de ministers om in de toekomst geen onderwerpen in het programmadecreet op te nemen die er niet in thuishoren. Mijns inziens heeft de regering zich bij het indienen van het programmadecreet ook gehouden aan deze wens van het parlement. In dit geval heeft het parlement zélf initiatieven genomen. In de commissie voor Financiën werd dit besproken en goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Vandembroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandembroeke : Mijnheer Taylor, ik ben echt totaal verrast door uw bewering dat dit een parlementair initiatief zou zijn. Laten we eerlijk blijven : het gaat hier om een initiatief van de coalitie, dat ingaat tegen de principes van die resolutie. Men had immers afgesproken dat men zowel inhoudelijk als budgettair niks zou wijzigen als de zaak aan het lopen was.

De heer John Taylor : Natuurlijk zijn het de parlementsleden van de meerderheid die dit initiatief hebben genomen. Ik heb daarover geen enkel debat gehoord, ook niet in de commissie voor Financiën waar het werd goedgekeurd. Laten we dan nu ook consequent blijven.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om een zaak van politiek fatsoen. Het

De Gucht

Vlaams Parlement probeert al enige tijd om een aantal oude politieke gebruiken af te zweren, en op een fatsoenlijkere manier te werk te gaan. Als men de kwestie waar het hier over gaat toch in het programmadecreet behandelt, zou dit mijns inziens sterk indruisen tegen deze nieuwe politieke cultuur.

Zowel de Raad van State als de juridische dienst van ons parlement achten het niet aangewezen om materies die niet rechtstreeks verband houden met de begroting, in het programmadecreet op te nemen. Het parlement moet hierin zijn verantwoordelijkheid opnemen. Het standpunt van de oppositie is duidelijk : dit kan niet ! Als de leden van de meerderheid nu opeens van mening zijn dat dit wél moet kunnen, dan moeten ze dat nu maar eens openlijk zeggen.

Bovendien is er vandaag nog een verzwarende factor bijgekomen. Om deze stemming door de strot van de SP te duwen, wordt er nu een financieel mistgordijn opgetrokken. Hiermee geeft men als het ware aan dat de begroting en het programmadecreet niet echt belangrijk zijn. Voor andere zaken die wél belangrijk zijn, komt men dan af met afzonderlijke decretale initiatieven. Men huldigt immers een totaal verschillende systematiek voor het soort van regeringscompromissen zoals nu werd uitgedokterd.

Men vraagt het parlement eigenlijk twee zaken. Ten eerste vraagt men om iets te doen dat volledig in tegenspraak is met alles waar we de voorbije maanden en jaren naar hebben gestreefd. Hiermee bedoel ik dat we al enkele jaren proberen om de begroting op een ernstige manier aan te pakken. Ten tweede zegt men dat we gewoon moeten slikken dat we eigenlijk met iets kunstmatig bezig zijn : iets dat heeft opgehouden te bestaan. Wij, de parlementsleden, moeten er dus ook nog de ondraaglijke lichtheid van het bestaan bij nemen. De parlementsleden zijn allemaal volwassen mensen. Ze moeten voor zichzelf uitmaken of ze het parlement willen belachelijk maken. Indien dit wordt goedgekeurd, dan zullen dit parlement en zijn voorzitter inconsequent overkomen.

De voorzitter : Ik zal het probleem even samenvatten. Het debat over de inhoudelijke aspecten zullen we vandaag niet voeren. De wijziging van de orde van werkzaamheden gaat dus alleen over de amendementen die zijn ingediend door commissieleden. Het enige probleem op dit ogenblik is of we

die er al dan niet uithalen. Zijn we het eens over deze afbakening van het probleem ? (*Instemming*)

De heer Béghin heeft het woord.

De heer Jan Béghin : Mijnheer de voorzitter, bent u verplicht om deze vraag te stellen of suggereert u dit zomaar ? Ik vraag me af welk debat dit is. Een ontwerp of voorstel van decreet dat is afgehandeld in de commissie, gaat daarna automatisch naar de openbare vergadering. Er werden in de commissie amendementen behandeld die al dan niet werden goedgekeurd. De eindteksten worden daarna in de openbare vergadering besproken. Welke discussie is dit ? Op welke bepaling van het reglement steunt u om de agenda te wijzigen ? (*Hilariteit*)

De voorzitter : Mijnheer Béghin, ik neem aan dat u zich moeilijk kunt inleven in de werkzaamheden van dit parlement.

De heer Jan Béghin : U laat een politiek debat toe op het ogenblik dat er een proceduredebat loopt.

De voorzitter : Mijnheer Béghin, het is mijn taak de discussie mogelijk te maken. Er zijn verschillende mensen met verschillende meningen. Ik behoor niet tot degenen die dit willen fnuiken.

De heer Jan Béghin : Mijnheer de voorzitter, bent u gebonden door een bepaling uit het reglement ?

De voorzitter : Mijnheer Béghin, u maakt mij een niet onaardig verwijt. De leden van dit parlement hebben rechten, of ze nu tot de meerderheid of de minderheid behoren. Het is uw zaak daarvan in de toekomst af te zien.

Men heeft een beroep gedaan op artikel 44 om bij motie van orde een stemming te vragen over het feit of deze artikelen, omschreven in amendementen, er al dan niet worden uitgelicht. (*Opmerking van de heer Jan Béghin*)

Mijnheer Béghin, ik probeer het u uit te leggen. Als u luistert, dan moet u straks niet opnieuw dezelfde vraag stellen.

De heer Jan Béghin : Mijnheer de voorzitter, ik zit ook regelmatig een parlement voor.

De voorzitter : Mijnheer Béghin, u moet dan ook niet proberen om anderen in netelige posities te brengen. Ik heb op uw vraag geantwoord. De leden hebben dit recht. U of uw fractie kunnen vragen of er eerst nog een schriftelijke vraag is, waardoor de procedure nog wat wordt uitgesteld. Formeel moet

Voorzitter

ik schriftelijk aanduiden welke amendementen er op welke artikels zijn.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, de vraag die u hebt gesteld, is inderdaad aan de orde. We hebben geen zin om dat uit te stellen. Dat is correct.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, uw samenvatting van het eerste gedeelte is correct. Ik had daarstraks zelf een vraag gesteld, die door de heer De Gucht werd herhaald.

Het parlement buigt zich over een tekst uit de commissie die over twee dagen wordt gestemd. Twee dagen voor de stemming blijkt dat de tekst volledig is veranderd door een nieuw akkoord. Is dit normaal ? Gaat het om een goede manier van werken ? Die vraag hebt u in uw synthese niet vermeld.

We buigen ons over een door een verklaring van de regering achterhaald document.

De voorzitter : Ik kan hier niet op reageren. Ieder parlamentslid moet zich daarover individueel uitspreken. In mijn bevoegdheid als voorzitter moest ik in een vroegere fase beslissen of deze artikelen al dan niet uit het programmadecreet en de begroting zou worden uitgelicht. Dat is niet gebeurd omwille van de amendementen van parlementsleden. Er is geen enkel artikel in het Reglement waardoor ik persoonlijk kan ingrijpen.

Aan de orde is de stemming over het voorstel tot het uitlichten van de amendementen uit het programmadecreet. Wie de amendementen uit het programmadecreet wenst te halen, stemt ja. Formeel moet ik de nummers van de stukken opnoemen, maar ik veronderstel dat dit – na de interventie van de heer De Roo – niet nodig is. Ik ga ervan uit dat iedereen de amendementen kent.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

58 leden hebben ja geantwoord ;
61 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen

Voorzitter

Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke

Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het voorstel tot het uitlichten van de amendementen uit het programmadecreet is niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Van Vaerenbergh bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik wil de spoedbehandeling vragen van de motie betreffende een belangenconflict ingediend door de heren Van Grembergen en Geysels in verband met het Hoog Comité van Toezicht.

De voorzitter : We zullen ons hierover donderdagmiddag voor de stemmingen uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de kaderovereenkomst voor samenwerking ter voorbereiding van een associatie van politieke en economische aard tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de republiek Chili anderzijds als einddoel, en bijlage, ondertekend in Florence op 21 juni 1996 – 743 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de kaderovereenkomst voor samenwerking ter voorbereiding van een associatie van politieke en

Voorzitter

economische aard tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de republiek Chili anderzijds als einddoel, en bijlage, ondertekend in Florence op 21 juni 1996.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Cannaerts, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de kaderovereenkomst voor samenwerking ter voorbereiding van een associatie van politieke en economische aard tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de republiek Chili anderzijds als einddoel, en bijlage, ondertekend in Florence op 21 juni 1996.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De kaderovereenkomst voor samenwerking ter voorbereiding van een associatie van politieke en economische aard tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds, en de republiek Chili anderzijds als einddoel, en bijlage, ondertekend in Florence op 21 juni 1996, zal volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988

– 744 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Cannaerts, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals ook bij de behandeling van het eerste ontwerp, waarin het ging over de belangrijke relatie met Chili, wil ik mijn vreugde uitdrukken over dit verdrag en de samenwerking op het gebied van de astrofysica. Ik heb u daarover reeds gesproken tijdens het Uitbreid Bureau.

Van den Brande

Het was voor ons van prioritair belang dat het vandaag zou worden behandeld.

Het verdrag zal ons in staat stellen om binnen een goed samenwerkingsverband een aantal van onze beste wetenschappers nieuwe mogelijkheden ter beschikking te stellen. We zullen dat niet in onze eigen regio doen, maar wel op een plaats waar de sterren helder fonkelen.

Ik dank de commissie en het Vlaams Parlement voor het vertrouwen en het goedkeuren van dit samenwerkingsakkoord.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Nee)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol van samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica met bijlage, ondertekend in Santa Cruz de la Palma op

26 mei 1979 ; het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje ondertekend in Santa Cruz de la Palma op 26 mei 1979 ; het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 8 april 1983 ; het protocol bij het samenwerkingsakkoord inzake astrofysica, ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; het protocol tot wijziging van het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje ondertekend in Madrid op 18 april 1988 ; en het protocol tot wijziging van het addendum bij het protocol van samenwerking inzake astrofysisch onderzoek in Spanje, ondertekend in Madrid op 18 april 1988, zullen volkomen uitwerking hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1° het verdrag inzake het Energiehandvest, met de bijlagen EM, NI, TRM, N, VC, ID, IA, P, G, TFU, D, B, PA en T, en de besluiten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 ;

2° het protocol betreffende energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 – 729 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1° het verdrag inzake het Energiehandvest, met de bijlagen EM, NI, TRM, N, VC, ID, IA, P, G, TFU, D, B, PA en T, en de besluiten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 ;

2° het protocol betreffende energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Platteau, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau, verslaggever (*Op te tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, waarde collega's, in de Commissie voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden werd op woensdag 12 november het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de reeds opgesomde internationale akten besproken en goedgekeurd.

We kregen eerst een inleidende toelichting van de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media. De minister heeft de voorgeschiedenis van deze internationale akten uiteengezet en gewezen op de bevoorradingszekerheid en het Europees Energiehandvest. Hij heeft het basisbeginsel van het verdrag inzake het Energiehandvest en het daarbij horende protocol geschetst. Ik verwijs daarvoor naar het schriftelijk verslag.

Dan zijn we aanbeland bij de anticiperende implementatie op Vlaams niveau van de doelstellingen van het verdrag en het protocol. Deze stemmen overeen met de door de minister eind 1996 bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsbrief 'Energie 1996-1999'. Deze beleidsbrief was overigens het resultaat van een uitgebreid energiedebat in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.

De drie basisdoelstellingen van het Vlaams energiebeleid, die de minister in zijn beleidsbrief heeft vooropgesteld, zijn ten eerste een continue verbetering van de energie-efficiëntie bewerkstelligen via het bevorderen van het rationeel energieverbruik ; ten tweede een milieuvriendelijke productie en transport van energie verzekeren en ten derde een prijsbepaling opstellen die aansluit bij een efficiënte productie en distributie.

In absolute termen een daling van het energieverbruik als doelstelling vooropstellen, is volgens de minister niet aangewezen aangezien dit onze economische ontwikkeling ernstig zou kunnen bezwaren. Het energieverbruik op zichzelf vormt immers geen indicatie van de doelmatigheid waarmee energie wordt aangewend. Die is in hoge mate afhankelijk van het economische activiteitspeil. Als met andere woorden de economie met een bepaald percentage zou groeien, dan wordt het moeilijk om tegelijk ook nog eens het energieverbruik in absolute cijfers te doen dalen. Als basisdoelstelling voor het REG-beleid stelt de minister daarom een zo efficiënt mogelijke aanwending van energie voorop.

Er wordt verwezen naar de Vlaamse Instelling voor Rationeel Energieverbruik. De minister ver-

klaart zelf overtuigd te zijn van de voordelen die een verhoogde energie-efficiëntie heeft voor zowel de concurrentiepositie van onze Vlaamse industrie als voor het leefmilieu in Vlaanderen.

Vervolgens is er de parlementaire goedkeuringsprocedure. Op 17 december 1994 werd in Lissabon het verdrag inzake het Energiehandvest en het protocol betreffende de energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten ook door België ondertekend, mede namens de gemeenschappen en de gewesten. Een en ander heeft een spoedeisend karakter. De minister laat hierbij opmerken dat de minister-president hem erop heeft gewezen dat de parlementaire behandeling van het verdrag inzake het Energiehandvest vrij dringend is.

Tijdens de raad voor energie van 27 mei 1997 hebben vijftien lidstaten een gemeenschappelijke verklaring afgelegd waarin wordt gesteld dat de ratificatie-instrumenten indien mogelijk in de herfst van 1997 en alleszins niet later dan het einde van 1997 moeten worden neergelegd. In België maken alle parlementen zich op om de procedure rond te krijgen. De doelstelling is in elk geval dat de ratificatie door België voor het einde van dit jaar zal worden gehaald.

Ook zijn er twee opmerkingen ten gronde van de Raad van State. Ten eerste is er de potentiële schending van het gelijkheidsbeginsel. Ikzelf wens me aan te sluiten bij de opmerking van de Raad van State dat de bepalingen in het goed te keuren verdrag inzake schadeloosstelling in geval van ont-eigening of nationalisatie, in rechte gunstiger blijken te zijn voor niet-ingezeten investeerders dan voor Belgen. De minister heeft hierop geantwoord dat op deze kritiek reeds in de memorie van toelichting een antwoord werd geformuleerd. Zo wordt met betrekking tot bescherming van de vreemde investeringen opgemerkt dat ten aanzien van Belgische onderdanen geen enkele discriminatie van welke aard ook wordt toegepast. Ik heb verklaard dat ik hiermee genoeg zou nemen, maar merk toch op dat het antwoord van de minister me niet helemaal overtuigt.

Het tweede punt is de conformiteit van de in het verdrag voorziene geschillenregeling met het Belgisch positief recht. Ik heb erop gewezen dat de Raad van State ook nog een tweede opmerking heeft geformuleerd. In artikel 26 voorziet het verdrag er namelijk in dat indien een investeerder in een geschil met een verdrag staat hij dit onder bepaalde voorwaarden kan voorleggen voor arbitrage. Deze scheidsrechterlijke uitspraken zijn

Platteau

definitief en bindend en elke verdragsluitende partij dient er onverwijld gevolg aan te geven via een doeltreffende tenuitvoerlegging van de betreffende scheidsrechterlijke beslissing op haar grondgebied.

Ikzelf treed de Raad van State bij dat zulks zich bijzonder moeilijk verhoudt tot onder meer de nationale wettelijke regels inzake uitvoeringsimmunititeit. De minister repliceert dat ook hierop een antwoord werd geformuleerd in een memorie van toelichting. Nog afgezien van het feit dat deze materie een zuivere federale aangelegenheid is, wijst de minister erop dat in bilaterale overeenkomsten inzake de bescherming van investeringen, zoals die trouwens ook in België frequent worden afgesloten, de investeerder veelal de keuze wordt gelaten om al dan niet gebruik te maken van internationale arbitrage. Ook hier heb ik verklaard niet volledig overtuigd te zijn, maar me neer te leggen bij de opmerking van de minister, onder meer omdat de verdragtekst in elk geval niet kan worden gewijzigd. Vervolgens werden enkele opmerkingen geformuleerd die door de meerderheid van de aanwezige commissieleden werden goedgekeurd, zij het niet door mezelf en door de heer Laverge die hierover een uitgebreide uiteenzetting heeft gegeven.

Mevrouw Verwimp laat in dit verband opmerken dat ze in het verdrag, ondanks de verwijzingen inzake energie-efficiëntie en energiebesparing, geen of nauwelijks maatregelen terugvindt die kunnen leiden tot een echte energiebesparing in de zin van een daling van het energiegebruik in absolute termen. Ze voelt dit, mede in het licht van de energie-oogmerken van het Wereldklimaatverdrag van Rio, als een ernstig gemis aan. De na de eerste vijf jaar voorziene opvolgingsconferentie van dit Wereldklimaatverdrag, die nu weldra zal plaatsgrijpen, zal overigens waarschijnlijk weinig of niets opleveren, aangezien de geïndustrialiseerde landen van het Noorden blijkbaar niet de wil kunnen opbrengen om ook daadwerkelijk op energie te besparen.

Ook het door de minister aangehaalde Vlaamse anticiperende uitvoeringsluit van dit verdrag kan de goedkeuring van mevrouw Verwimp niet wegdragen. Inzake Rationeel Energie Gebruik – afgekort het REG – kan men immers maar bezwaarlijk stellen dat Vlaanderen hier erg ver mee staat. Ze drukt terzake wel de hoop uit dat daarin via Vireg verandering kan worden gebracht. Toch meent ze dat het probleem in essentie ligt in de koppeling tussen de energieproductie en de ener-

giedistributie. Zolang die wordt gehandhaafd, leven we in een energetisch onzindelijke situatie.

Ikzelf verklaarde – met verwijzing naar een door de heer Beysen opgestelde nota – deze zeer pessimistische visie in het geheel niet te delen. Het verdrag houdt immers wel degelijk elementen in die een duidelijke stap kunnen vormen naar een grotere energie-efficiëntie en daardoor ook energiebesparing. Wel kan ik in die mate de kritiek volgen dat ook ik erken dat de aandacht voor de energiebesparingsproblematiek en de filosofie van het energiegebeuren momenteel op een dieptepunt zit. Na de bijzonder grote belangstelling voor deze kwestie na de twee olieschokken slabakt de zaak nu wel erg duidelijk.

De heer Dielens verklaart dan weer in grote lijnen de kritiek van mevrouw Verwimp te kunnen volgen, weze het dat hij daar niet dezelfde conclusies aan verbindt. Zo is het onloochenbaar dat zowel het verdrag als het protocol bijzonder sterk economisch geïnspireerd zijn. Net zoals mevrouw Verwimp, heeft overigens ook de heer Dielens de stellige indruk dat het protocol slechts is bedoeld als een soort doekje voor het bloeden. Het verhaal dat hier naar voren wordt gebracht, klinkt immers bijzonder bekend in de oren.

De heer Van Rompaey laat hieromtrent opmerken dat de – overigens nuttige – kritiek met betrekking tot de energiesituatie in België zijns inziens wat al te eenzijdig en ook wat al te blindelings tegen Electrabel gericht is. Het is immers onmiskenbaar zo dat Electrabel niet alleen is de energiedistributie verzekert. Niemand kan om het feit heen dat in 80 percent van de gevallen Electrabel samenwerkt met de gemeentebesturen bij de distributie van energie. En deze laatste staan er dan weer garant voor dat er spaarzaam en rationeel met energie wordt omgesprongen.

Ook de heer Laverge schat de situatie niet zo negatief in. Zo constateert hij dat de beleidsbrief Energie er wel degelijk op aandringt om zo kostenbesparend mogelijk op te treden. Van zijn kant geeft de minister ruiterlijk toe dat niet alle verdragsbepalingen even concreet zijn, maar hij wijst er tegelijk op dat dit met verdragsbepalingen zeer vaak het geval is. Als resultante van onderhandelingen tussen een multitude van partijen is een zekere tekstuele vaagheid zelfs zo goed als onvermijdelijk.

Vervolgens kwam het thema aan de orde van een meer evenwichtige energiemarkt als positieve consequentie van het verdrag.

Platteau

Het secretariaat van het verdrag werd nog onder de loep genomen door mevrouw Verwimp-Sillis.

Daarna gingen we over tot de algemene eindexaminatie van het verdrag. Het werd gekarakteriseerd als een bijzonder goede en evenwichtige consensus tekst, waarin kosten en baten goed waren afgewogen. Het verdrag is daarenboven van een dusdanig algemeen belang, dat het ondanks de kleine vormelijke imperfecties, de goedkeuring kan krijgen van het merendeel van de partijen.

De heer Laverge trad mij op dit punt volledig bij. Mevrouw Verwimp daarentegen, verklaarde een geheel andere mening te zijn toegedaan. Na grondige evaluatie van het verdrag en het protocol, kan Agalev het niet eens zijn met deze teksten. Deze partij zal het ontwerp bijgevolg niet goedkeuren. Namens de SP verklaarde de heer Dielens dat het verdrag misschien suboptimaal mag zijn, maar dat zijn partij het wel zal steunen, omdat het desalniettemin het best haalbare compromis was.

Daarna volgden de stemmingen over de verschillende onderdelen van deze akkoorden. Tijdens de eindstemming werd het geheel van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de internationale akten, met in eerste instantie het verdrag inzake het Energiehandvest met de bijlagen, aangenomen met acht stemmen voor en één tegen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik wens de heer Platteau te feliciteren met zijn verslag.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Nee*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1° het verdrag inzake het Energiehandvest, met de bijlagen EM, NI, TRM, N, VC, ID, IA, P, G, TFU, D, B, PA en T, en de besluiten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 ;

2° het protocol betreffende energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De volgende internationale akten zullen wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben :

1° het verdrag inzake het Energiehandvest, met de bijlagen EM, NI, TRM, N, VC, ID, IA, P, G, TFU, D, B, PA en T, en de besluiten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994 ;

2° het protocol betreffende energie-efficiëntie en de daarmee samenhangende milieuaspecten, ondertekend in Lissabon op 17 december 1994.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen

– 741 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Eddy Schuermans, verslaggever, heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik verontschuldig mij er bij voorbaat voor dat ik minder uitvoerig zal zijn dan de heer Platteau. Ik ga ervan uit dat nogal wat fracties hebben voorzien in uiteenzettingen, waardoor ik minder zal citeren uit eigen werk dan de vorige verslaggever.

De commissie voor Economische Aangelegenheden keurde met acht stemmen voor en één tegen bij één onthouding, het voorliggende ontwerp goed. Op die manier werd, althans in de commissie, een punt gezet achter een uitgebreide behandeling van een regeringsontwerp dat binnen de enge krijtlijnen van de regionale bevoegdheden, een lastenverlaging voor bedrijven doorvoert.

Ik bespaar de vergadering het relaas van het traject dat werd afgelegd sinds december 1995. We zijn twee jaar aan het werk geweest. Het traject startte op het ogenblik waarop binnen het Vesoc de afspraak werd gemaakt de arbeidsintensieve groei te stimuleren, liep over de gewraakte Marivlammaatregel, tot Vlaminov vandaag.

Vlaminov staat voor een vermindering van de onroerende voorheffing anno 1998, op voorwaarde dat de ondernemingen hun gemiddelde werkgelegenheid in 1997 minstens op het peil van hun gemiddelde tewerkstelling in 1996 hebben gehouden. De vrijstelling geldt naargelang de aard van de onderneming en de arbeidsplaatsen, alsook in het licht van een investeringsverplichting.

Voor de regering en voor een meerderheid in de commissie, beantwoordt het ontwerp aan een aantal, maar niet aan alle, opmerkingen bij het voorontwerp door de Raad van State. De regering en een meerderheid vinden dat een koppeling van steun aan de tewerkstelling op regionaal niveau wel degelijk kan. Hierover formuleerde de Raad van State enkele opmerkingen.

Bij de inleidende bespreking en tijdens het verdere verloop van de bespreking, stelde de oppositie dat de maatregel te marginaal en te beperkt in tijd is. De meerderheid beschouwt het ontwerp als een signaal, als een eerste aanzet naar meer fiscale autonomie, gekoppeld aan tewerkstellingsbevorderende maatregelen.

Op uitdrukkelijke vraag van de oppositie worden vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties voor een hoorzitting uitgenodigd, alsook een fiscaal deskundige. In totaal gaat het om maar liefst 22 personen. De inbreng van de fiscaal deskundige is bijzonder zinvol om alle mogelijke interpretatievragen te overlopen. Uit de inbreng van de afgevaardigden van de diverse sectoren onthouden we vooral de vraag tot uitbreiding van de maatregel tot meer bedrijfstakken.

De voorzitter van de commissie alsook de verslaggever spreken hun ontgoocheling uit over de afwezigheid van de initiatiefnemers tijdens een belangrijk gedeelte van de hoorzitting, op een spreekwoordelijke uitzondering na.

Na een inleidende bespreking en de hoorzitting worden door de meerderheid en oppositie amendementen neergelegd. De minister van Economie geeft een repliek op de in de hoorzitting geformuleerde opmerkingen. De meerderheid keurt een amendement goed dat de maatregel van be- en verwerkende nijverheid uitbreidt met bouw en wegtransport. De oppositie vraagt maar krijgt geen bijkomende uitbreiding tot distributie en kleinhandel. Het goedgekeurde amendement houdt een budgetverhoging in van 1,4 tot 2 miljard frank. Een amendement van de oppositie om ook interimarbeid voor de lastenvermindering in aanmerking te nemen, wordt verworpen. Enkele meerderheidsamendementen trachten het ontwerp administratief-technisch te verfijnen.

Voor de meerderheid is dit een extra motivatie om het geamendeerde ontwerp goed te keuren en zo 15.000 bedrijven een tegemoetkoming te geven. Voor de oppositie blijft de eerder vertolkte kritiek overeind. Uiteindelijk wordt het ontwerp aangenomen met acht stemmen voor en één tegen bij één onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eerst en vooral wil ik de heer Schuermans feliciteren voor het uitgebreid schriftelijk en het bevattelijk mondeling verslag.

Samen met ongeveer 18.000 kleine, middelgrote en grote ondernemingen in Vlaanderen verheugt ook de CVP zich over deze Vlaminov-maatregel. Het was inderdaad een moeilijke bevalling. Voor één keer waren lastenverlagende maatregelen moeilijker te realiseren dan lastenverhogende. Over het principe ervan was er reeds in september 1995

Cannaerts

overeenstemming bereikt. Federale, Europese en andere hindernissen hebben er echter voor gezorgd dat het meer dan twee jaar geduurd heeft vooraleer Marivlam – het geesteskind van de minister van Economie – nu via Vlaminov effectief kan bestaan.

Met dit ontwerp van decreet slagen we erin om een directe lastenverlaging te creëren ten voordele van onze Vlaamse bedrijven, met een sterke band met werkgelegenheid en toekomstgerichte investeringen die niet direct arbeidsvernietigend zijn. Deze maatregel die speciaal gericht is op ondernemingen uit de arbeidsintensieve sectoren, is de Vlaamse vertaling van een vermindering van de indirecte loonkosten, die onze ondernemingen best kunnen gebruiken om competitief te blijven. Recente berichtgeving in de economische pers bevestigt ons immers opnieuw dat het niveau van de loonkosten in België een ongunstige wending neemt vergeleken met de ons omringende landen. In diezelfde zin vormt Vlaminov het aanvullend luik van de inspanningen die de werknemers zich via de loonstop tot einde 1996 hebben getroost.

Vlaminov heeft niet de pretentie om volmaakt te zijn, maar daarom is het niet minder welkom. Vlaminov vervult drie s-functies : een signaal, een symbool en een stimulans voor onze ondernemingen. Het is een signaal aan de federale overheid. Met deze maatregel beklemtonen we dat lastenverlaging een onmisbaar element is in het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen. Op federaal vlak krijgt deze stelling ook eindelijk meer bijval, maar dit wordt nog niet vertaald in concrete beslissingen. Dit ontwerp van decreet is een signaal, een voorzet, waarvan we de afwerking verwachten in de volgende federale begroting.

Het eenmalige karakter van Vlaminov is inderdaad een minder gunstige zaak, maar moet worden gezien als een teken dat Vlaanderen niet langer wil wachten. We willen zelf anticiperend maatregelen nemen in afwachting van de verlaging van de indirecte loonkosten, die vrijwel door alle politici en belangenorganisaties als een noodzaak wordt erkend. Het verheugt ons dat de Vlaamse regering dit signaal wil bekrachtigen door bijkomende financiële middelen achter de hand te houden om een mogelijk federaal sociaal akkoord met Vlaamse initiatieven te ondersteunen. Samen met de Vlaamse regering verwacht de CVP een daadwerkelijk resultaat van dit federaal overleg.

De tweede s staat symbool voor ons Vlaams economisch beleid. Het Vlaams economisch beleid toont overduidelijk aan dat een stabiele economische groei de basis vormt om duurzame werkgelegenheid te creëren en onrechtstreeks om andere beleidssectoren betaalbaar te houden. De eenvoud van de wet van vraag en aanbod leert ons dat elke verlaging van de indirecte loonkosten een rechtstreekse, positieve impact heeft op de tewerkstelling.

Binnen de Europese Unie behoort België eveneens tot de koplopers inzake hoge ondernemingsfiscaliteit. De verlaging van de belastingen zou verder positief kunnen bijdragen tot een betere rentabiliteit van onze bedrijven en van daaruit aanzetten kunnen geven tot verdere economische groei.

Precies op deze beide punten, de sociale zekerheid en de directe belastingen, beschikken de gewesten niet over de noodzakelijke hefboomen om beleids-ondersteunende maatregelen te nemen. Misschien kiezen we hier niet onmiddellijk voor de directe weg door gebruik te maken van het mechanisme van de onroerende voorheffing, misschien deden we dat ook in de vorige begroting niet onmiddellijk met de verlaging van de successierechten op de vererving van familiale ondernemingen. Toch mogen we Vlaminov beschouwen als het symbool van de vaste wil van het Vlaams Parlement om bijkomende eigen bevoegdheden op te eisen die onze economische slagkracht kunnen verbeteren.

De derde en laatste s-functie, wat mij betreft de allerbelangrijkste, is een stimulans of een schouderklop voor het Vlaams bedrijfsleven. Deze maatregel staat inderdaad voor een incentive. Niet alleen maakten de ondernemingen omwille van de conjuncturele inzinking van de voorbije jaren een moeilijke periode door, bovendien hebben zowel de Vlaamse als de andere overheden hun via een resem nieuwe initiatieven bijkomende lasten en verplichtingen opgelegd.

Zonder een positief of negatief oordeel te willen vellen over deze maatregelen als dusdanig, kan niet worden ontkend dat ze de rentabiliteit van heel wat ondernemingen gehypothekeerd hebben. Denken we maar aan de administratieve afhandeling van en bijkomende investeringen voor het bekomen van de milieuvergunningen; de installatie van een milieucoördinator, die volgens het recente auditrapport van Ernst & Young zelfs voor kleine bedrijven tussen de 300.000 en 400.000 frank zal kosten; de gevolgen van het bodemsaneringsdecreet, vooral ten nadele van ondernemingen in reorganisatie; het eurovignet dat zwaar doorweegt op de rentabiliteit van onze transportbedrijven.

Cannaerts

Overall waar men bedrijfsleiders ontmoet, hoort men het verlangen naar een duidelijker en eenvoudiger regelgeving, zowel op lokaal vlak als op provinciaal, gewestelijk, federaal en zelfs Europees niveau.

Aan de sceptici onder ons zeg ik : laat Vlaminov een post factum-karakter hebben. Laat Vlaminov dan nog eenmalig zijn, een deel van onze economische sector betreffen en niet rechtstreeks een vermindering van de indirecte loonkosten bereiken. Met deze maatregel geven we onze ondernemers toch een betekenisvolle ondersteuning en een stimulans om voort te doen. Men kan twee miljard frank verdelen over waarschijnlijk 18.000 ondernemingen. Het gaat gemiddeld om meer dan 100.000 frank per bedrijf. Het betekent twee miljard frank voor sectoren die samen goed zijn voor een duurzame job voor meer dan een half miljoen mensen. Deze inbreng dient dus te worden begrepen als dank voor deze duurzame arbeidsplaatsen en als stimulans om deze duurzaamheid verder te bevestigen.

We zijn vooral verheugd dat een herschikking van de budgettaire middelen de mogelijkheid heeft gegeven om ook de bouwsector en de ondernemingen voor wegvervoer bij deze maatregel te betrekken. Hierdoor wordt het toepassingsveld uitgebreid van ongeveer 11.000 naar 24.000 potentiële ondernemingen.

Mijnheer Stassen, met heel veel overtuiging zal de CVP dit ontwerp van decreet goedkeuren. Het is een signaal, een symbool en een stimulans. We hopen dat deze maatregel snel een blijvende opvolger zal krijgen. *(Applaus bij de CVP en de SP)*

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wens de heer Laverge te verontschuldigen. Ik zal in zijn plaats een aantal kritische bemerkingen plaatsen bij Vlaminov.

Zelden heeft een maatregel met een zo beperkte impact als Vlaminov een zo lange lijdensweg ondergaan. Zelden heeft een maatregel met enkel en alleen een vermeende signaalfunctie, zoveel commotie veroorzaakt. Zelden heeft een selectieve en retroactieve maatregel zoveel verdeeldheid tussen de meerderheidspartijen teweeggebracht.

Niemand betwist nog dat een lastenverlaging absoluut noodzakelijk is voor de Vlaamse economie. De overgrote meerderheid vindt zelfs dat een algemene lastenverlaging beter is dan dertig selectieve banenplannetjes. Met de overgrote meerderheid bedoel ik uiteraard zowat de hele oppositie en een groot deel van de CVP. Nog niet zolang geleden werd immers in het CVP-werkgelegenheidsplan van mevrouw Cantillon en mevrouw D'Hondt de boodschap verkondigd dat alleen algemene maatregelen effect sorteren. De CVP heeft aan haar eigen minister, mevrouw Smet, gevraagd werk te maken van zo eenvormig mogelijke maatregelen.

Het is dan ook merkwaardig dat diezelfde CVP deze week met Vlaminov een zoveelste selectieve maatregel zal goedkeuren. Zelfs le nouveau CVP bis is blijkbaar nog altijd een partij met een enorme kloof tussen woord en daad. Terwijl men op federaal niveau bij één meerderheidsfractie langzaam tot de conclusie komt dat een algemene maatregel nodig is, begaat men op Vlaams niveau precies die fouten die men in het nationaal parlement voortaan probeert te vermijden, overigens met niet al te veel succes.

We zijn dan ook verder dan ooit verwijderd van wat oorspronkelijk de bedoeling was. Enkele jaren geleden maakte minister Van Rompuy zich sterk dat Vlaanderen zelf de loonlast voor de ondernemingen zou verminderen. Men moest wel een akkoord bereiken met de andere gewesten, maar dat zou volgens hem geen probleem vormen. Vlaanderen zou immers zelf voor de financiering instaan. Marivlam was geboren.

Het was evenwel een ziekelijk kind. Minister Van Rompuy stond er met zijn vaderlijke zorgen alleen voor. Op het mededogen van de Waalse en Vlaamse socialisten moest hij alvast niet rekenen. Op hulp van zijn federale CVP-collega's om de Waalse socialisten ervan te overtuigen dat het ziekelijk kind Marivlam toch levensvatbaar was, kon de minister evenmin vertrouwen. Marivlam impliceert een verlaging van de vennootschapsbelasting. Dat kan later wel eens als precedent worden ingeroepen bij de besprekingen over het verdere proces naar fiscale autonomie voor de deelgebieden. Meer fiscale autonomie kon uiteraard niet voor de PS, maar ook niet voor de SP.

Wellicht is het overbodig, maar ik zou toch nog eens een paar uitspraken van SP-tenoren willen aanhalen tijdens de bespreking van het banenplan van de regering, in maart 1996. Ik schep er geen speciaal genoegen in om SP-tenoren aan het woord te laten, maar de verklaringen waren dermate

Ramoudt

scherp voor Marivlam dat ik het hier toch niet kan laten.

'De Vlaamse regering is blijkbaar meer bezorgd om het uitbreiden van de eigen bevoegdheden dan om de Vlaamse werklozen', en : 'Voor zotte kuren is er 1,6 miljard frank, terwijl de VDAB moet besparen.' Dat zijn enkele van de uitspraken die in die dagen bij mensen van de SP-fractie werden opgetekend.

De heer Voorhamme verwoordde het op zijn manier als volgt : 'Dit is geen verlaging van de arbeidskosten, maar een lagere belasting op de winst. En zonder noemenswaardig effect op de werkgelegenheid, want het voordeel per werknemer is zo ridicuul klein dat geen enkele werkgever hiervoor één baan extra gaat creëren.' De heer Tobback junior van zijn kant stelde dat Vlaanderen genoeg bevoegdheden heeft om iets te doen aan de werkloosheid. Marivlam moest er dan ook aan geloven ; zoveel is duidelijk.

In de federale programmawet voor de KMO's is onder meer in een vrijstelling in de vennootschapsbelasting voorzien bij de aanwerving van bijkomend personeel. Dit gegeven is toch wel merkwaardig. Het is een duidelijk bewijs dat niet de verlaging van de vennootschapsbelasting an sich, maar wel de mogelijkheden voor meer fiscale autonomie de struikelsteen was voor Marivlam.

Een jaar na zijn geboorte werd Marivlam dan ook ten grave gedragen. Maar geen nood : minister Van Rompuy had al een nieuw kind, Vlaminov geheten. Helaas blijkt het nog zieker dan Marivlam. Minister Van Rompuy werd eenzamer dan ooit. Na de slagen en verwondingen aangebracht door de socialistische fracties liet nu ook de Raad van State hem in de steek. De Raad van State liet weten dat het geen fiscale maatregel, maar wel een tewerkstellingsmaatregel was. Op deze wijze moest ook de symboliek van de lastenverlaging eraan geloven.

De versie die was aangepast aan de kritiek van de Raad van State maakt het er bovendien niet beter op. In feite komt Vlaminov – of Vlaminovin – immers neer op de toekenning van een investeringstegemoetkoming, die in mindering komt van de onroerende voorheffing op onroerende goederen. Het feit dat een ommetje wordt gemaakt via de onroerende voorheffing, is geenszins een reden om de maatregel als fiscaal te kenmerken, zoals de Raad van State terecht opmerkt. Aangezien de fiscale symboliek totaal afwezig is, rijst dan ook de

vraag waarom men per se aan die omweg vasthoudt. De tewerkstellingsopbrengst van dergelijke maatregelen is immers uiterst betwistbaar.

De voorstanders van de maatregel zeggen dat er dan nog altijd de signaalfunctie van Vlaminov is. Maar hoe kan een maatregel die louter op het verleden is gericht, een signaalfunctie hebben ? Hoe kan deze maatregel een stimulans inhouden om in de toekomst de werkgelegenheid en de investeringen aan te moedigen ? Dat blijft vooralsnog een raadsel. De minister zal zeggen dat hij van plan is andere maatregelen te nemen. Wij stemmen overmorgen echter niet over voornemens, maar over Vlaminov. Vlaminov blijft een louter retroactieve maatregel, zonder enig toekomstperspectief op middellange en lange termijn. Vlaminov kan dan ook onmogelijk de gewenste trendbreuk inluiden. Daarvoor zijn drastische, meer algemene maatregelen nodig, die bovendien een continu karakter hebben. Dat laatste werd overigens ook door de CVP-fractie gevraagd.

Naast de beperking in de tijd zijn er nog andere beperkingen die van Vlaminov een marginale maatregel maken. De investeringsaftrek is voor de ondernemingen erg bescheiden. Dat werd ook door de heer Deprez toegegeven. De maatregel is niet van toepassing op belangrijke jobcreërende sectoren, zoals de kleinhandel en de diensten. Het is onaanvaardbaar dat deze sectoren worden gediscrimineerd. Het is weliswaar juist dat deze sectoren niet echt in onroerende goederen investeren. Vlaminov is niet onmiddellijk een maatregel die hen op het lijf is geschreven.

Men had echter andere maatregelen moeten nemen, die op de economie in haar geheel van toepassing zijn. Een algemene maatregel was wellicht veel beter en efficiënter geweest. Ik denk dan onder meer aan een verlaging van de personenbelasting, zoals ook minister Demeester heeft voorgesteld. Vlaminov zal superselectief worden toegepast. Bedrijven moeten bovendien zelf een aanvraag indienen. Over welk soort lastenverlaging hebben we het hier eigenlijk ? Door dit bijzonder selectieve karakter is Vlaminov uiteindelijk een maat voor niets. Het is zelfs geen fiscale maatregel. Door zijn eenmalige karakter blijft van de mogelijke signaalfunctie evenmin iets over. Bovendien werkt de maatregel retroactief.

We kunnen dus besluiten dat Vlaminov pure geldverspilling is. We hebben dan ook een amendement ingediend om het tijdelijke karakter ervan te onderkennen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : Mijnheer Ramoudt, heb ik het juist gehoord dat u de maatregel geldverspilling vindt, maar dat u toch een verlenging vraagt ?

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer Cannaerts, u hebt zojuist op uw bank de amendementen gekregen waarin we vragen dat de maatregel niet retroactief zou zijn, maar zou worden gespreid in de tijd.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot verwijzing naar de commissie

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Suykerbuyk bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, ik wil bij motie van orde vragen dat de agenda wordt gewijzigd. Met instemming van alle fracties vraag ik dat de resoluties met nummer 4, 5 en 6 van de agenda voor een grondige bespreking worden verwezen naar het Adviescomité voor Brussel en Vlaams-Brabant.

De heer André Denys : Wordt hierover donderdag dan uitspraak gedaan ?

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer Denys, uw collega, de heer Vermeiren, heeft met dit voorstel tot verwijzing ingestemd. Hierover stemmen zou dus weinig zin hebben.

De voorzitter : Is het parlement eens met dit voorstel tot verwijzing naar de commissie ? (*Instemming*)

Dit betekent dat de voorstellen van resolutie van de heren Lootens-Stael, Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel, van de heer Gabriels betreffende de politieke problemen in de Brusselse instellingen en van de heer Van Grembergen betreffende de situatie van de Vlamingen in Brussel worden verwezen naar het Adviescomité voor Brussel en Vlaams-Brabant.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen

– 741 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen.

De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil in de eerste plaats de verslaggever feliciteren met zijn grondig verslag. Mijnheer Ramoudt, ik zal het hier niet meer hebben over Marivlam, want wat mij betreft is Marivlam begraven.

Het voorliggend ontwerp van decreet, Vlaminov genaamd, werd gedurende lange tijd uit diverse hoeken belicht. Via de hoorzittingen werd het ontwerp in alle details fiscaal doorgelicht en door zowat alle sectoren geëvalueerd. Dit heeft geleid tot een aantal verbeteringen op fiscaal en inhoudelijk vlak en tot een beperkte, maar terechte uitbreiding naar de sector bouw en transport.

Via de goedgekeurde amendementen zijn er ongetwijfeld verfijningen aangebracht. Ik denk hierbij aan het invoeren van een pro rata-toepassing van de tegemoetkoming in functie van het investeringsbedrag, gekoppeld aan een duidelijk maximum van de tegemoetkoming. De nieuwe vaste activa worden duidelijk afgebakend. Zuiver financiële activa onder de vorm van participaties worden uitgesloten. Ook de toepassing in geval van leasing is verduidelijkt.

Deze verbeteringen zijn voor ons een belangrijk element om het voorliggend decreet goed te keuren. Er zijn evenwel nog andere argumenten. Een ander argument pro dat in het voordeel spreekt van de minister, is dat dit voorstel, dat voorziet in een tegemoetkoming via de onroerende voorheffing, geen negatief effect heeft op de inkomsten voor de gemeenten. Het pleit voor de minister dat hierover overleg is gepleegd met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Dit is bijvoorbeeld niet gebeurd met de maatregel die minister Demeester heeft genomen inzake de beperkingen van het kadastraal inkomen voor nieuw materiaal en outillering.

Lisabeth

Een derde en doorslaggevende reden waarom we dit decreet zullen goedkeuren, is de duidelijke koppeling van de tegemoetkoming aan de tewerkstelling. Niet alleen het behoud van de tewerkstelling, maar ook de bijkomende tewerkstelling, inzonderheid die van laaggeschoolde langdurig werklozen wordt gehonoreerd. Vooral dit laatste lijkt me van essentieel belang omdat we alle bijkomende inspanningen voor die groep moeten ondersteunen. Dit behoort trouwens ook op termijn tot een van de grote maatschappelijke uitdagingen.

Zoals ik reeds heb gezegd, vertoont dit voorstel ook een aantal schaduwzijden. Een eerste nadeel is het retroactieve van de maatregel. Investerings die al gedaan zijn, worden immers beoordeeld: in het beste geval kunnen daar slechts onrechtstreeks nieuwe stimulansen van uitgaan.

Ten tweede twijfelen we er nog steeds aan of een onroerende voorheffing in de huidige omstandigheden wel het meest geschikte middel is voor een dergelijke subsidie. Voor een groot aantal sectoren is dit veel minder het geval dan voor andere. Misschien begunstigt dit voorstel ongewild vooral de investeringen die het kadastraal inkomen verhogen, in plaats van de investeringen die de werkgelegenheid bevorderen.

We vinden het dan ook belangrijk dat de minister in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden heeft verklaard dat de maatregel eenmalig is en beperkt blijft tot 2 miljard frank, inbegrepen de tegemoetkomingen voor de bouw en het transport.

Deze schaduwzijden moeten ons ertoe aanzetten op lange termijn andere en eventueel betere maatregelen te vinden. Niettemin keuren we dit ontwerp vandaag goed.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Lisabeth, ik heb u vroeger vaak horen beweren dat maatregelen geen cadeaus mogen zijn voor bedrijven, maar de werkgelegenheid moeten stimuleren. Ik ben dan ook heel verrast u vandaag te horen zeggen dat deze maatregel geen stimulerend karakter heeft, retroactief is en een subsidie toekent aan bedrijven ongeacht de stijging van hun werkgelegenheid. Deze maatregel heeft dus geen enkel stimulerend effect, en is duidelijk een cadeau voor bepaalde bedrijven.

Ik ben voor een echte lastenverlaging, maar daar is nu geen sprake van. Mijnheer Lisabeth, u weet heel goed dat de heer Verdingh, een expert op het vlak van fiscaliteit, heeft gezegd dat een lastenverlaging inhoudt dat de aanslagvoeten van de onroerende voorheffing en de tarieven worden gewijzigd. Hier functioneert de overheid slechts als een derde betalermechanisme. Ik begrijp niet dat u vandaag namens de SP-fractie verklaart dat de maatregel geen cadeau is voor bedrijven, en dat ze stimulerend werkt. Kunt u mij eens uitleggen op welke manier deze maatregel volgens u de werkgelegenheid stimuleert ?

De heer Carlos Lisabeth : Ik zal antwoorden op de verschillende elementen van uw vraag. U bent voorstander van meer lastenverlagingen. We kunnen daarover discussiëren, maar we zullen vrij vlug op federale materies botsen. Morgen krijgen we wel de gelegenheid om in het kader van het programmadecreet over een beperkte lastenverlaging voor investeringen te spreken. Voor die aangelegenheid zijn we immers wel bevoegd.

De maatregel heeft inderdaad een retroactief karakter. Het is trouwens op die manier in het ontwerp bepaald. De maatregel is een beloning voor bedrijven die vorig jaar investeringen hebben gedaan en hun aantal personeelsleden ten minste hebben behouden. Wanneer bedrijven meer laaggeschoolden aannemen, zijn er extra subsidies. Dat dit slechts een beperkte stimulansfunctie heeft, is ongetwijfeld correct. Ik heb dan ook vermeld dat dit een schaduwzijde is.

Dit neemt niet weg dat zij die de tegemoetkomingen uiteindelijk nog moeten krijgen – ze hebben die vandaag nog niet -, daardoor onrechtstreeks zullen worden gestimuleerd tot bijkomende inspanningen op dat vlak. Doordat ze het voorgaande jaar een aantal inspanningen hebben gedaan, krijgen ze nu een beperkte beloning waarmee ze bijkomende inspanningen kunnen leveren.

De heer André Denys : U vindt dus dat een retroactief karakter toch stimulerend kan zijn ?

De heer Carlos Lisabeth : Ten eerste is dit inderdaad een schaduwzijde van het ontwerp. Ten tweede zal het hoogstens onrechtstreeks bijdragen aan het stimuleren van bijkomende inspanningen : de ondernemingen die dat in het verleden hebben gedaan, werden ook beloond.

Ten slotte is er nog een bijkomend argument waarom we dit voorstel zullen goedkeuren. Over dit argument moeten we ons grondig bezinnen. Naast

Lisabeth

de aangebrachte verbeteringen en de reeds aangehaalde argumenten is er ook de reeds lang bestaande consensus bij de sociale partners over deze maatregel. Sinds december 1995 wordt, in het kader van het werkgelegenheidsakkoord binnen Vesoc, een onderling akkoord over een dergelijke maatregel in het vooruitzicht gesteld. Op 2 december 1996 werd binnen Vesoc bovendien overeenstemming bereikt over de concrete maatregel zelf. Een nuance was wel dat werd afgesproken de maatregel voor één jaar te doen gelden, namelijk voor het aanslagjaar 1998.

Dit akkoord werd bevestigd door het op 28 mei 1997 uitgebrachte SERV-advies, waarin dit orgaan verklaarde in te kunnen stemmen met de uitgangspunten en krachtlijnen van het ontwerp. Verder bleek uit de hoorzittingen, die vooral op vraag van de minderheid plaatsvonden, dat alle Vesoc-partners deze consensus bevestigden, zij het dat er sprake was van nuances inzake een eventuele verlenging van de maatregel.

Wanneer de sociale partners tot vier maal toe in consensus die signaalfunctie toekennen aan deze maatregel, dan menen we dat we dit signaal niet moeten verstoren, wetende dat we het ontwerp via de amendementen nog hebben verbeterd. We willen ons echter even strikt houden aan de toenmalige afspraak binnen het Vesoc dat de maatregel voor één jaar zou gelden. De minister heeft trouwens zelf bevestigd dat dit het geval zou zijn : de maatregel is eenmalig en blijft budgettair beperkt tot 2 miljard frank.

Op basis van deze gegevens, de positieve elementen afgewogen tegen de schaduwzijden, zullen we dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, wat moeten we in dit Vlaams parlement eigenlijk met dit ontwerp van decreet ? In de commissie hebben onze fractieleden zich bij de stemming onthouden. Ik kan u echter nu reeds medelen dat het Vlaams Blok dit bij de eindstemming in plenaire vergadering niet zal doen. We kunnen voldoende argumenten aanhalen om dit ontwerp van decreet te bekritisieren en eventueel zelfs te verwerpen. Daartegenover stelt de meerderheid dat er een soort van symboolfunctie uitgaat van dit ontwerp van decreet. Colle-

ga's, een symbool op zichzelf heeft uiteraard geen enkele economische betekenis. Het kan dus ook geen enkele economische impact hebben.

Wat zijn onze argumenten tegen dit ontwerp van decreet ? Om te beginnen beschikken we inderdaad niet over de middelen die nodig zijn om een écht tewerkstellings- en werkgelegenheidsbeleid te voeren. In dat verband verwijs ik naar een uitspraak van de heer Deprez in een van de commissievergaderingen. Hij zei toen dat, als we echt iets willen doen aan de tewerkstelling, we inderdaad een eigen fiscaliteit nodig hebben. Hij was dan ook voorstander van meer directe vormen van steun.

Collega's, dit was een zeer terechte opmerking. U weet echter allen heel goed waar het probleem zich situeert. Ook de heer Ramoudt heeft hier al gerefereerd aan uitspraken van – onder andere – de heer Tobback. Die blijft er immers op hameren dat Vlaanderen al over voldoende bevoegdheden beschikt en dat het Vlaams Parlement nu maar eens moet ophouden met te mekkeren over het gebrek aan bevoegdheden om een degelijke economische politiek te voeren.

Het huidige ontwerp van decreet bezwaart onze eigen Vlaamse begroting. De financiële middelen die we met dit ontwerp van decreet aanspreken, kunnen we immers voor niets anders gebruiken. Toch heeft Vlaanderen opbrengsten uit eigen arbeid, maar die kunnen we niet recupereren omdat de Vlaamse begroting nu eenmaal niet meer of niet minder dan een uitgavenbegroting is. We kunnen enkel beslissen hoe we het geld dat we van de federale overheid krijgen, zullen uitgeven. Bijna nergens in onze begroting kunnen we vastleggen hoe we aan onze eigen financiële middelen zullen komen. Ook dat is een duidelijke uiting van het gebrek aan eigenheid en politieke identiteit, waarvan dit Vlaams Parlement en deze Vlaamse regering blijk geven.

We kunnen nog andere tekortkomingen aangeven om dit ontwerp van decreet te verwerpen. Zo getuigt het onder andere van een vrij sectorale benadering. De minister zal dit misschien ontkennen. Ik geef wel toe dat er tijdens de commissiebesprekingen een aantal sectoren werden toegevoegd, zodat ook die in aanmerking komen om van deze maatregel te genieten. Toch blijven een aantal belangrijke sectoren van onze economie van deze maatregel verstoken. Het Vlaams Blok is voorstander van een algemene maatregel inzake loonkostenverlaging. Ik denk dat de meesten onder ons er ondertussen wel al van overtuigd zijn dat dit inder-

Wymeersch

daad een veel betere benadering van het probleem is.

Het feit dat de middelen veel te beperkt zijn, is een volgende tekortkoming van dit ontwerp van decreet. Het gaat hier om een luttele 2 miljard frank : daarmee kunnen we uiteraard de Vlaamse werkloosheid niet fundamenteel te lijf gaan.

Ook de beperktheid in de tijd vormt een zware tekortkoming. En ook hierover hebben we enkele amendementen ingediend. We zijn nu eind 1997. Wie in 1998 van deze maatregel kan genieten, moet reeds een inspanning hebben gedaan, zonder zich te kunnen aanpassen aan de voorliggende maatregel. Men zal dus kunnen genieten van een maatregel waarop men zich niet heeft kunnen voorbereiden. Dat kon niet omdat men bang was om bepaalde investeringen te doen. Aangezien er nu bepaalde tegemoetkomingen zijn, kan men deze maatregel beter repetitief maken voor een periode van bijvoorbeeld drie jaar. Enkel dan kan dit ontwerp van decreet een echte, meetbare impact op ons economisch weefsel hebben.

Tijdens de hoorzitting vroeg men, ik geloof aan de vertegenwoordigster van de diamantsector, of dit de zoveelste maatregel was in de bonte lappendeken van de tewerkstellingsprogramma's. Zij antwoordde dat deze maatregel geen extra lapje in de lappendeken was, maar hooguit het toevoegen van een kleurschakering. Collega's, in feite is het ook niet meer dan dat.

Daartegenover staat een politiek gegeven. Het invoeren van deze maatregel kan en zal, zoals de heer Verdingh opmerkte tijdens de hoorzitting, onrechtstreeks de federale schatkist spijzen. Ik citeer de heer Verdingh : 'De ontvangen tegemoetkoming wordt in hoofde van de vennootschap beschouwd als een belastbare winst. Naar vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie vormt, wegens het essentieel winstgevend karakter van een vennootschap, alles wat zij verkrijgt buiten door exploitatie van het kapitaal, een opbrengst van een bedrijfsactiviteit en derhalve, na eventuele aftrek van de kosten, een aan de vennootschapsbelasting onderworpen winst.'

De voorzitter : De heer Cannaerts heeft het woord.

De heer Leo Cannaerts : Bent u er dan ook voorstander van om elke expansiesteun te annuleren ? Elke expansiesteun is immers belastbaar.

De heer Frans Wymeersch : Collega, laat me mijn betoog afmaken. U zult zien waar ik aanbeland.

Dit is een politiek gegeven. We werken met het geld van de federale overheid. Hierdoor bezwaren we onze eigen begroting. We betalen in feite twee keer : een keer aan de federale kas, een keer vanuit onze eigen begroting. Hierdoor bevoordelen we de federale schatkist. We moeten deze politieke consequenties onder ogen zien. Aan het einde van de rit – en hopelijk duurt die rit niet meer zo lang – zullen we hieruit de politieke conclusies moeten trekken.

Collega's, we hebben een aantal politieke aanmerkingen omtrent de inhoud van dit decreet. We hebben ook een aantal opmerkingen over details, namelijk de beperktheid in tijd. We hebben hierover een aantal amendementen ingediend, omdat sommigen wegens de retroactiviteit niet konden inspelen op de maatregel. Daartegenover staat de symboolfunctie. Een symbool heeft geen economische impact maar is psychologisch gezien wel belangrijk. We proberen met dit ontwerp van decreet de mensen te bereiken die door de werkloosheid worden getroffen. Het is verkeerd om een negatief signaal uit te zenden.

We wegen de politieke motieven af die aanleiding geven tot kritiek op dit ontwerp van decreet. We nemen de inhoudelijke opmerkingen door de beperktheid in tijd en middelen in ogenschouw en wegen de psychologische impact op het bedrijfsleven en de werkloze bevolking af en besluiten dat we het ontwerp van decreet zullen goedkeuren. *(Applaus bij het VB)*

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Coens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Samen met de heren De Ridder, Keulen, Lauwers en Stassen heb ik een voorstel van resolutie over het jeugdwerkbeleid ingediend. We vragen de spoedbehandeling van dit voorstel van resolutie.

De voorzitter : We zullen ons over het voorstel tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heren Coens, De Ridder, Keulen, Lauwers en Stassen betreffende een vernieuwd beleid inzake maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren in het kader van het decreet van 9 juni 1993 houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid donderdagnamiddag (stuk 871) uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen

– 741 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik heb medelijden met de Vlaams minister van Economie, die na twee jaar werken dit ontwerp van decreet voorlegt. Medelijden is echter onvoldoende grond om dit goed te keuren. We moeten de inspanningen van een minister beoordelen op het resultaat. We kunnen niet anders dan dit afkeuren.

De heer Cannaerts heeft met veel vindingrijkheid een decreet verdedigd waar hij nauwelijks achter staat. Hij somde een aantal kenmerken op die allemaal met een s begonnen. Ik heb zes woorden gevonden die met dezelfde letter beginnen om uit te leggen hoe stupide dit decreet is. Stupide kwam nog niet voor op mijn lijstje en is dus nummer zeven.

Ten eerste, het woord second-best uit de mond van de minister. Dit was niet onze initiële bedoeling. We werden onder andere door onze Waalse vrienden teruggefloten wanneer we iets aan de rampzalige toestand van de Vlaamse economie wilden

doen. Het ging echter niet alleen om de Walen, maar ook om de socialisten, ook met een -s-

De heer Robert Voorhamme : Volksunie-plus eindigt met een s.

De heer Jean-Marie Bogaert : Dit decreet is op sukkelachtige wijze totstandgekomen – sukkelachtig is mijn tweede woord met een s. Hiervoor moet ik enkel verwijzen naar wat de Raad van State daarover heeft geschreven, ik zal het niet citeren.

Het derde woord met een s is selectief, een woord dat sommigen hier liever horen dan anderen.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Bogaert, zegt u dat de Raad van State het ontwerp van decreet sukkelachtig vond ?

De heer Jean-Marie Bogaert : Neen, ik spreek over de manier waarop u het decreet hebt opgebouwd, nadat u met Marivlam was teruggefloten door de SP en door de Waalse PS.

Minister Eric Van Rompuy : De Raad van State oordeelde dat Vlaanderen niet bevoegd was voor tewerkstelling. Vindt u dat ook ?

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, ik ben niet bevoegd om een waardeoordeel te geven. Dat heeft niets te maken met het eindresultaat.

Wat ik wil zeggen met sukkelachtig is dat u als verantwoordelijk minister een poging doet om effectief te remediëren aan die dingen waar het in onze economie fout gaat en dat u daarbij zelfs door de Raad van State wordt teruggefloten. Het minste dat men kan zeggen is dat wat voorligt op een sukkelachtige manier tot stand is gekomen. U had er bovendien twee jaar of meer voor nodig. Het oorspronkelijk akkoord dateert van december 1995 ; we zijn nu december 1997. U hebt in elk geval de moed om door te zetten. Hoewel dat misschien onze sympathie kan opwekken, volstaat het niet om ons stemgedrag te beïnvloeden.

Ik was beland bij het woord selectief. U was zelf de eerste die, bij de aankondiging van uw beleid voor de Vlaamse economie, terecht heeft gesteld dat selectiviteit tot het verleden zou moeten behoren. Echte fundamentele maatregelen die tot resultaten moesten leiden, dienden zover mogelijk van de selectiviteit weg te zijn. Maar wat u met dit ontwerp van decreet doet is andermaal de economie selectief benaderen.

Bogaert

Nog een woord met een s – zij het dan in het Engels – is short. Ik bedoel dat uw maatregel veel te kort is. Daar wil ik straks nog eens op terugkomen, want ik heb begrepen dat de heer Cannaerts problemen had met de amendementen die we samen met de VLD en Agalev hebben ingediend.

Wat is daarbij essentieel ? Als u in de Vlaamse bedrijfswereld een bepaalde trend op gang wilt brengen in functie van werkgelegenheid, wat het uitgangspunt is, dan zult u maatregelen moeten voorstellen die uitdagingen zijn voor de bedrijfswereld om tegemoet te komen aan onze verzuchtingen inzake werkgelegenheid. Het is voor iedereen duidelijk dat het absoluut niet volstaat om eventjes een toevallige doorsnee in de tijd te maken en te kijken wat dat in het verleden met zich heeft gebracht.

Wat is immers de grond van dit ontwerp van decreet ? Wat is de basis waarop men al dan niet van de voordelen die eruit voortvloeien kan genieten ? Dat is louter de vaststelling dat de werkgelegenheid in 1997 in de Vlaamse bedrijven ofwel op peil is gebleven, ofwel is toegenomen. We baseren ons louter op die vaststelling uit het verleden om in 1998 een symbolische tegemoetkoming toe te kennen. Leg mij eens uit hoe dat in de toekomst bedrijven zou kunnen aanzetten tot het creëren van meer werkgelegenheid.

Dat is toch echt jezelf bedriegen. In feite beperkt het decreet zich – en hiermee kom ik tot mijn voorlaatste s – tot een sinterklaasgeschenk, dat dan nog een paar weken te laat komt. Wat doen we immers ? We nemen een doorsnee en kijken naar de werkgelegenheid. Wie braaf is geweest, krijgt iets. Maar het brave bedrijf moet het sinterklaasgeschenk wel nog zelf aanvragen. Het moet zelf zijn schoen voor de schoorsteen zetten, om nog twee s'en te vernoemen. Als we de hier genoemde gemiddelde cijfers vergelijken met de kosten die bedrijven zoal hebben, gaat het duidelijk maar om een sinterklaasgeschenkje.

Mijn conclusie is in één woord te vatten, meteen het laatste woord dat begint met een s. Dit ontwerp van decreet is kortweg slecht. Toen dit idee voor de eerste keer in de commissie ter sprake kwam, en iedereen zich er los van elke partijpolitieke opstelling rechtuit over had uitgesproken, zou de minister geen twee stemmen hebben gehaald. Mijnheer de verslaggever, laat u niet vangen door de einduitslag van de stemming. Dat er niet meer dan één tegenstem en één onthouding waren, heeft alles te

maken met het feit dat de commissieleden van de VLD en ikzelf uit protest de commissievergadering hebben verlaten, omdat de meerderheid andermaal haar verantwoordelijkheid niet heeft opgenomen en niet in aantal aanwezig was toen we tot de stemming moesten overgaan.

Mijnheer Deprez, als men zelfs mijn gefundeerde verontschuldiging voor mijn afwezigheid op de hoorzitting niet ernstig neemt, dan wijs ik erop dat het hier om een veel belangrijker afwezigheid gaat. Dit is werk van de meerderheid in de commissie. Als we de zaak fundamenteel en ten gronde bespreken, moet die ook aanwezig zijn. Dat was niet het geval, en verklaart de misschien wat vertekende einduitslag van de stemming

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, ik wil opmerken dat ik in mijn verslag melding heb gemaakt van een verontschuldiging tijdens de hoorzitting.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ter afronding vind ik het jammer dat we er niet in zijn geslaagd een echt signaal aan het bedrijfsleven te geven en een echte stimulans voor de toekomst. Als u uw eigen werk ernstig neemt, zult u pas tevreden zijn als de inspanningen tot resultaten leiden, mijnheer de minister. Dat zal met dit decreet duidelijk niet het geval zijn.

Er moeten me nog twee zaken van het hart. Ten eerste betreur ik dat de bedrijven de toepassing van deze maatregel zelf moeten aanvragen. Collega's, sta me toe dit middeleeuws te noemen. U wilt dit recht er per se doordrukken en vindt hier een meerderheid voor. Dan is het toch essentieel voor onze democratie om het voor iedereen te laten gelden. Dat moet met de huidige technische middelen zeker mogelijk zijn. U rekent er blijkbaar op dat sommige bedrijven uit de boot vallen, gewoon doordat ze zelf het initiatief moeten nemen en zich de inspanning allicht niet zullen getroosten of slechts gedeeltelijk zullen zijn geïnformeerd. Bepaalde kleine bedrijven vallen zo waarschijnlijk inderdaad uit de boot. Het is erg dat u daar bij de berekening van de financiële repercussie van uw ontwerp van decreet zelfs al rekening mee houdt. U hebt dit zelf – en met veel meer woorden dan waarmee ik het hier doe – zo in de commissie gesteld. Dit kan toch niet op de vooravond van de eenentwintigste eeuw !

Bogaert

Als we een recht creëren, dan moeten we er ook voor zorgen dat iedereen die ervoor in aanmerking komt, er onmiddellijk en automatisch van kan genieten.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Bogaert, het probleem ligt bij het feit dat we niet zelf de onroerende voorheffing innen. Dit gebeurt door de federale overheid, die de gemeentelijke, de provinciale en de gewestelijke onroerende voorheffing verrent.

We hebben precies moeilijkheden met het federale niveau willen voorkomen en daarom willen we de tegemoetkoming organiseren op het niveau van het Vlaamse Gewest. Maar van zodra minister Demeester in staat is de onroerende voorheffing zelf te innen – iets waaraan ze nu werkt, maar wat nog niet voor 1998 zal zijn – zullen we dit op een andere manier kunnen doen. Daarom hebben hier voor een weg gekozen die binnen onze eigen bevoegdheden ligt en die kan worden uitgevoerd met onze eigen technieken, zonder daarbij ook maar enigszins een beroep te moeten doen op de federale overheid. Een andere technische mogelijkheid om dit te doen is er volgens mij niet.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, u maakt de vaststelling dat u aan handen en voeten bent gebonden, waardoor u geen zinvol werk kunt leveren en waardoor u verhinderd wordt een goed beleid te voeren. U zou er dan goed aan doen om uitdrukkelijk te kennen te geven dat u, als minister van Economie, en uw partij niet langer bereid zijn in een Vlaamse of federale regering te zetelen als er voor de volgende verkiezingen geen ernstige maatregelen zijn uitgevaardigd en geen efficiënte hervormingen zijn bereikt. Als dit niet het geval is, moet u de moed opbrengen duidelijk te zeggen op die manier niet langer met uw beleidsploeg aan de slag te kunnen.

Maar nu laat u enerzijds doorschemeren en in het vet publiceren voorstander te zijn van een loonlastenverlaging voor de hele Vlaamse economie, maar anderzijds stelt u beperkende, minimalistische en door het uitblijven van resultaten geldverspillende maatregelen voor.

Wij kunnen dit ontwerp van decreet dus niet goedkeuren en zullen dan ook tegenstemmen. (*Applaus bij de VU en de VLD*)

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, misschien mag ik dit niet zeggen, maar ik vond de tussenkomst van de heer Bogaert werkelijk subliem !

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik kan er nu eenmaal niet aan doen dat er vier s'en in mijn naam zitten.

Mijnheer de minister, ik kan me voorstellen dat u de laatste dagen meer met Balakov en andere voetbalperikelen in het hoofd hebt gezeten dan met Vlaminov. Toch moeten we het vandaag over Vlaminov hebben.

Als laatste spreker aan bod komen heeft soms het voordeel dat men zich kan laten inspireren door een vorige spreker, in casu de heer Cannaerts.

De voorzitter : De heer Denys komt nog na u.

De heer Jos Stassen : Ik wil namelijk ook gebruik maken van de drie s'en die hij heeft opgesomd, namelijk de s van signaal, de s van symbool en de s van stimulans. Maar zonder van plagiaat te willen worden beschuldigd, wil ik daar nog aan aantal s'en tegenover stellen.

Mijn eerste s is die van Santa Clausmaatregel, een echt cadeau aan de ondernemingen. Het is een echt cadeau aan de ondernemingen. Om het cadeau te krijgen moet men niets doen, behalve geen mensen afdanken en investeren. Met andere woorden : men moet gewoon ondernemen, de zaak voortzetten en ervoor zorgen dat er geregeld wordt geïnvesteerd. Men mag alleen geen mensen afdanken. Volgens mij is dit wat men ethisch ondernemen noemt. Maar de ondernemingen moeten gewoon hun ding doen om een cadeau te krijgen, net zoals mijn kinderen als ze braaf en flink zijn geweest. Misschien krijgen ook wij ooit een cadeau als we braaf en flink zijn.

Mijn partij is er niet tegen dat serieuze inspanningen moeten worden geleverd om de arbeidskosten voor bedrijven te verlagen. Samen met de collega's van het federaal parlement hebben we tijdens een persconferentie een voorstel bekendgemaakt waardoor voor 100 miljard frank aan lastenverschuiving en -verlaging zullen ontstaan. Verstaat u mij dus niet verkeerd : ook ik vind dat er iets moet worden gedaan voor de bedrijven, maar wat hier gebeurt, is cadeaus uitdelen. Het is net alsof voor Sinterklaas de schoen wordt klaargezet in de hoop dat er wat snoepgoed wordt ingelegd. Honderdduizend frank

Stassen

is gemiddeld misschien niet erg veel geld, maar het is geld dat wordt weggegooid ten voordele van ondernemingen die enkel hun ding moeten blijven doen : ondernemen, investeren en hun mensen in dienst houden.

Collega's, het is ook de s van stomiteit. Ik maak even misbruik van een uitspraak van de heer Deprez, die niet in het verslag staat. Ook hij had het over symbool en signaal en zei : 'Deze maatregel is toch meegenomen.' Ik vind het schitterend dat iemand van de meerderheid dit zegt op het ogenblik dat Vlaanderen voor zoveel uitdagingen staat. Over de eigen bevoegdheden zegt iemand van de meerderheid dat de fiscale maatregelen misschien niet echt tot onze bevoegdheden behoren, maar dat hij dit wel graag zou willen, en dat het mooi meegenomen is. Op zijn Vlaams gezegd : 'Awel merci' ; ik vind het een straffe uitspraak te pomen dat 2 miljard frank mooi meegenomen is. Ik begrijp niet dat iemand zoiets kan zeggen en dat een meerderheid van het Vlaams Parlement deze maatregel zal goedkeuren. Ik kan helemaal niet meer volgen. Ten overvloede werd al gezegd dat er geen verband meer bestaat met de werkgelegenheid. Het is een meenemertje, een signaal, een symbool. Daarnet werd beweerd dat dit een pluspunt van de maatregel is. Beste mensen, het is enkel een signaal en een symbool, dat bovendien 2 miljard frank kost.

De derde s, is de s van de socialistische nederlaag. Deze voormiddag liepen twintigduizend mensen, waarvan drie vierde Vlamingen, op straat om voor een aantal van de Vlaamse bevoegdheden, zoals welzijnszorg en gehandicaptenzorg, rechtmatige eisen te stellen. Ze vragen niet om meer loon, maar om meer werk en om een zorgzame samenleving. Voor deze mensen doen we niets, terwijl we 2 miljard frank zo maar wegsmijten.

Hetzelfde geldt voor het onderwijs. Gedurende twee weken werd dit parlement op zijn kop gezet. Uiteindelijk werd er iets uit de hoed getoverd, maar ik ben nog niet voldoende ingelicht om erover te kunnen oordelen. Op hetzelfde moment wordt 2 miljard frank weggegooid.

Ook voor opleiding en vorming geldt hetzelfde. Volgens de richtlijn van de Top van Europa in Luxemburg, moesten we 20 percent halen. Wat doen we ? We beschikken over de bevoegdheid, maar laten premier Dehaene en federaal minister Smet over ons heen lopen en laten hen allerlei beweringen uiten. De Vlaamse Gemeenschap moet

inspanningen doen in verband met deze eigen bevoegdheid. Wie heeft hierover iets gezegd ? De minister van de Vlaamse regering die anders steeds voluit gaat wanneer het over bevoegdheidsuitbreiding gaat ? De minister-president ? De minister van Economie ? Wie heeft durven zeggen dat de federale ministers bezig waren met een Vlaamse bevoegdheid ? Geen enkele Vlaamse minister durfde dit. De enige die hierover iets heeft gezegd, is minister Kelchtermans, zij het zeer braafjes, want hij kon niet anders. Wie wel iets heeft gezegd, maar geen minister is en zeker niet tot de CVP behoort, is de heer Voorhamme. Hij zei dat het voor een keer goed was en dat men opnieuw tot de agenda van de dag en de eigen bevoegdheden kon overgaan.

Ik richt me vandaag tot u, heren en dames van de Socialistische Partij. Indien u dit vandaag slikt, dan is uw geloofwaardigheid in het streven voor de eigen bevoegdheden niets meer waard. We staan voor zo veel uitdagingen op het gebied van infrastructuur, onderwijs, opleiding en vorming en de non-profitsector. Indien u dit vandaag slikt en donderdag 'ja' stemt, dan betekent dit een echte socialistische nederlaag.

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth : Mijnheer de voorzitter, het betoog van de heer Stassen wil ik koppelen aan het amendement dat voor mij ligt. Dat amendement is namens Agalev ook door de heer Stassen ondertekend. U zegt dat we gedurende een jaar 2 miljard frank weggooiden. Het amendement houdt in dat u niet voor één jaar maar voor onbepaalde duur per jaar 2 miljard frank wilt weggooiden.

De heer Jos Stassen : Als u gelooft, mijnheer Lisabeth, dat deze maatregel in het kader van Vesoc een werkgelegenheidsmaatregel is, dan vergist u zich. In het Engels zegt men : 'The proof of the pudding is in the eating'. Bewijs dat het een werkgelegenheidsmaatregel is door hem actief te maken. Ik daag u daartoe uit. De reden waarom ik dit amendement heb ondertekend, is omdat ik u wil laten bewijzen dat het geen werkgelegenheidsmaatregel is. Dat is de reden.

In uw uiteenzetting hebt u het gehad over Vesoc-II. Het is inderdaad zo dat de partners binnen Vesoc-II tot een akkoord zijn gekomen over deze maatregel, maar legt u me eens uit waarmee de meerderheid en de Vlaamse regering bezig zijn inzake Vesoc-III. U maakt de sociale partners belachelijk. Er zou een sociaal akkoord komen dat bekrachtigd zou worden door de Vlaamse regering en de socia-

Stassen

le partners. Minister-president Van den Brande heeft in een commissievergadering gezegd dat dit niet het geval zal zijn.

Ik daag u uit om nog eens goed na te denken over deze maatregel. In dit decreet lijdt de socialistische partij een zware nederlaag. (*Applaus bij AGALEV en de VU*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Ik kom graag hier zitten omdat ik de heer Sleenckx in de ogen wil kijken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik was eerst niet van plan om iets te zeggen. Ik ben daar echter toe aangespoord door minister Van Rompuy. Na wat de spreker van het Vlaams Blok zei, riep hij vanop zijn plaats : 'De ganse rechterzijde steunt het voorstel, alleen de VLD ontbreekt'.

Mijnheer Sleenckx, u behoort dus nu blijkbaar ook al tot de rechterzijde.

Mijnheer de minister, ik weet niet goed wat u bedoelt met de rechterzijde.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik vind niet dat u mijn vriend de heer Sleenckx slapeloze nachten moet bezorgen.

De heer André Denys : Ik citeer enkel de woorden van de minister.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, dat was een informele uitspraak die ik terugtrek. Het was gewoon een inside joke.

De heer André Denys : Ik beschouw dat niet als een grap. Ik was beledigd. Ik weet niet wat u precies bedoelt met de rechterzijde, mijnheer de minister. Als u bedoelt dat we altijd alle financiële steun aan ondernemingen moeten goedkeuren, dan behoren wij niet tot de rechterzijde. Ik reageer vanuit mijn bezorgdheid voor het algemeen belang en weet dat de groei van ondernemingen dat algemeen belang dient. Deze maatregel is een geschenk aan de bedrijven, maar de VLD staat er niet achter. We keuren hem af vanuit drie invalshoeken : eerst en vooral als liberaal, verder als Vlaming en ten slotte als modern en efficiënt bestuurder.

We geloven als liberalen dat een goed beleid de groei van de ondernemingen niet in de weg mag staan. We geloven in maatregelen die de handicaps van bedrijven wegnemen. De meest bekende handicap is de zware last van de arbeidskosten. Uw maatregel speelt daar niet op in, mijnheer de minister. Hij heeft een retroactief karakter en komt in geen enkele mate tegemoet aan de loonhandicap.

Ook als Vlaming zijn we tegen deze maatregel. Toen u Marivlam voorstelde, waren we nochtans bij de eersten om u te steunen. We staan achter het gebruik van een Vlaams fiscaal instrument om een eigen economisch beleid te voeren. Op dat moment stonden we ideologisch dichter bij de minister dan de SP-fractie. Als we daar vandaag niet meer staan, komt dat door deze maatregel. Die heeft niets te maken met lastenverlaging. Dit is geen fiscale maatregel. De onroerende voorheffing wordt gebruikt als een derdebetalersfunctie. Een overheid die als derde betaler optreedt is voorbijgestreefd. Dit heeft helemaal niets te maken met een beleid waarbij de fiscaliteit als instrument wordt gebruikt om bepaalde impulsen te geven.

Daarom zeggen we dat zelfs de symboolfunctie, zelfs de signaalfunctie niet meer bestaat. Mijnheer Voorhamme, tijdens de bijzonder interessante hoorzitting was het enige element dat men zowel vanuit patronale als syndicale hoek aanbracht, de symboolfunctie. Men had het inderdaad over een symboolwaarde. Zelfs dat is er volgens mij niet. De maatregel geeft geen signaal en is geen symbool, omdat hij niets te maken heeft met een lastenverlaging maar wel met een derdebetalerfunctie : de overheid treedt op, geeft een subsidie en gebruikt daarvoor de onroerende voorheffing als instrument.

De maatregel heeft dus geen signaal- of symboolfunctie. Als Vlaming ben ik er daarom tegen gekant. De heer Cannaerts heeft dit ontwerp pogen te verkopen als een lastenverlaging, maar dit is helemaal niet waar. Als men deze maatregel aan de buitenwereld als een lastenverlaging voorstelt, dan antwoord ik daarop dat het principe van lastenverlaging om een handicap weg te werken een maat voor niets is waardoor men bepaalde mensen zal ontgoochelen. Ik ben voor een echte lastenverlaging. Wat we nu bespreken, is een ersatzoplossing die als een boemerang op ons hoofd zal terechtkomen.

De derde reden waarom de VLD-fractie deze maatregel afkeurt, houdt geen verband met een ideologische invalshoek. We zijn als moderne bestuurders bekommerd dat de middelen die we

Denys

uitgeven ook op een doeltreffende wijze worden besteed. Een frank kan men niet tweemaal uitgeven. Het betreft hier een aanzienlijk bedrag binnen de Vesoc-ruimte van deze begroting. Wat hier gebeurt, is niet efficiënt : men spendeert de middelen niet op een doelmatige manier.

Tijdens de hoorzitting hebben verschillende organisaties het woord gevoerd. Mijnheer Voorhamme, ik heb er geen moeite mee toe te geven dat de werknemersorganisaties een sterkere indruk op mij hebben nagelaten dan sommige werkgevers. Ik was ontgoocheld over het optreden van sommige werkgevers die er alleen maar op uit waren dat ook hun sector financiële middelen kreeg. Ze haalden daarbij geen enkel valabel argument of valabele motieven aan. Ze kwamen bijzonder zwak over. De vakbondsvertegenwoordiger van de transportsector maakte daarentegen een erg positieve indruk.

Het is duidelijk dat een doeltreffende besteding van de middelen enkel kan als men kiest voor ofwel een algemene maatregel, ofwel voor een echt selectieve maatregel. De VLD pleit voor algemene maatregelen. De maatregel die we nu behandelen is niet algemeen. Ze is een selectieve regel die weliswaar na de commissie nog wordt verbreed. Als een selectieve maatregel wordt ingevoerd, dan moet ze ook selectief worden toegepast. Deze opmerking werd trouwens ook gemaakt door de heer Didden van de Bouwconfederatie. Als men een selectieve maatregel wil treffen voor een sector, moet er meer worden gemikt op de vraag en moet men maatregelen nemen om de activiteiten in de bouwsector te verhogen.

Wat hier gebeurt, is een verkapte selectieve en zeker geen algemene maatregel. Men ondergaat de nadelen van de selectiviteit zonder de voordelen te genieten. Daarom is de VLD tegen dit voorstel gekant. Als liberaal denkende fractie zijn we ervan overtuigd dat we als Vlamingen de eigen fiscaliteit als instrument maximaal moeten benutten, en we moeten de eigen middelen op een moderne en doeltreffende wijze besteden.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ik merk dat de heer Denys en anderen enige spraakverwarring veroorzaken omtrent het begrip selectiviteit. Nogal wat parlementsleden denken bij dat begrip alleen aan sectorale selectiviteit. Mijn fractie, maar ook verschillende sociale partners, beogen niet in de eerste

plaats een selectiviteit voor bepaalde sectoren. Wel willen we maatregelen nemen die selectiever zijn wat het tewerkstellingseffect betreft. Dat is een andere vorm van selectiviteit.

Een van de pluspunten van dit ontwerp bestaat erin dat het een zekere vorm van selectiviteit met het oog op tewerkstellingscreatie waarborgt. De principes van dat pluspunt stoelen overigens op een akkoord onder de sociale partners. Deze maatregel is alleen van toepassing als er tewerkstellingseffecten worden geregistreerd. Men kan discussiëren of we al dan niet een goede maatstaf voor die werkgelegenheidseffecten hanteren. Maar de selectiviteit van de maatregel steunt in de eerste plaats op die concrete werkgelegenheidseffecten.

We streven dus niet in de eerste plaats een selectiviteit in functie van sectoren na. Het heeft geen zin om een tegenstelling te creëren tussen de minister, die geen sectoraal beleid wil voeren, en anderen die dat wel willen. U vecht tegen windmolens. Selectiviteit heeft enkel en alleen te maken met de werkgelegenheidseffecten.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De maatregel tot lastenverlaging die de VLD voorstelt, beoogt ook meer tewerkstelling. Het is een algemene maatregel, in tegenstelling tot uw beperkte maatregel. De VLD wil met haar maatregel helemaal niet het bedrijfsleven helpen. We willen de tewerkstelling bevorderen, en we bepleiten daarvoor de invoering van algemene maatregelen.

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer Carlos Lisabeth : Mijnheer de voorzitter, over bepaalde inhoudelijke aspecten van de maatregel kan men discussiëren. Maar de heer Denys heeft het over een ersatzmaatregel, verkapte selectiviteit enzovoort. Ik ben hier dus verplicht aan de VLD de vraag te herhalen die zo-even ook aan de Agalev-fractie is voorgelegd. Samen dienden ze een amendement in dat niets anders inhoudt dan de verlenging voor onbepaalde duur van de maatregel die in de commissie is goedgekeurd. Betekent dit dan dat de VLD de zo bekritiseerde selectiviteit voor onbepaalde duur willen verlengen ?

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik zou willen reageren op wat de heren Denys en Lisabeth hebben gezegd. Ik klaag de selectiviteit van dit decreet aan, omdat die haaks staat op het beoogde beleid van

Bogaert

de minister van Economie zelf. Zijn maatregel bevoordeelt een aantal sectoren in Vlaanderen, ook al zegt hij zelf dat hij een voorstander is van een maatregel die op de hele Vlaamse economie van toepassing zou zijn. Maar dat laatste brengt hij niet in praktijk. De uiteenzetting van de heer Voorhamme bevestigt dat. De selectiviteit is het gevolg van het feit dat de minister in een keurslijf is gedwongen.

Dat keurslijf hebt u hem opgelegd. De maatregel mag niet boven een bepaald bedrag uitstijgen, en moet in de tijd beperkt zijn. Ik wil dus een misverstand uit de wereld helpen. We stellen in ons amendement voor om die maatregel in de tijd te verlenen. De maatregel kan alleen effect hebben als hij is gericht op toekomstige in plaats van op verleden werkgelegenheid. U bekijkt de werkgelegenheidsgegevens van 1997 en op basis daarvan geeft u eenmalig een geschenk aan de werkgevers. Wij bekijken dit anders : als de werkgevers inspanningen doen om in de toekomst de werkgelegenheid in Vlaanderen op peil te houden of te verhogen, zullen we op financieel vlak over de brug komen met een lastenverlaging. Het tweede luik van ons amendement bepaalt dat we dit niet enkel doen voor de sectoren die voorliggen, maar ook voor heel wat andere sectoren. Wat mij betreft, mogen alle sectoren hiervan genieten. Ongetwijfeld wil de minister hetzelfde.

Mijnheer Lisabeth, dit is het amendement dat we in de commissie hebben voorgelegd : uitbreiding van de sectoren, onder meer naar distributie, uitbreiding van het toepassingsgebied, onder meer naar werknemers die worden tewerkgesteld door interimbureaus, enzovoort. Al deze amendementen hebt u weggestemd.

De heer André Denys : Mijnheer Lisabeth, ik heb de indruk dat u zich voortdurend probeert vast te klampen aan dat amendement om inhoudelijk niet te moeten reageren op onze opmerkingen. Ofwel gaat u ervan uit dat men geen amendement hoeft in te dienen wanneer men tegen een ontwerp is. Ofwel probeert men er dan toch het beste van te maken. Ik moet eerlijk toegeven dat ik zelf geen groot voorstander ben van dit amendement. Maar ik kan begrijpen dat de collega's uit de betrokken commissie hebben gereageerd. Als er maatregelen worden genomen, dan is het toch evident dat het bedrijfsleven vraagt dat deze blijvend zijn. Dit is waarschijnlijk een van de overwegingen geweest. Maar daar gaat dit debat niet over. Het debat gaat niet over het amendement, maar over de vraag of

het ontwerp zoals het voorligt, een maatregel is die zal leiden tot meer tewerkstelling of gewoon een cadeau is voor het bedrijfsleven. Het antwoord is duidelijk. Dit ontwerp leidt niet tot één bijkomende arbeidsplaats. Het is een puur geschenk dat elke doelmatigheid en efficiëntie mist. (*Applaus bij de VLD en de VU*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord

– *De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de verslaggever voor zijn verhelderend verslag. Ik dank ook de commissieleden. Tenslotte hebben we over meerderheid en oppositie heen een aantal amendementen kunnen aanbrengen aan het ontwerp van decreet. Deze amendementen houden een duidelijke verbetering van de tekst in.

Ik zou in de eerste plaats willen ingaan op de precieze omschrijving van een lastenverlaging. Een lastenverlaging is een vermindering van een last die door de overheid wordt geheven. De last die door de overheid wordt geheven, is de onroerende voorheffing. Nu geven we een tegemoetkoming om die last te verminderen. Mijnheer de voorzitter, dit is een lastenverlaging. Ik kan het niet anders definiëren.

De heer André Denys : Ik ben geen expert, maar er was wel een expert, met name de heer Verdingh, aanwezig tijdens een hoorzitting in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden. Alle commissieleden vonden dat de heer Verdingh blijk gaf van heel veel deskundigheid. Volgens de heer Verdingh kunnen tarieven en vrijstellingen worden gewijzigd bij een lastenverlaging. Dit is nu echter niet het geval. De onroerende voorheffing heeft hier gewoon een derdebetalersfunctie. Ik herhaal dat dit de woorden zijn van de heer Verdingh.

Minister Eric Van Rompuy : Wat de heer Verdingh zegt, is niet strijdig met wat ik zeg. Men kan inderdaad de lasten verlagen door de tarieven te verminderen, maar men kan de lasten ook verlagen door een subsidie toe te kennen. Als voormalig bedrijfsleider weet u dat het belangrijkste de rekening is die men uiteindelijk moet betalen. De manier waarop de lasten worden verlaagd, speelt echter geen rol.

Van Rompuy

Er wordt hier smalend gedaan over een budget van minstens 2 miljard frank. Voor de lastenverlaging komen 18.000 ondernemingen en 200.000 werknemers in aanmerking. De VLD en de Volksunie spreken altijd over een lastenverlaging van 100 miljard frank. Ik heb echter twee jaar moeten vechten, met de steun van de meerderheid, om een lastenverlaging van minstens 2 miljard frank door te kunnen voeren. Als minister van Economie beschik ik over een direct budget van 7,5 miljard frank voor expansiesteun. Die lastenverlaging is dus niet niks.

Ik wens de VLD en de Volksunie dan ook veel succes om de volgende jaren een lastenverlaging van 100 miljard frank door te voeren. Meer dan een vierde van mijn budget wordt dus besteed aan lastenverlaging. Ik vind dat men dat bedrag niet mag weggooien. Ik vind een lastenverlaging van 2 miljard frank niet onbelangrijk. Voor de lastenverlaging komen 18.000 ondernemingen in aanmerking. Ze moeten hun werkgelegenheid wel behouden. Er is een extra subsidie voor bedrijven die nieuw personeel aanwerven. Ik zou dat geld dus niet zomaar weggooien.

De onderneming krijgt de lastenverlaging inderdaad post factum. Toch geeft die lastenverlaging zuurstof aan het bedrijf. Door die lastenverlaging post factum beschikt het bedrijf immers over meer middelen dan wanneer er geen lastenverlaging was geweest. Het bedrijf kan met die middelen iets doen. Een onderneming met veertig werknemers krijgt een subsidie van 800.000 frank. Of kan een bedrijf misschien niets doen met bijna één miljoen frank? Een bedrijf kan dat geld bijvoorbeeld gebruiken voor opleidingen die het anders zelf moest betalen. Ik begrijp niet dat hier zo smalend wordt gedaan. Een onderneming met veertig werknemers kan toch wel iets doen met 800.000 frank. We praten hier altijd over een lastenverlaging van 100 miljard frank. Ik moet echter binnen mijn budget blijven. Mijn opdracht was om binnen de Vesoc-enveloppe voor een lastenverlaging van minstens 2 miljard frank te zorgen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de minister, ik wil niet smalend doen, maar u had het zo-even over zuurstof en post factum. Men heeft zuurstof nodig bij het inademen, en niet bij het uitademen.

Minister Eric Van Rompuy : Men heeft inderdaad zuurstof nodig bij het inademen van nieuwe initiatieven.

Of men het nu ervoor of erna krijgt, als men het geld heeft kan men er iets mee doen. Ik begrijp die theorie van de verspilling dus helemaal niet. Trouwens, als u dat vindt, dan moet u de expansiesteun ook als een verspilling beschouwen. Als de investering is gebeurd, krijgt men de expansiesteun toegekend, op basis van een aantal criteria. Daarover hebben we vroeger gediscussieerd in de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden. Ik herinner me dat een van de stellingen van de heer Denys was dat expansiesteun ook een cadeau is voor de bedrijven. Als men op die wijze blijft redeneren, dan kan men alles als een cadeau beschouwen.

Binnen de ons opgelegde beperkingen is dit een volkomen te verdedigen maatregel, ook omdat hij aan werkgelegenheid is gekoppeld. Men krijgt het voordeel niet als men de werkgelegenheid niet behoudt of doet toenemen, men moet ook aan een investeringsverplichting voldoen. De heer Verdingh wordt hier geciteerd. Hij begon zijn betoog door te verklaren dat de maatregel eenvoudig en duidelijk is. Ik herinner me dat de heer Denys de wenkbrauwen fronste toen hij zo van wal stak.

Het nemen van een algemene maatregel is een uitdaging waarmee we allemaal worden geconfronteerd. Ik wil vandaag herhalen wat ik een paar maanden geleden verklaarde in mijn interview in De Standaard. Ik ben er voorstander van dat de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement kunnen werken aan een algemene lastenverlaging. Het is dan de grote uitdaging voor de commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken om in de volgende jaren een model te ontwikkelen dat ons in staat stelt om, na een staatshervorming, de arbeidskosten te verlagen.

Nu is er echter sprake van het tweepijlersysteem in de sociale zekerheid : aan de ene kant zijn er de werkloosheid, de pensioenen en de arbeidsongevallen die worden gefinancierd door sociale bijdragen ; aan de andere kant zijn er de kinderbijlagen en de gezondheidszorg die worden gefinancierd door algemene middelen. Dit moet eerst worden hervormd. Als men echter in het Vlaams Parlement met het bestaande tweepijlersysteem de kinderbijlagen en de gezondheidszorg overhevelt naar de gemeenschappen, dan kan men helemaal niet aan lastenverlaging doen. In Vlaanderen moeten de kinderbijlagen en gezondheidszorgen worden gefinancierd via de algemene middelen – ofwel door eigen fiscaliteit, ofwel door een dotatie. Dan beschikt men echter nog steeds niet over een instrument om de arbeidskosten te verlagen.

Van Rompuy

Een paar maanden geleden heb ik in dat interview gezegd dat ik de oefening heb moeten maken om binnen onze bevoegdheden een lastenverlaging te realiseren. Maar als men een hervorming doorvoert binnen het tweepijlersysteem, gezien de aard van de financiering die daar plaatsvindt, dan hebben we ook in de volgende zittingsperiode, als er een staatshervorming plaatsvindt, geen enkel instrument om de arbeidskosten te verlagen. We moeten heel goed nadenken over de wijze waarop we dat gaan doen, ook omdat dit heel wat technische implicaties met zich meebrengt. Dat is mijn bekommernis als minister voor Economische Aangelegenheden.

Men heeft het hier wel zomaar over algemene maatregelen. Ik vraag me dan af hoe we in de toekomst de hervorming zien die dat soort lastenverlaging mogelijk moet maken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, met het debat over de vraag hoe we na een volgende staatshervorming de eigen fiscaliteit en autonomie zullen invullen zijn we volop bezig in de commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken. Ik vind het goed dat de minister oproept om daarover na te denken. Maar ondertussen hadden we ook iets anders kunnen doen.

Minister Eric Van Rompuy : Wat ? Binnen onze bevoegdheden ? Geef me nu eens een alternatief voor Vlaminov binnen onze bevoegdheden ! Laten we dat debat eens voeren ! In de commissie heb ik geen enkel voorstel gehoord !

De heer André Denys : Maak u niet zenuwachtig. Ik heb dit niet verzonnen : ik herhaal slechts wat minister-president Van den Brande heeft gezegd. Hij zei dat, als er op federaal vlak een lastenverlaging zou kunnen plaatsvinden, Vlaanderen daar bovenop inspanningen kon doen.

Minister Eric Van Rompuy : Dat is het voorstel van Marivlam ! Daar is een federale wet voor nodig, met medewerking van de andere gewesten.

De heer André Denys : Ik heb die vraag hier twee maanden geleden nog gesteld. De minister-president heeft toen geantwoord dat hij inderdaad in de mogelijkheid zou voorzien om, bovenop de federale maatregelen, in Vlaanderen bijkomende maatregelen te nemen.

Minister Eric Van Rompuy : Dat is niet mogelijk binnen het bestaande wettelijk kader.

De heer André Denys : Dat zegt u nu. De minister-president heeft iets anders gezegd.

Minister Eric Van Rompuy : Dat is niet waar. Ook de minister-president heeft al verschillende keren gezegd dat we daarvoor een federale wet en de medewerking van de drie gewesten nodig hebben.

De heer André Denys : Die mogelijkheid blijft dus nog open ?

Minister Eric Van Rompuy : Die mogelijkheid blijft inderdaad nog open, maar daarvoor is een federaal akkoord nodig.

De heer André Denys : Dat zou een veel betere maatregel geweest zijn dan wat we nu hebben.

Minister Eric Van Rompuy : Ik heb het nu specifiek over de eigen bevoegdheden, waarover we autonoom kunnen beslissen. Daarover heeft de VLD geen alternatief naar voren gebracht.

De heer André Denys : Ik zal dit alternatief morgen voorstellen. De VLD wil werken met proportionele afcentiemen. Vlaanderen is immers autonoom bevoegd voor de personenbelasting.

Minister Eric Van Rompuy : De personenbelasting heeft niet echt iets te maken met de bedrijven.

De heer André Denys : Dat is inderdaad niet voor de bedrijven, maar het is wel bevorderlijk voor de tewerkstelling.

Minister Eric Van Rompuy : In deze discussie gaat het over de lastenverlaging voor bedrijven.

De heer André Denys : Neen, dat is een te enge benadering. De VLD zoekt niet per se cadeaus voor bedrijven. Het doel van de VLD is het bevorderen van de tewerkstelling. Vandaag is er een probleem inzake arbeidsmotivatie. De spanning tussen de uitkeringen en de laagste inkomens is immers te laag. Vlaanderen beschikt over een klein beetje fiscale autonomie, en kan dus op- en afcentiemen heffen.

Minister Eric Van Rompuy : U bent er dan wel echt zeker van dat zo'n maatregel inzake de personenbelasting een stimulans zal vormen voor de werkgelegenheid.

De heer André Denys : Als men de afcentiemen selectief toespitst op de laagste arbeidersinkomens, dan kan men met een bedrag van 6 miljard frank voor een stimulans zorgen, zodat het verschil tussen de uitkeringen en de laagste inkomens – de poverty trap – groter wordt. Dat is het voorstel van de VLD.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Ik zal niet ingaan op het debat dat in de commissie voor Staatshervorming wordt gevoerd. Ik deel de zorg van de minister inzake de cijfermatige opbouw en uitbouw van wat men als politieke eis formuleert. Ik denk echter wel dat hij een vergissing maakt.

Mijnheer de minister, u weet toch ook wel dat de kinderbijslagen momenteel louter en alleen door een werkgeversbijdrage worden gefinancierd, en niet door een werknemersbijdrage ? Als men dit via het systeem met twee pijlers financiert, krijgt men dus de facto een loonkostenverlaging van 7 procent. Er komt dan natuurlijk wel een ander probleem, namelijk een transfer van de gezinnen naar de bedrijven.

Minister Eric Van Rompuy : Dat klopt inderdaad, maar daarmee hebben we nog geen nieuw instrument om de arbeidskosten te verlagen. Ik zou hierover graag met u discussiëren in de commissie voor Staatshervorming. Ik wacht dus op een uitnodiging.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de minister, de Vlaamse regering mag haar verantwoordelijkheid niet zomaar afschuiven op de commissie voor Staatshervorming. Het is algemeen bekend dat er binnen de Vlaamse meerderheidspartijen geen grote eensgezindheid bestaat over het te volgen concept voor 1999. De Schrikkelnota heeft uiteraard veel verdiensten, maar de Vlaamse regering moet nu dringend opnieuw duidelijke doelstellingen naar voren schuiven. Dit gebeurt momenteel niet, en dat heeft een verlammeende invloed op de werking van de commissie voor Staatshervorming.

Mijnheer Sleeckx, u reageert niet. U weet nochtans zeer goed dat er in uw fractie zeer grote verdeeldheid heerst over het concept dat we in 1999 moeten hanteren.

Minister Eric Van Rompuy : Dit debat moet in de toekomst worden gevoerd. Men pleit voor algeme-

ne maatregelen. Ik heb gezegd in welke context dit moet gebeuren.

Ik kan me volledig terugvinden in de drie s'en van de heer Cannaerts : signaal, symbool, stimulans. Dat is een goede synthese van wat we met deze maatregel hebben beoogd.

De heer Chris Vandenbroeke : En het is mooi meegenomen.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Vandenbroeke, 'mooi meegenomen' is niet de juiste omschrijving. 18.000 ondernemingen zullen volgend jaar van de lastenverlaging kunnen genieten, waardoor er middelen vrijkomen die ze naar eigen goeddunken kunnen aanwenden : investeringen, opleidingen of wat dan ook. Dit is geen cadeau. Als we een lastenvermindering doorvoeren in de welzijnssector, wordt dat wel beschouwd als een effectieve maatregel en niet als een cadeau.

De heer André Denys : Retroactieve maatregelen in de welzijnssector zijn cadeaus. Retroactieve maatregelen voor het bedrijfsleven zijn ook cadeaus.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, uw plannen voor de personenbelasting vormen geen alternatief. Men vermindert de personenbelasting, waardoor de mensen harder zouden willen werken of waardoor de werkgelegenheid zou toenemen. Dit staat los van de realiteit. Maar goed, laten we deze discussie morgen voeren. Ik denk dat ze het kernpunt van uw betoog zal uitmaken.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister, hoe spelt u 'signaal' ?

Minister Eric Van Rompuy : s-i-g-n-a-a-l, zonder hoofdletter. Ik begrijp uw insinuatie. Dit is een politieke vraag.

Toen ik fractieleider was in 1992, vond in juli het begrotingsberaad plaats. De minister-president en de minister van Financiën presenteerden de begroting aan de fractie. Ze stelden toen een verdubbeling van de onroerende voorheffing voor. Ik zei toen dat de fractie dit niet pikte. In september werd dit inderdaad geschrapt. Ik vertel u dit maar om aan te tonen vanwaar we komen. Men verdubbelde op het einde van de begrotingsronde de onroerende voorheffing om nog twee of drie miljard frank te vinden.

Van Rompuy

We hebben twee jaar lang gevochten om een belastingverlaging door te voeren, maar niet zomaar. De socialistische zijde eiste dat dit in functie van het behoud en toename van de werkgelegenheid moest gebeuren. Het geld moet eveneens binnen het bedrijf worden geherinvesteerd.

Deze lastenverlaging beantwoordt aan de opgelegde beperkingen. Het is een signaal voor de volgende jaren. De ondernemingen krijgen het signaal dat de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement niet kiezen om nogmaals bijkomende lasten op te leggen, zoals we in andere sectoren deden. De federale overheid en Wallonië krijgen het signaal dat we de weg van de lastenverlaging kiezen.

Vorige week werd ik geïnterviewd door de RTBf. Men vroeg me of ik kon verantwoorden dat Vlaanderen de onroerende voorheffing verlaagde terwijl Wallonië dat niet kon doen. Was dat geen gebrek aan loyaliteit? Ik antwoordde dat we de weg hadden gekozen van de verlaging van successierechten, van onroerende voorheffing. Het is de wens van de Vlaamse regering dat de arbeidskostenverlaging de volgende jaren wordt doorgevoerd. Het is het signaal van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement in functie van werkgelegenheid zoals dat ook het geval was met de successierechten, waar we ook een duidelijke koppeling maakten.

Mijnheer Bogaert, ik vraag geen medelijden, ook geen applaus. We hebben onze plicht gedaan door de lastenverlaging door te voeren in functie van werkgelegenheid. In de toekomst zal dit een belangrijk signaal zijn. Vakbonden en patroons hebben tot tweemaal toe gevraagd om een dergelijke maatregel uit te werken, in Vesoc-II en Vesoc-III. We hebben dit consequent uitgevoerd. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Uit het debat en het antwoord van de minister bleek dat het amendement dat we indienden een uitnodiging bevat om een slecht decreet te verfijnen. We geven niet langer voorkeur aan deze verfijning. De minister kon ons niet overtuigen dat dit een werkbaar decreet zal zijn. De toekomst zal dit uitwijzen. Samen met de heren Bogaerts en Stassen besloten we om dit amendement in te trekken.

De voorzitter : De amendementen die de VLD samen met de Volksunie en met Agalev had ingediend, zijn dus ingetrokken.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende een vermindering van de onroerende voorheffing ter stimulering van tewerkstellingsbevorderende investeringen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

§ 1. In dit decreet wordt onder onroerende voorheffing het totale bedrag aan onroerende voorheffing en provinciale en gemeentelijk opcentiemen verstaan dat ten laste van de belastingplichtige met betrekking tot het aanslagjaar 1998 werd ingekohierd.

§ 2. Aan ondernemingen actief in de sectoren van de bewerkende en de verwerkende nijverheid, de bouwnijverheid en het wegtransport wordt op hun verzoek, dat uiterlijk op 30 juni 1998 het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dient te bereiken, een investeringstegemoetkoming verleend die in mindering komt van de onroerende voorheffing op onroerende goederen, met inbegrip van materieel en outillage, die door de belastingplichtige in het Vlaamse Gewest zijn belegd en die door deze ondernemingen voor de uitoefening van beroeps werkzaamheden worden aangewend.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In § 1 op de vijfde en zesde regel de woorden "met betrekking tot het aanslagjaar 1998 werd ingekohierd" vervangen door de woorden "zal worden ingekohierd met betrekking tot de aanslagjaren 1998-1999-2000."

Voorzitter

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In § 2 op de vierde regel de woorden "op 30 juni 1998" vervangen door de woorden "op 30 juni 1998, respectievelijk 1999 en 2000".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

§ 1. Deze investeringstegemoetkoming wordt toegekend :

1° in de mate dat de belastingplichtige tijdens het kalenderjaar 1997 het bedrag van de investeringstegemoetkoming waarop hij overeenkomstig §§ 2, 3 en 4 kan aanspraak maken, heeft geïnvesteerd in nieuwe materiële en/of immateriële vaste activa ;

2° indien de tewerkstelling van de belastingplichtige in het Vlaamse Gewest in het kalenderjaar 1997 toegenomen of minstens behouden is in vergelijking met het kalenderjaar 1996.

§ 2. De investeringstegemoetkoming bedraagt :

1° 20.000 BEF per personeelseenheid tewerkgesteld in het Vlaamse Gewest voor kleine ondernemingen die voldoen aan de voorwaarden inzake personeelsbestand, jaaromzet en balanstotaal, en samenstelling van kapitaal voor kleine ondernemingen in toepassing van de wet van 4 augustus 1978 inzake economische expansie en zoals omschreven in de communautaire kaderregeling van 16 juli 1996 inzake overheidssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen ;

2° 10.000 BEF per personeelseenheid tewerkgesteld in het Vlaamse Gewest voor de overige belastingplichtigen.

§ 3. De investeringstegemoetkoming wordt verhoogd met :

1° ofwel 5.000 BEF per bijkomend gecreëerde arbeidsplaats in het Vlaamse Gewest in de loop van het kalenderjaar 1997 ;

2° ofwel 10.000 BEF per bijkomend gecreëerde arbeidsplaats in het Vlaamse Gewest voor een laaggeschoolde langdurig werkloze in de loop van het kalenderjaar 1997.

§ 4. Het totale bedrag van de investeringstegemoetkoming kan per belastingplichtige nooit meer bedragen dan de onroerende voorheffing te zijnen laste ingekohierd, met een absoluut maximum van 100.000 ECU.

§ 5. Het verkrijgen en behouden van het voordeel van de investeringstegemoetkoming is onderworpen aan de voorwaarde dat de onderneming de volgende verbintenis aangaat en naleeft : dat zij geen steunmaatregelen zal aanvragen of genieten die ertoe zouden leiden dat wat deze steun betreft de 'de minimis' regel vervat in de Mededeling van de Europese Commissie 96/C 68/06 niet van toepassing zou zijn.

§ 6. De investeringstegemoetkoming betreft eveneens de onroerende voorheffing verschuldigd door belastingplichtigen die de betreffende onroerende goederen verhuren of in financiële leasing geven aan ondernemingen die de goederen aanwenden in de be- of verwerkende nijverheid, de bouwnijverheid en het wegtransport in het Vlaamse Gewest, en waarbij de huurder of leasingnemer aan de vereisten inzake toename of behoud van de tewerkstelling en investeringen, zoals omschreven in artikel 3, § 1, voldoet. In dat geval is de investeringstegemoetkoming onderworpen aan de voorwaarde dat het de investeringstegemoetkoming volledig wordt overgedragen ten gunste van deze huurder of leasingnemer.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

A. In § 1, 1°, op de tweede regel de woorden "kalenderjaar 1997" vervangen door de woorden "kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin het tegemoetkomingsverzoek het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bereikt,".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

B. In § 1, 1°, op de tweede regel de woorden "het bedrag" vervangen door de woorden "50 % van het bedrag".

Op dit artikel is er een derde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

Voorzitter

C. In § 1, 2°, op de derde, vierde en vijfde regel de zinsnede "toegenomen of minstens behouden is in vergelijking met kalenderjaar 1996" vervangen door de zinsnede ",1998, respectievelijk 1999" tegenomen of minstens behouden is in vergelijking met het voorgaande kalenderjaar".

Op dit artikel is er een vierde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

D. In § 3, 1°, op de tweede en derde regel de woorden "in de loop van het kalenderjaar 1997" vervangen door de woorden "in de loop van het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag gebeurt".

Op dit artikel is er een vijfde amendement van de heer Wymeersch dat luidt als volgt :

E. In § 3, 2°, op de vierde regel de woorden "in de loop van het kalenderjaar 1997" vervangen door de woorden "in de loop van het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag gebeurt".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

De Vlaamse regering omschrijft de begrippen be- en verwerkende nijverheid, bouwnijverheid, wegtransport en laaggeschoolde langdurig werkloze, bepaalt wat onder personeelseenheid wordt verstaan, alsook de criteria voor de vaststelling van de toename of het behoud van de tewerkstelling, stelt bijzondere regels vast ten aanzien van ondernemingen die niet per kalenderjaar boekhouden en stelt nadere regelen vast inzake aanvraag en controle.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden – 783 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, en een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden werd in de bevoegde commissie aangenomen op 13 november jongstleden met acht stemmen voor en drie tegen. Deze vrij eenduidige en simpele mededeling verhult de moeizame weg die naar deze beslissing heeft geleid.

Zonder afbreuk te willen doen aan de inspanningen geleverd in vorige legislaturen, wil ik beginnen bij de situatie op 21 september 1994, toen de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring hechtte aan het voorstel tot oprichting van een Raad voor Cultuur die adviezen kan uitbrengen over het hele cultuurbeleid.

In de ambitieuze beleidsbrief 'Samenspraak' vertrok de huidige minister van Cultuur van het standpunt dat een goed beleid samenspraak met de betrokkenen veronderstelt ; dat beslissingen die niet gedragen worden door degenen die ze mede moeten uitvoeren, dikwijls onuitgevoerd blijven ; en dat de medewerking nodig is van allerlei organi-

Van Hecke

saties en verbanden waarin de burgers zelf verantwoordelijkheid opnemen voor hun samenleving.

Het motief voor een herstructurering van adviesorganen en commissies lag voor de hand : de onvrede over de versnippering en over het te corporatistisch karakter van de bestaande adviesraden. Men zou op zoek gaan naar een structuur die ruimte bood voor diepgaande gedachtewisseling en ontwikkeling van visies. In die structuur moest het openbaar gesprek over het algemeen belang in de plaats komen van het overleg over compromissen tussen allerlei particuliere belangen.

Het vertrekpunt was duidelijk : één Raad voor Cultuur, Jeugd en Sport, waarin de verschillende subsectoren elkaar moeten vinden onder de gemeenschappelijke noemer van creativiteit, vernieuwing, zingeving en cultivering.

Over dit vergaande eerste voorontwerp werd een zeer ruime bevraging georganiseerd bij alle betrokken raden en commissies. Vooral de Jeugdraad en de Hoge Raad voor Sport kantten zich heftig tegen het voorliggend voorstel. Zij zegden dat zij naast hun culturele opdracht ook binnen andere beleidsdomeinen standpunten moeten innemen, zodat zij terecht vreesden hun eigenheid in het grote geheel te verliezen en sterk aandrongen op het behoud van hun autonomie.

De minister aanvaardde hun kritiek en paste het voorontwerp grondig aan. Wat vandaag voorligt, is een hergroepering op een coherente manier van de bestaande adviesorganen in deze heel versnipperde culturele sector. Of het ook de beoogde vereenvoudiging heeft teweeggebracht, wil ik in het midden laten.

Schematisch ziet de structuur er als volgt uit. Op het eerste niveau bevinden zich de Raad voor de Kunsten en de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, beiden met een eigen structuur en opgedeeld in commissies voor specifieke domeinen. Aan de zijde van de kunsten zijn dat de commissies voor schone letteren, muziek, beeldende kunsten, musea, architectuur en vormgeving, Nederlandstalige dramatische kunst, muziektheater, dans en kunstencentra. Aan de zijde van de volksontwikkeling worden dat de commissies voor volksontwikkeling, bibliotheken, culturele centra en amateuristische kunstbeoefening.

Binnen de Raad voor de Kunsten worden ook beoordelingscommissies opgericht die advies geven

over erkenning en subsidiëring, dit op basis van artistieke prestaties die zich niet in ambtelijke termen laten definiëren.

Op het hogere niveau wordt een Raad voor Cultuur opgericht die door haar samenstelling het volledige culturele veld wil bestrijken. Naast de vertegenwoordigers uit beide voornoemde raden voor kunsten en volksontwikkeling, vinden ook vertegenwoordigers uit de Jeugdraad, de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport, de onlangs opgerichte Vlaamse Mediaraad en de Hoge Raad voor het Toerisme er hun plaats.

Totaal los van de hele structuur wordt een adviseerende beroepscommissie ingesteld, bevoegd voor het beoordelen van de formele afhandeling van dossiers. Zij is uitdrukkelijk niet bevoegd voor de beoordeling van de inhoudelijke appreciatie van genomen beslissingen.

Uit de algemene bespreking in de commissie wil ik enkele items afzonderen en speciaal onder de aandacht brengen. Naar aanleiding van dit ontwerp kwam de complexiteit van de samenstelling van adviesraden uitvoerig aan de orde. Het probleem werd als volgt verwoord : het is een moeilijke opdracht om ervoor te zorgen dat tegelijk de sectoren rechtstreekse inspraak krijgen, de procedures objectief zijn, deskundigen worden aangetrokken en het cultuurpact wordt gerespecteerd. Vooral de correcte invulling van het laatste, niet naar de letter maar naar de geest, is niet vanzelfsprekend. Iedereen is het erover eens dat de politiek zich bewust moet terugtrekken uit de raden van advies, maar anderzijds wordt het werkveld verplicht begrippen als ideologische strekking te hanteren.

Nog met betrekking tot de samenstelling werd de onverenigbaarheid van een politiek mandaat en lidmaatschap van een adviesraad uitdrukkelijk ingeschreven in het ontwerp. Aandacht wordt gevraagd voor de praktische realisatie van de grotere aanwezigheid van vrouwen, de decretale eenderdereg. Ten slotte werd van gedachten gewisseld over de invulling van het begrip deskundigheid, gekoppeld aan mobiliteit en vernieuwing.

Een belangrijk discussiepunt was de plaats van de film als zevende kunst in dit verhaal. Een aanwezigheid binnen de Raad voor de Kunsten zou expliciet de nadruk leggen op de film als uiting van kunst. De huidige filmcommissie van het Departement Media functioneert vandaag volledig los van het algemeen cultuurbeleid. Er werd afgesproken dit onderwerp grondiger te onderzoeken in samenspraak met het Departement Media.

Van Hecke

De algemene besprekingen werden afgerond door aandacht te vragen voor de plaats van het op te richten fonds voor de letteren in het voorliggend ontwerp, de samenspraak tussen Welzijn en Cultuur, en ten slotte de ondersteuning van de werking van de Raad voor Cultuur via een op te richten cel, die in het regeerakkoord 'cel voor cultuurbeleid' wordt genoemd.

Voor de artikelsgewijze bespreking verwijs ik uitdrukkelijk naar het schriftelijk verslag, want het was mijn bedoeling als verslaggever om voor de mensen die de bespreking in de commissie niet hebben bijgewoond, een minder technische introductie te geven bij het voorliggend ontwerp en dit te duiden in zijn maatschappelijke context.

Tot zover dit verslag.

Indien de voorzitter dit toelaat, zou ik nu namens onze fractie willen spreken.

De CVP-fractie verheugt zich dat dit decreet na een lang rijpingsproces eindelijk af is. Het houdt rekening met de gevoeligheden en de complexiteit van de advies- en inspraakcultuur in de culturele sector, zonder afbreuk te doen aan de initiële doelstellingen. Die kwamen er op neer meer coherentie in de adviesorganen te brengen en een groot overlegplatform op te richten, waar alle culturele sectoren samen adviseren. In deze gesnoeide boom van adviesraden ontbreken nog enkele takken die eerlang zullen worden geënt. De onlangs opgerichte Mediaraad zal er zijn vertegenwoordigers krijgen, evenals de Raad voor Toerisme.

Moet ook de film als loot op deze boom worden geënt? Filmbeleid wordt momenteel in Vlaanderen gevoerd vanuit het perspectief dat er naast een culturele component, ook economische aspecten in het spel zijn, die concreet worden vertaald in de subsidiëeringscriteria en waarin, naast de subsidiëring, ook een belangrijke eigen financiële inbreng wordt gevraagd.

Na ruggespraak met het Departement Media is men van oordeel dat de integratie van de film binnen de Raad voor de Kunsten, met inbegrip van een beoordelingscommissie, niet opportuun is. Door het behoud bij Media kan een heropsplitsing van de film tussen economie en cultuur worden tegengegaan en kan het geïntegreerd filmbeleid met voorrang voor de culturele aspecten worden voortgezet. Onze fractie schrijft zich in deze benadering in.

Naast de takken waarover we vandaag beschikken, namelijk de Raad voor de Kunsten en de Raad voor de Volksontwikkeling, denken we dat er een gelegenheid moet worden gezocht om ook aan andere takken meer zuurstof te geven om hen in de juiste richting te laten groeien. Ik wil aandacht vragen voor de Vlaamse Jeugdraad, waar decretaal geen aanpassingen moeten gebeuren, en waarvan we hopen dat hij snel uit de impasse geraakt en in de nieuwe samenstelling vanaf 1998 zijn rol weer ten volle kan spelen. 1998 belooft namelijk voor de jeugdsector een zeer belangrijk jaar te worden, met de start van het provinciaal decreet, de goedkeuring en de start van een nieuw landelijk jeugdwerkdecreet en de afronding van de evaluatie van het lokaal jeugdwerkdecreet. We denken dat 1998 een jaar wordt waarin de jeugdsector door een aanzienlijke verhoging van financiële middelen, meer zuurstof moet krijgen.

De Vlaamse Hoge raad voor de Sport, nog zo een adviesorgaan dat autonoom wil blijven maar een vertegenwoordiging krijgt in de Raad voor Cultuur, moet naar ons oordeel dringend worden geheroriënteerd in de groeirichting van de algemene adviesboom. Niet alleen de nieuwe adviescultuur – minder leden, breder overleg, ad hoc werkgroepen -, maar ook de vernieuwing van het sportlandschap staan voor de deur. Daarom is het dringend noodzakelijk dit adviesorgaan te herdefiniëren zodat het op een krachtige manier het beleid kan adviseren. Aangezien deze Hoge Raad werd opgericht via een voorstel van decreet stellen wij voor de noodzakelijke en dringende wijzigingen aan dit decreet ook via een parlementair initiatief door te voeren.

Met de goedkeuring van dit decreet zijn enkel de takken van de boom getekend. De blaadjes – de leden van alle raden en commissies – mag de minister nog uitkiezen. Dit wordt een moeilijke oefening: alle kleuren en alle vormen moeten in een evenwichtige samenstelling worden aangebracht zodat een mooi kunstwerk ontstaat. Zoals ik reeds bij de bespreking van het ontwerp heb opgemerkt, zijn het de personen die de structuren werkbaar maken. Hun gezag binnen de sector en hun deskundigheid zullen de kwaliteit van de adviesverstrekking bepalen.

We wensen de minister veel succes toe en kijken met belangstelling uit naar de lente, want op dat moment moet er ook duidelijkheid zijn over de voedingsbodem en de bemesting. Het gaat met andere woorden over de noodzakelijke oprichting van een cel voor cultuurbeleid die deze zware boom zal voorzien van voldoende ondersteuning

Van Hecke

en voedsel. Al deze aspecten zijn belangrijk indien men deze boom de kans wil geven om stevig wortel te schieten en uit te groeien tot een krachtig beleidsinstrument voor de komende generaties beleidsmensen die zich bezighouden met cultuur. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden – een hele mond vol ! – hebben we in de commissie heel uitvoerig van gedachten kunnen wisselen.

Wie onze commissie kent, weet dat daar altijd heel constructief en sereen te werk wordt gegaan. Het is trouwens precies de betrachting van alle commissieleden om samen met de minister tot werkbare oplossingen te komen. Maar helaas slaagt men er zelfs in een dergelijke sfeer niet altijd in iedereen tevreden te stellen. Zo kunnen wij, de verkozenen van de VLD, niet met het opzet van dit ontwerp van decreet akkoord gaan. Nochtans klonk het aanvankelijk bijzonder beloftevol. Uit de veelvuldige persberichten vernamen we ook dat de minister streefde naar een sanering en een beperking van de adviesorganen. Toch kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat – ondanks het mooie verhaal van de boom – een en ander nog altijd een zeer complexe, logge en inefficiënte structuur blijft die ons niet kan bevredigen en ons dan ook teleurstelt.

Zoals ik reeds in de commissie heb gezegd, is er ook het probleem van de belangenbehartiging. Op het departement Cultuur heb ik dikwijls kunnen vaststellen dat de mensen die in adviesorganen zetelen, vaak tegelijk rechter en partij zijn waardoor de minister uiteindelijk de hete aardappel toegeschoven kreeg en de knopen zelf mocht doorhakken. Dit is één van de fundamentele problemen waarmee de sector worstelt en dit ontwerp van decreet geeft hier evenmin een onmiddellijke oplossing voor.

Mijnheer de minister, wat is nieuw en origineel ? Een van uw voorgangers, de heer Patrick Dewael, heeft ooit een Raad voor Cultuur opgericht. Dit gebeurde eind 1991, begin 1992, op het einde van een zittingsperiode. Het was de betrachting van het orgaan om mensen samen te brengen die multidis-

ciplinair en grensoverschrijdend nadachten over cultuur, en de problemen en uitdagingen van die sector. We hebben daar meer dan ooit behoefte aan.

Het voorgelegde resultaat staat daar, mijns inziens, mijlenver van af. Dit valt te betreuren. Mijnheer de minister, ik zal niet alle stellingen die in de commissie werden verdedigd herhalen : deze kunnen teruggevonden worden in de verslagen. Het zal u echter niet verwonderen dat de VLD tegen dit initiatief zal stemmen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, het concept van een overkoepelende raad voor cultuur waarin over de verschillende sectoren heen een globale visie op het cultuurbeleid wordt ontwikkeld, komt tegemoet aan een reële behoefte. De cultuursector heeft immers nood aan een algemeen kader, op basis waarvan ze de verbanden kan inschatten tussen concrete beslissingen inzake erkenning en subsidiëring enerzijds, en algemene beleidsopties anderzijds.

Deze samenhang was tot op heden onvoldoende duidelijk. In ieder segment van de culturele wereld was men enkel met zichzelf bezig. Het plan dat eerst in het hoofd van de minister zat, vergrootte deze duidelijkheid niet, want toen bleef alleen nog het algemene over. Mijnheer de minister, ik ben blij dat u naar de adviezen avant la lettre hebt geluisterd en tot inkeer bent gekomen. Ik denk dat de Raad voor Cultuur toch nog onder een goed gesternte zal starten.

Met de oprichting van de Raad voor Cultuur zal de sector in staat zijn om de overheid te wijzen op eventuele inconsistenties in haar beleid. Dit is een goede zaak, want maakt het beleid er een stuk minder vrijblijvend door en geeft het inhoudelijk een grotere diepgang. Het is belangrijk dat het grote inhoudelijke debat over cultuur wordt gevoerd. De heer Vandebussche gaf me daarnet het voorbeeld van het thema hoe kansarmen tot grotere cultuurparticipatie kunnen worden gebracht. Dit is zo een algemeen debat dat zou moeten worden gevoerd. De Raad voor Cultuur kan de aanzet hiertoe geven.

Hoewel wij achter het principe van de oprichting van de Raad voor Cultuur staan, heb ik enkele randbemerkingen. Zo zijn er misschien nog te weinig garanties op het vlak van een deskundige, even-

Lindekens

wichtige en representatieve samenstelling van de verschillende adviesorganen. Hoewel de minister in dit verband in de commissie voor Cultuur te kennen gaf dat een politieke interpretatie van het Cultuurpact in de huidige context niet langer aangewezen was als selectiebasis bij de samenstelling van de adviesorganen, gaf hij tegelijk toe dat, ik citeer : 'de politiek op veel manieren kan binnensluipen, zelfs al zetelt er geen enkele politicus meer in een adviesraad.' Einde citaat.

Het nieuwe artikel 3bis, dat voorziet in de onverenigbaarheid van enig openbaar mandaat met het lidmaatschap van de verschillende adviesorganen, biedt enige garantie, maar volstaat niet noodzakelijk om eventueel nepotisme van politieke of andere aard structureel te verhinderen. Misschien kan op basis van een dynamisch rotatieprincipe en bijkomende criteria inzake deskundigheid, een zo objectief mogelijke werking van dit soort organen bereikt worden. Ik weet dat de absolute objectiviteit en neutraliteit niet realiseerbaar zijn, maar we hechten er in ieder geval zeer veel belang aan dat de minister, vóór de samenstelling definitief is, met zijn voorstel naar de commissie voor Cultuur komt.

Ook met betrekking tot de concrete werking van de Raad voor Cultuur moet worden gestreefd naar een zo groot mogelijke openheid en deskundigheid. Het is daarom van belang dat de adviesraden en commissies te gepasten tijde hoorzittingen organiseren en werkgroepen samenroepen, opdat het werkveld daadwerkelijk betrokken wordt bij het beleid. Dit mag echter niet ten koste gaan van coherentie en centralisatie, wat immers juist de kwaliteiten zijn van dit decreet. Deze moeilijke evenwichtsoefening is voor ons allen een uitdaging, evenals de vraag naar de wijze waarop men de kloof tussen burger en politiek kan dichten zonder zich meteen ook van de eigen politieke verantwoordelijkheid te ontdoen.

In dit verband is het ook van belang dat de beslissingen en adviezen die genomen worden in de Raad voor Cultuur en haar verschillende subraden en -commissies, gepubliceerd worden in een jaarverslag. Naar analogie met de decretale bepalingen over de Gezondheidsraad stellen we voor dat ook dit verslag jaarlijks bij het parlement wordt ingediend. Dat willen we u donderdag in een amendement ter stemming voorleggen.

Tot slot wil ik nog een bedenking maken over de adviesprocedure en de bevoegdheden van de verschillende adviesraden en commissies. De idee van

een afstandelijk bestuur, zoals het in Nederland bestaat, is in het voorliggend decreet ondergeschikt gemaakt aan coherentie, overzicht, doorstroming en samenhang. Dat is een voor de hand liggende en goede keuze wanneer men aan het algemeen cultuurbeleid een brede en gecoördineerde basis wil geven. Maar in dit algemene concept werden ook de beoordelingscommissies voor de kunstensector opgenomen : commissies die moeten adviseren over concrete erkennings- en subsidiëringdossiers. In die concrete context stel ik me de vraag of het denkkader van het invoeren van autonome fondsen niet te overwegen is.

Ik ben blij dat wat vorig jaar nog niet mogelijk was, nu wel kan : we zitten met de verschillende democratische fracties en met het kabinet rond de tafel voor de concrete uitwerking van een Fonds voor de Letteren. We denken ook aan een Fonds voor de Beeldende Kunsten. U hebt de garantie gegeven dat wanneer we een goed model hebben, dat ook wordt ingepast in de structuur van de Raad voor Cultuur. We kunnen op termijn denken aan een algemeen principe voor dit soort commissies in de kunstensector. Het is goed dat we eerst werken aan het voorliggende model, en dan kijken wat er nog haalbaar is.

In ieder geval, mijnheer de minister, staat mijn fractie achter dit ontwerp van decreet en zullen we het donderdag graag goedkeuren.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het heeft lang geduurd en het was moeizaam, maar het decreet op de bovenbouw is er eindelijk.

Het resultaat is volgens mij ook goed. Het decreet werd op een ernstige en degelijke manier geamendeerd in de commissie. Voor onze fractie zijn er een zestal redenen om dit ontwerp van decreet goed te keuren. Eerst en vooral omdat het de zeventien raden en commissies, ondergebracht in acht verschillende regelgevingen, terugbrengt tot één structuur. Voor een buitenstaander kan het ietwat complex overkomen maar het is een homogene structuur met een zekere logica.

Een tweede goede reden is de betrokkenheid van de Jeugd- en de Sportraad bij de Raad van Cultuur, zonder dat die hun eigenheid of onafhankelijkheid verliezen. Ik ben het overigens eens met mevrouw Van Hecke dat de samenstelling van de Jeugdraad zo snel mogelijk moet worden geregeld.

Lauwers

Een derde goede reden om dit decreet te steunen, is dat er een scheiding wordt gemaakt – en toch is er samenhang – tussen de adviesraden aan de ene kant en de erkenningscommissies aan de andere kant. Een vierde reden is het evenwicht tussen het algemene cultuurbeleid en de specifieke sectorale beleidsdomeinen.

Bovendien, en dat is een vijfde reden, wordt in dit decreet een evenwicht gevonden tussen de betrokkenen en de deskundige buitenstaanders. Ten slotte is het decreet totstandgekomen in nauw overleg met de betrokken sectoren. Het kan op zeer ruime instemming rekenen.

Dit alles belet me niet om twee opmerkingen te maken, mijnheer de minister. In de Raad voor de Kunsten ontbreekt de film. De fotografie is via de beeldende kunsten opgenomen. Ook de architectuur en de vormgeving zijn bij deze raad betrokken, maar de film dus niet. Dat is een hiaat, maar mijn fractiegenoot mevrouw Maes, die daarover een amendement heeft ingediend, zal daar nog over spreken. Ik kan me moeilijk voorstellen dat een minister van Economie en Media niet bereid zou zijn zich te laten adviseren vanuit een culturele invalshoek.

In de hele vernieuwde bovenbouw van het sociaal-culturele werk en de kunsten zijn de oude, verouderde koepels overeind gebleven. U weet dat ik samen met de heer Geysels in dat verband een voorstel over werksoortelijke federaties heb ingediend. Dat werd besproken in de commissie voor Cultuur maar er werd niet over gestemd. Zowel de commissie als de minister willen dat nog verder bekijken en bespreken. We zullen daartoe in het voorjaar samen een initiatief moeten nemen.

Dit decreet biedt een unieke kans om de resolutie omtrent het Cultuurpact, door de Vlaamse Raad goedgekeurd tijdens de vorige zittingsperiode, toe te passen. U was toen zelf verslaggever, mijnheer de minister, in de werkgroep voor Ontzuiling, waarvan ik voorzitter was. Mijnheer de minister, ik vraag u om bij de samenstelling van al deze raden en commissies uitdrukkelijk naar deze resolutie te verwijzen en ze zelfs te voegen bij de brieven die u daarover verstuurt naar de kandidaten. Op die manier wijst u er alle betrokkenen op dat we de bovenbouw niet alleen rationaliseren, maar tegelijkertijd vanuit de politiek de aanzet geven om die bovenbouw te onttrekken aan de rigide cultuurpactrekenkunde. Enkel de politieke partijen hebben dit verder in handen.

Dit is dan ook de reden waarom we dit ontwerp van decreet zullen goedkeuren. Het is enerzijds op zich een goed decreet en anderzijds willen we ook als oppositiepartij de kans geven om dit decreet uit te voeren in de geest van de toen opgestelde resolutie. Ze zou nu voor de eerste maal worden toegepast. Mijnheer de minister, u hebt al een aantal signalen gegeven dat u daartoe bereid bent. We zullen de zaken nauwlettend volgen. We geven u de kans, en nu moet u dit trachten waar te maken. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wens geen open deuren in te trappen door een aantal argumenten te herhalen die door voorgaande sprekers werden aangehaald om dit ontwerp van decreet goed te keuren.

Mevrouw Van Hecke, ik ben gecharmeerd door uw verslag en door uw betoog. U hebt het ontwerp van decreet vergeleken met een – weliswaar gesnoei-de – boom. Dat is een mooi en juist symbool en een correcte weergave van de realiteit. Deze boom heeft door de snoeibeurt een beter uitzicht gekregen. Het zal ervan afhangen hoe men hem bemest om te weten of hij ook goed zal groeien.

Ik sluit me aan bij de heer Lauwers. Op welke manier zal de minister de blaadjes van die boom verzorgen ? Er is een delicaat evenwicht tussen het cultuurpact, waar we niet buiten kunnen, en de hoop van de meeste partijen in dit parlement om af te stappen van de strikte invulling hiervan. U kunt het bewijs leveren dat we in Vlaanderen op dat gebied een andere aanpak willen. Dat is één van de argumenten waarom we dit ontwerp van decreet een kans willen geven.

Toch heb ik nog twee vragen. Op welke manier kan het parlement adviezen vragen aan deze Raad voor Cultuur ? Wij hebben samen met een aantal collega's van andere fracties een amendement ingediend. Ik hoop dat we dit zullen goedkeuren zodat advies kan worden gevraagd op basis van een overeenstemming in het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement.

Ik heb ook nog een tweede opmerking, die mevrouw Maes later verder zal ontwikkelen. Kunt u ons een goede reden geven waarom film of de audiovisuele kunst niet in de Raad wordt opgenomen ? Er zijn een aantal argumenten van economische aard. Film is bij uitstek een dure aangelegenheid met een aantal economische repercussies. Ik

Stassen

ben ervan overtuigd dat de audiovisuele sector in de Nederlandstalige omgeving enkel kan overleven als ze een culturele dimensie heeft.

We kunnen de strijd niet aangaan met de grote producenten uit Hollywood of uit andere grote taalgebieden. Alleen met heel specifieke producten kunnen we een belangrijke bijdrage leveren aan de zevende kunst. Met het amendement van mevrouw Maes beogen we dat die zevende kunst wordt geïntegreerd in de Raad voor Cultuur. De goedkeuring van dat amendement moet toestaan dat de minister van Economie en Media kan rekenen op gefundeerde adviezen over cultuur.

Het zou spijtig zijn als dat amendement niet werd goedgekeurd. Maar die niet-goedkeuring zal voor ons geen reden zijn om het decreet te verwerpen, of om ons te onthouden. We houden ons aan het gegeven woord. Maar we willen u toch oproepen eens goed na te denken over de plaats die film en de audiovisuele kunsten in het cultuurlandschap van Vlaanderen moeten innemen. Ik ben ervan overtuigd dat de goedkeuring van dit amendement zal bijdragen tot het overleven van de film in Vlaanderen. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals de heer Lauwers heeft aangekondigd, zal ik hier alleen spreken over de film, en over de noodzaak om Film als zevende kunst te integreren in de algemene advisering over cultuur. Ik kan me immers niet voorstellen dat een belangrijke component van het mediabeleid, van het internationale communicatiebeleid en van onze culturele aanwezigheid geen plaats zou krijgen in de advisering over cultuur.

Film hoort erbij. U hebt in de opdracht die u de Raad van Cultuur geeft, aan alle kunsten gedacht. Ik ga ervan uit dat u film niet zomaar eventjes wegstopt in de rubriek media. Tijdens het gesprek in de commissie voor Mediabeleid hebt u trouwens getuigd van een grote openheid om ook de filmsector, die een medium en een kunstvorm van deze tijd is, een plaats te geven in uw plannen over advisering.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wilde reeds van bij de aanvang van de uiteenzetting van mevrouw Maes de aandacht voor het volgende vragen. Voor de adviserende functie van de Raad van Cultuur is er in twee plaatsen voorzien voor de media, met inbegrip van de film. De vraag die open blijft, is wel of men de erkenning en subsidiëring, en de bijkomende beoordelingscommissie voor de film goed in het voorliggende plaatje kan inpassen. Maar bij de advisering zelf is voor de filmsector wel degelijk een plaats gevonden.

De voorzitter : Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens : Ik weet dat ik eerder klein ben, en daardoor niet vroeger het woord heb gekregen. Ik wou reeds eerder iets zeggen, nadat de heer Stassen zijn betoog had afgerond. Dit is een breed debat, over de plaats van de media in het beleid. Dat debat zullen we later moeten voeren. In andere landen is de bevoegdheid over de media toegewezen aan de minister van Cultuur. Maar dat is een heel andere benadering. Bij ons is de minister van Economie bevoegd voor de media. De vraag is echter of de media niet bij cultuur thuishoren.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Dit is een interessant discussiepunt. Over de grond van de zaak ben ik het volledig eens met mevrouw Lindekens.

Mevrouw Van Hecke, uw antwoord komt gedeeltelijk tegemoet aan het probleem. Ik moet u erop wijzen dat de nota van minister Van Rompuy, die verantwoordelijk is voor media, de volgende bepaling inhoudt : 'In de overkoepelende Raad voor Cultuur zullen twee leden van de Vlaamse Media-raad worden afgevaardigd. Het dient aanbeveling uitdrukkelijk te voorzien dat één van hen een vertegenwoordiger van de audiovisuele sector moet zijn.'

Dat is nog niet hetzelfde als wat ik bedoel. Ik wil duidelijk een erkenning. Ik hoop dat we de behoefte van de filmsector als kunstvorm om aanwezig te zijn bij de formulering van het cultuurbeleid zullen blijven onderstrepen. De heer Stassen heeft reeds gezegd dat hij het amendement mee zal ondertekenen. Ik nodig u allen uit om na te denken over datgene waarmee we bezig zijn.

Ik ben dankbaar dat het gesprek tussen de minister van Cultuur en de minister van Media heeft plaats gehad. Dit geeft ons de gelegenheid om op een

Maes

paar van die discussiepunten in te gaan. Dit is ook de reden waarom ik van deze tribune gebruik maak. Dat de sector in de Europese Unie als één geheel wordt beschouwd, is bezwaarlijk een argument of een tegenargument te noemen. Dat is nu eenmaal zo. Maar de vraag is of de film daarmee gelukkig is.

Het tweede punt is misschien belangrijker. De minister zegt dat het fonds "Film in Vlaanderen" binnen de Vlaamse Gemeenschap, is opgericht in functie van een gecoördineerd audiovisueel beleid, teneinde een symbiose te bewerkstelligen van de voorheen strikt gescheiden economische steun of subsidies aan de filmnijverheid, die vroeger federaal waren, met de culturele steun of de subsidies voor de productie van culturele films. Ik begrijp dat er vroeger een institutioneel probleem was en dat men de subsidies niet communautariseerde omdat deze nu eenmaal een economische factor waren. Nu zit dat allemaal in één hand.

Maar de vraag is of het dezelfde hand moet zijn die subsidies uitreikt aan wat bij uitstek culturele film is, en aan film als amusement of commercieel product. Momenteel heerst er grote ontevredenheid dat er zonder onderscheid subsidies – soms maximale subsidies – worden uitgedeeld aan bijvoorbeeld Oesje en aan artistiek interessante films. Maar ik wil deze discussie hier niet openen. Ze hoort thuis in een culturele advisering.

Minister Luc Martens : Ik kan uw benadering gedeeltelijk begrijpen. Er zijn vele kunstvormen. Sommige richten zich heel sterk op het artistieke aspect, andere op volledig andere doelstellingen, zoals bijvoorbeeld commerciële. Er hoeft geen contradictie te zijn tussen de zorg voor vermaak en het dienen van commerciële doelstellingen enerzijds, en de echte artistieke creatie anderzijds.

Ik voel er dan ook meer voor om ten gronde na te denken over de audiovisuele media. Dit houdt meer in dan enkel film. Vandaag hebben we ook de video en de videokunst. Er zijn heel wat andere kanalen dan alleen de bioscoop. Dit heeft een belangrijke audiovisuele dimensie. Bepaalde virtuele werkelijkheden en technieken worden tot in het artistieke toegepast.

De film is structureel zeer sterk verankerd. We vinden dit ook terug in de gedachtegang van minister Van Rompuy. Het is dan ook onmogelijk om de film in een paar weken los te wrikken. Men is in Vlaanderen juist bezig om terzake een coherent

beleid op te bouwen. Ik denk dat men dit probleem maar kan oplossen met een ruimer debat over de culturele finaliteit en haar instrumentarium en over wat film en audiovisuele kunst in dat opzicht betekenen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Als het een probleem van tijd was, zou ik er niet zo veel belang aan hechten. Ik heb sowieso begrip voor overgangsmaatregelen. Ook het feit dat de zaak op dit ogenblik door twee ministers en in twee commissies wordt besproken, is een tijdelijk verschijnsel. U benadrukt terecht dat de beeldcultuur een belangrijk aspect is van de hedendaagse plastische cultuur en beeldende kunsten. Kassel heeft dit trouwens aan de hele wereld bewezen.

Een film maken is duur. Daardoor krijgt film altijd een sterk economisch aspect. Dat impliceert echter niet dat men een film als een louter commercieel goed moet beschouwen. Een boek is ook een economisch gegeven. Toch kan ik een onderscheid maken tussen literatuur en een kookboek. Ik heb niets tegen kookboeken. Integendeel, ik heb er een hele verzameling van. Als ik geen tijd heb om te koken, lees ik er zelfs in voor mijn plezier. (*Gelach*)

Dat zegt echter niets over literatuur. Ik wil dat de film in de cultuur de plaats inneemt die de literatuur inneemt in de wereld van het boek. We bereiden geen Fonds voor de Letteren voor omdat we vinden dat dit tot de bevoegdheden van de minister van Economie behoort, maar wel omdat het een cultuurgoed is. We zijn ons wel bewust van de economische aspecten van zo'n fonds.

Ik vind bepaalde films best te pruimen als commercieel product. In die hoedanigheid zijn ze een uiting van onze hedendaagse cultuur in ruime zin. Een filmcommissie binnen Kunsten is voor mij echter een commissie die zich enkel met goede filmproducten bezighoudt. Dat product heeft het trouwens verschrikkelijk moeilijk. De film zit verzopen in media. Dat betekent niet dat het goed gaat met de film. Soms gaat het wel een beetje beter met onze films. Ondanks alle problemen slaagt men er dan toch in een goed product te maken, door alle creativiteit die in Vlaanderen aanwezig is, te bundelen.

In Wallonië doet men hetzelfde. Daar maakt men van de film een culturele spits. Het gaat niet slecht met de film in Vlaanderen, maar het gaat zeker niet slecht met de film in Wallonië. Men heeft daar begrepen dat dit cultuurproduct belangrijke en

Maes

interessante economische aspecten heeft, maar als product meer is dan een van de aspecten van de mediacultuur.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Als men het culturele dynamisme van de Vlaamse en de Waalse film vergeleekt, is er inderdaad een verschil. Men mag dat verschil echter niet overdrijven. Men moet er ook rekening mee houden dat originele Franstalige films nog altijd een eigen afzetmarkt hebben. De Franse film wordt nog steeds gekoesterd. Voor de Vlaamse film is dat veel minder het geval. We hebben in het verleden wel een aantal goede coproducties gemaakt met Nederland. Voor die films was er hoe dan ook een veel kleinere markt. We hebben dus een nadeel ten opzichte van de Franstalige film. Ik blijf wel geïnteresseerd in het debat. Dat is voor mij niet beëindigd als het parlement morgen een beslissing neemt.

Ten tweede geloof ik niet dat de oplossing van het probleem van de film te maken heeft met het al dan niet deel uitmaken van de Raad voor Cultuur. Het probleem is ruimer en moet in een ruimer debat worden besproken. Als we het probleem ten gronde willen oplossen, moeten we niet alleen een debat voeren over de film, maar ook over aanverwante audiovisuele media. We zullen zelfs de economie nodig hebben om een oplossing te vinden, terwijl dit voor andere sectoren wellicht minder uitdrukkelijk het geval is.

Mevrouw Nelly Maes : Ik ben enigszins gerustgesteld door deze verklaring. De argumenten van de minister van Economie, KMO, Landbouw en Media overtuigen me immers niet. Deze zegt dat er op organisatorisch vlak verankeringen bestaan binnen de media. En wat dan nog ? Dat kan toch geen hinderpaal vormen om film een plaats te geven binnen cultuur. De aard van dit medium zorgt nu eenmaal voor een dubbele verankering : een culturele en een economische. Maar door de film te verzuipen in het economische verdwijnt de klemtoon op cultuur, en dit bijna steeds ten onrechte. Bovendien reikt de minister ons een argument aan dat we tegen hem kunnen gebruiken, namelijk het feit dat binnen het fonds Film in Vlaanderen en ter advisering bij het filmbeleid eigen structuren met eigen adviesorganen werden opgericht. Wellicht kan men die precies in deze dubbele functie hanteren en ze raadplegen wanneer het over cultuur gaat of wanneer het verband met de media wordt gelegd.

Ter gelegenheid van het door de heer Decaluwé ingediende voorstel van resolutie en amendementen van de heer Stassen hebben we ons bezonnen en aangedrongen op een debat over deze filmsector. De minister heeft zijn bereidheid herhaald om eind 1997 een beleidsbrief in te dienen. Mag ik hem eraan herinneren dat dit de laatste week van parlementaire werkzaamheden voor 1997 is ? Hij zal zich dus moeten haasten wil hij nog dit jaar zijn beleidsbrief indienen. Kortom, ik begrijp niet waarom de integratie binnen de Raad voor de Kunsten, met inbegrip van een beoordelingscommissie, niet opportuun is. Misschien is het een normale reflex dat minister van Rompuy zijn bevoegdheid terzake niet wil laten aantasten : ook in de politiek is er tenslotte sprake van territoriumgedrag. Ik pleit er echter voor dat men, los van de structuren, de toevallige samenstelling en de toevallige ministeriële bevoegdheden in de huidige regering, film als kunstvorm de plaats krijgt die hem toekomt. Dat is niet alleen een plaats binnen de mediasector : het is een integrerend deel van ons cultuurlandschap dat vandaag niet aan betekenis verliest, maar integendeel aan betekenis kan en moet winnen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil allereerst mevrouw Van Hecke danken voor het beknopte, heldere en van de juiste klemtonen voorziene verslag. Dit verslag geeft niet alleen het debat goed weer, maar geeft tegelijk ook aan langs welke lijnen we van gedachten hebben gewisseld. Ook al verschilden we wel eens van mening, dit alles verliep in een constructieve sfeer, wat uiteindelijk bijdraagt tot een beter verhaal dan datgene waarmee we zijn gestart. Ik dank dus ook wie deelnam aan het debat.

De Raad voor Cultuur is inderdaad van een grote betekenis : het moet een breed forum zijn. Natuurlijk is dit alles in zekere mate gestructureerd, maar uiteindelijk moet het de ambitie hebben meer te zijn dan een structuur. In al zijn geledingen moet deze raad vooral een gesprek kunnen organiseren, een visie ontwikkelen, deskundigheid mobiliseren en leiden tot adviezen die een aantal oude, achterhaalde tegenstellingen en benaderingen kunnen overstijgen. Ik heb daarover dan ook grote verwachtingen, al besef ik maar al te goed dat alles staat of valt met de mensen die erbij betrokken zullen worden. In het begin wordt het dus wat zoeken naar het juiste evenwicht. Om de beeldspraak van mevrouw Van Hecke verder uit te werken : het zal zeker een artistieke boom moeten zijn. In de natuur zijn bomen nogal eenduidig : appelbomen,

Martens

perenbomen, enzovoort. Hier zal ik ervoor moeten zorgen dat één boom vijf of zes verschillende vruchten voortbrengt.

Een aantal mensen wijzen terecht op de complexiteit van deze zaak, maar ik ben van mening dat deze ook mogelijkheden biedt. De vraag is of we erin zijn geslaagd deze Raad van Cultuur zo te organiseren dat we constructief en creatief met die complexiteit kunnen omgaan. Als men die veelvormigheid niet aanvaardt, zet men in feite een stap in de richting van een verarming van het culturele gebeuren. Dit laatste is immers per definitie gepersonaliseerd. Het heeft een veelheid aan werkvormen en omvat een groot aantal identiteiten. Als men daar geen ruimte voor laat, ontstaat er een vershraling. Op die manier ontstaat er – zoals vroeger – een klein groepje cultuurpauzen. De onderlinge belangenverstremming tussen deze cultuurpauzen maakte een goed functioneren onmogelijk. Dat systeem werd dan ook terecht opgedoekt.

Het culturele beleid moet geworteld blijven in de samenleving. Uiteraard zullen persoonlijke belangen altijd een rol blijven spelen, maar op zichzelf hoeft dit niet slecht te zijn, zolang het maar rechtmatige belangen zijn en zolang we er maar in slagen die belangen op de juiste manier in het beleid in te passen. Het opkomen voor bepaalde specifieke belangen kan ook een positieve invloed hebben op het algemene beleid. Het blijft hoe dan ook een evenwichtsoefening, waarbij ik hoop dat we erin zullen slagen het partijpolitieke spel achter ons te laten.

Ik ben blij dat het parlement me de kans geeft om dit alles te verwezenlijken. We kunnen dit immers niet volledig in decreten vatten. Veel hangt af van de goede wil van mensen om dit met de juiste mentaliteit aan te pakken, zonder in een strikt denkpatroon vast te zitten. Mijns inziens heeft de culturele sector – en zeker de kunstensector – deze tijd van eng partijpolitiek denken achter zich gelaten. Bij de samenstelling van de Raad van Cultuur zal deskundigheid dan ook het belangrijkste criterium zijn. Strikt partijpolitieke overwegingen moeten en zullen achterwege blijven. Hiervoor is uiteraard een gentlemen's agreement nodig tussen de diverse politieke partijen.

Mijnheer Keulen, u pleit voor sanering. Ik wil dit wel. Maar wat bedoelt u daarmee ? Dit kan toch geen simplificering of vershraling inhouden ?

De Raad voor Cultuur moet goed worden onderbouwd en ondersteund. Men moet tot een goede agenda komen. Ik ben blij met een suggestie van mevrouw Lindekens. Gisteravond had ik trouwens de gelegenheid om in Aalst over het thema armoede en cultuur te spreken. De armoedebeweging vraagt uitdrukkelijk dat cultuur een hefboom van de emancipatie zou zijn. Wie cultureel actief is, kan uitdrukking geven aan zijn identiteit. Via cultuur kunnen de armen participeren aan de maatschappij. Cultuur is belangrijk. Het is geen toeval dat de armenorganisaties steeds vaker vragen om de welzijnssector te overstijgen. Binnen deze sector worden ze op een bijzondere manier benaderd. Er wordt voor hen gezorgd. In de culturele sector zouden ze zich echter veel meer als gelijkwaardig manifesteren, als stemmen in de samenleving. We steunen deze visie.

Ook steun ik uw pleidooi voor de noodzakelijke openheid. Cultuur vraagt om tegenspraak. Niets is erger dan een optreden of een toneelstuk dat achtteloos voorbijgaat. Er moet discussie ontstaan, anders gaat de cultuur verdorren. Cultuur vraagt om tegenspraak, want juist daardoor ontstaat de dynamiek die haar op gang zet. Mensen moeten een opinie kunnen vormen en moeten zich kunnen afzetten. Op die manier kan een positieve dynamiek zich ontwikkelen.

U verwijst naar een amendement over rapportering aan het parlement. Dit is positief. U stelde ook een vraag over de autonome fondsen. Ik ben bereid dit spoor te volgen. Ik heb op dat punt verwachtingen. De overheid vertegenwoordigt niet zichzelf maar de gemeenschap. Autonome fondsen houden mogelijkheden in. Naast mensen die de partijpolitiek vertegenwoordigen, zijn er echter ook mensen die hun privé-politiek willen uitvoeren en hun eigen achterban proberen te bedienen. We moeten waakzaam zijn. We bedrijven in dit parlement een gecontroleerde politiek. Er mag geen sluiske, ongecontroleerde politiek binnendringen, die niet ter discussie kan staan.

Mevrouw Kathy Lindekens : Mijnheer de minister, een strikt en actief rotatieprincipe zorgt ervoor dat bepaalde clans zich nooit kunnen vestigen. Een snelle doorstroming van personen en ideeën biedt een veel grotere rijkdom.

Minister Luc Martens : Ik kom even terug op de opmerking die mevrouw Maes maakte met betrekking tot film. Het debat daarover is niet afgerond. Een aantal elementen verwijzen naar een structurele verankering op Vlaams en Europees niveau

Martens

waar een aantal mechanismen werkzaam zijn. Dit laat niet toe om binnen een tijdsbestek van drie weken een ander spoor in te slaan. Daar is meer tijd voor nodig.

De betekenis van de audiovisuele media – en de film in het bijzonder – in het licht van het cultuurbeleid blijft echter een interessant onderwerp voor een debat. Veel heeft te maken met toevalligheden, ook toevalligheden op het vlak van bevoegdheden. Er moet zich een dynamiek ontwikkelen. Cultuur staat niet helemaal buiten spel. Minister Van Rompuy legt alle dossiers die met film te maken hebben, ter advisering aan ons voor. Daarover worden dan gesprekken gevoerd.

Om de gegevens te verankeren is er echter een diepgaander gesprek nodig. Daar zijn we nog niet klaar voor. Dit moet grondig worden voorbereid. Dan kan een denkoefening plaatsvinden met mogelijke concrete conclusies als gevolg.

Ten slotte nog een antwoord op de opmerking van de heer Stassen over de betrokkenheid van het parlement. Ik heb begrepen dat daarover een amendement bestaat dat aansluit bij het vernieuwde Reglement. In de mate dat het decreet in een mogelijkheid voor het parlement voorziet om advies te vragen, kan men volgens de procedure een beroep doen op die raad. Ik heb daar geen bezwaar tegen : dit kan alleen bijdragen tot meer openheid van en betrokkenheid bij wat cultureel onder meer via de Raad voor Cultuur gestalte kan krijgen. (*Applaus bij de VU, de CVP, de SP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder cultuur : de aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 1°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10°, 13° en 14° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Er wordt voor de Vlaamse Gemeenschap een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten en een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding opgericht.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Het lidmaatschap van de Raad voor Cultuur, de Raad voor de Kunsten, de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, de commissies, de beoordelingscommissies en de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden is onverenigbaar met enig ambt, functie en/of mandaat dat via openbare verkiezing toegankelijk is.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II**De Raad voor Cultuur****Artikel 5**

De Raad voor Cultuur heeft in het kader van beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie als opdracht :

Voorzitter

1° Op eigen initiatief of op verzoek van de regering, aan de regering onafhankelijke en deskundige adviezen en aanbevelingen te verstrekken omtrent :

- a) de culturele ontwikkelingen in de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) een inclusief cultuurbeleid waarbij vanuit vele maatschappelijke invalshoeken de bevordering van de culturele levenskwaliteit wordt nagestreefd ;
- c) het intersectorale cultuurbeleid in alle aan gelegenheden bedoeld in artikel 2, 1° ;
- d) de bevordering van culturele participatie en het wegwerken van culturele achterstelling ;
- e) het evalueren van en adviseren over de internationale culturele samenwerking ;
- f) de bevordering van de creatie, de productie en de bewaring van cultuurproducten ;
- g) de beleidsvoorstellen vanuit hun mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse effecten en vanuit hun samenhang met het hele cultuurbeleid ;
- h) de samenhang en de doeltreffendheid van het cultuurbeleid als zodanig.

2° In samenwerking met de regering debatten en studiedagen over beleidsrelevante thema's organiseren.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Geysels, mevrouw Van Hecke, mevrouw Lindekens en de heer Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 5

In 1° op de eerste en tweede regel de woorden "Op eigen initiatief of op verzoek van de regering, aan de regering" vervangen door de woorden "Op eigen initiatief, op verzoek van de regering of op verzoek van het Vlaams Parlement."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 6

De Raad voor Cultuur bestaat uit :

1° 13 leden deskundig inzake culturele aangelegenheden. Zij worden door de regering benoemd voor een eenmaal hernieuwbare ter-

mijn van vijf jaar. Onder deze leden wordt door de regering de voorzitter en de ondervoorzitter van de Raad voor Cultuur aangeduid. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

In geval van opvolging van een door de regering benoemd lid, beëindigt de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

Deze leden moeten bij voorkeur op meer dan één deelsector van het cultuurbeleid deskundig zijn en worden bij voorkeur gekozen uit personen die ten minste vijf jaar ervaring hebben met de culturele sector.

2° 7 leden van de Raad voor de Kunsten, met name de voorzitter van die Raad en de zes voorzitters van de commissies in die Raad.

De duur van hun mandaat en hun eventuele opvolging in de Raad voor Cultuur wordt bepaald door de duur van hun mandaat en hun eventuele opvolging in de Raad voor de Kunsten.

3° 7 leden van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, met name de voorzitter van die Raad, de vier voorzitters van de commissies in die Raad en twee leden door die Raad aangesteld.

De duur van hun mandaat en hun eventuele opvolging in de Raad voor Cultuur wordt bepaald door de duur van hun mandaat en hun eventuele opvolging in de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding.

4° 2 leden van elk van de volgende Raden, aange-
wezen door de betrokken Raad :

- de Jeugd Raad voor de Vlaamse Gemeenschap, opgericht bij decreet van 24 maart 1982 ;
- de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport, opgericht bij decreet van 23 juli 1992 ;
- de Vlaamse mediaraad, opgericht bij decreet van 2 mei 1985 ;
- de Vlaamse adviesraad voor Toerisme, opgericht bij decreet van 5 maart 1985.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. De Raad voor Cultuur komt minstens viermaal per jaar in plenaire zitting bijeen.

Voorzitter

Wanneer advies moet gegeven worden op verzoek van de regering, brengt de Raad voor Cultuur advies uit binnen de door de regering gestelde termijn.

De Raad zal zijn aan de regering gegeven eindadviezen openbaar maken op de manier zoals geregeld in het huishoudelijk reglement vermeld in artikel 12.

§ 2. Het dagelijks bestuur van de Raad voor Cultuur is samengesteld uit de voorzitter en de ondervoorzitter van deze Raad, de voorzitter van de Raad voor de Kunsten, de voorzitter van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en uit twee leden gekozen door de Raad voor Cultuur uit de leden vermeld in artikel 5, 1°.

Het dagelijks bestuur heeft als opdracht de werkzaamheden van de Raad voor Cultuur te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van deze Raad uit te voeren.

De werking van de Raad voor Cultuur en van het dagelijks bestuur wordt geregeld in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 12.

§ 3. De Raad voor Cultuur kan, op verzoek van de regering, op eigen initiatief of op voorstel van een andere deelnemende Raad werkgroepen oprichten om een advies voor te bereiden over een materie die meerdere commissies of Raden betreft.

Voor deze werkgroepen kan de Raad ook personen aanwijzen die geen lid zijn van de betrokken Raden en commissies.

Deze werkgroepen hebben een beperkte, door de Raad omschreven opdracht. Na het vervullen van de opdracht wordt de werkgroep door de Raad opgeheven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

De Raad voor de Kunsten, de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en de beoordelingscommissies

AFDELING 1

De Raad voor de Kunsten

Artikel 8

§ 1. De Raad voor de Kunsten is bevoegd inzake alle aangelegenheden betreffende het kunstenbeleid en inzake de effecten van het breder beleid op die aangelegenheden.

Op verzoek van de Raad worden zijn werkzaamheden voorbereid door de volgende commissies die binnen de Raad worden opgericht : de commissie podiumkunsten, de commissie letteren, de commissie muziek, de commissie beeldende kunst, de commissie musea en de commissie voor architectuur en vormgeving.

§ 2. De Raad bestaat uit een voorzitter, benoemd door de regering en uit de leden van de commissies bedoeld in § 1.

Die commissies zijn samengesteld als volgt :

- 1° de commissie voor de podiumkunsten : een voorzitter, een ondervoorzitter en vijf leden ;
- 2° de commissie voor de letteren : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden ;
- 3° de commissie voor de muziek : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden ;
- 4° de commissie voor de beeldende kunsten : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden ;
- 5° de commissie voor de musea : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden ;
- 6° de commissie voor architectuur en vormgeving : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden.

De regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van elke commissie. De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

§ 3. De voorzitter van de Raad voor de Kunsten en de leden van de commissies bedoeld in § 1, worden benoemd voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar. In geval van opvolging beëindigt de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

§ 4. De Raad voor de Kunsten brengt advies uit op verzoek van de regering of op eigen initiatief binnen de grenzen die hem in dit artikel worden toegewezen.

Wanneer advies moet gegeven worden op verzoek van de regering, brengt de Raad voor de Kunsten advies uit binnen de door de regering gestelde termijn.

Voorzitter

De Raad voor de Kunsten rapporteert aan de regering en het advies wordt aan de Raad voor Cultuur meegedeeld.

§ 5. Het dagelijks bestuur van de Raad voor de Kunsten is samengesteld uit de voorzitter van de Raad voor de Kunsten en de voorzitters of de ondervoorzitters van de verschillende commissies.

Het dagelijks bestuur heeft als opdracht de werkzaamheden van de Raad voor de Kunsten te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van de Raad voor de Kunsten uit te voeren.

§ 6. De werking van de Raad voor de Kunsten en van de commissies wordt geregeld in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 12.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Maes en de heren Stassen en Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 8

Aan § 2, tweede lid, een 7° toevoegen, dat luidt als volgt :

"7° de commissie voor film : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING 2

De Raad voor Volksontwikkeling en
Cultuurspreiding

Artikel 9

§ 1. De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding is bevoegd inzake alle aangelegenheden betreffende de volksontwikkeling, het bibliotheekwerk, de culturele centra en de amateuristische kunstbeoefening en inzake de effecten van het breder beleid op die aangelegenheden.

Op verzoek van de Raad worden zijn werkzaamheden voorbereid door de volgende commissies die

binnen de Raad worden opgericht : de commissie volksontwikkeling, de commissie bibliotheken, de commissie culturele centra en de commissie amateuristische kunstbeoefening.

§ 2. De Raad bestaat uit een voorzitter, benoemd door de regering en uit de leden van de commissies bedoeld in § 1.

Die commissies zijn samengesteld als volgt :

1° de commissie volksontwikkeling : een voorzitter, een ondervoorzitter en tien leden ;

2° de commissie bibliotheken : een voorzitter, een ondervoorzitter en zes leden ;

3° de commissie culturele centra : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden ;

4° de commissie amateuristische kunstbeoefening : een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden.

De regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van elke commissie.

De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

§ 3. De voorzitter van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en de leden van de commissies bedoeld in § 1 worden benoemd voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar. In geval van opvolging beëindigt de opvolger het mandaat van zijn voorganger.

§ 4. De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding brengt advies uit op verzoek van de regering of op eigen initiatief binnen de grenzen die hem in dit artikel worden toegewezen.

Wanneer advies moet gegeven worden op verzoek van de regering, brengt de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding advies uit binnen de door de regering gestelde termijn.

De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding rapporteert aan de regering en het advies wordt aan de Raad voor Cultuur meegedeeld.

§ 5. Het dagelijks bestuur van de Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding is samengesteld uit de voorzitter van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en de voorzitters of de ondervoorzitters van de verschillende commissies.

Voorzitter

Het dagelijks bestuur heeft als opdracht de werkzaamheden van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding te organiseren, te coördineren en voor te bereiden, alsook de beslissingen van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding uit te voeren.

§ 6. De werking van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van de commissies wordt geregeld in het huishoudelijk reglement, vermeld in artikel 12.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Beoordelingscommissies

Artikel 10

§ 1. Er worden door de regering beoordelingscommissies opgericht voor de letteren, de muziek, de beeldende kunsten, de musea, de architectuur en vormgeving, de Nederlandstalige dramatische kunst, het muziektheater, de dans, de kunstencentra.

Indien nodig kunnen ook andere beoordelingscommissies opgericht worden.

§ 2. De beoordelingscommissies brengen op verzoek van de regering of op eigen initiatief advies uit over erkenning en subsidiëring.

§ 3. De beoordelingscommissies voor de letteren, de muziek, de beeldende kunsten, de musea en de architectuur en vormgeving bestaan uit alle leden uit de overeenkomstige commissie in de Raad voor de Kunsten, door de regering aangevuld met deskundigen op het betrokken deelterrein.

De beoordelingscommissies voor de Nederlandstalige dramatische kunst, het muziektheater, de dans en de kunstencentra bestaan uit minstens twee leden uit de commissie podiumkunsten in de Raad voor de Kunsten, door de regering aangevuld met deskundigen op het betrokken deelterrein.

Hun mandaat verstrijkt samen met het mandaat van de leden van de Raad voor de Kunsten.

Wanneer advies moet gegeven worden op verzoek van de regering, brengen de beoordelingscommissies

advies uit binnen de door de regering gestelde termijn.

§ 4. De administratie is ertoe gehouden alle adviezen van de beoordelingscommissies, samen met haar eigen advies, binnen een termijn van dertig dagen aan de regering te rapporteren.

§ 5. De werking van de beoordelingscommissies wordt geregeld in het huishoudelijk reglement vermeld in artikel 12.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 11

Vertegenwoordigers van de regering en van de administratie kunnen op uitnodiging van de Raad voor Cultuur, de Raad voor de Kunsten of de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding met raadgevende stem deelnemen aan de vergaderingen van die Raden.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

§ 1. Ten hoogste tweederde van de leden van de Raad voor Cultuur en van zijn dagelijks bestuur, van de Raad voor de Kunsten en van zijn dagelijks bestuur, van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van zijn dagelijks bestuur, mag van hetzelfde geslacht zijn.

§ 2. Bij de samenstelling van de Raad voor Cultuur, van de Raad voor de Kunsten en van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding wordt tenminste één persoon opgenomen die vertrouwd is met de problematiek van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

De Raden voor Cultuur, voor de Kunsten en voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding stellen, op

Voorzitter

de wijze en binnen de termijn door de regering bepaald, een jaarverslag van hun werking op.

De Raden voor Cultuur, voor de Kunsten en voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en de beoordelingscommissies leggen, binnen drie maanden na hun samenstelling, aan de regering een voorstel van huishoudelijk reglement voor met betrekking tot hun werking.

De regering keurt vervolgens voor de Raden voor Cultuur, voor de Kunsten en voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en voor de beoordelingscommissies het huishoudelijk reglement goed.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Lindekens en mevrouw Van Hecke dat luidt als volgt :

Artikel 13

Het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De Raden voor Cultuur, voor de Kunsten en voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding stellen, op de wijze door de regering bepaald, een jaarverslag van hun werking op, dat voor 1 april wordt voorgelegd aan de regering en het Vlaams Parlement."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 14

Het secretariaat van de Raden, van de commissies, van de werkgroepen en van de beoordelingscommissies wordt waargenomen door ambtenaren van de administratie

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

De adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden

Artikel 15

Er wordt een adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden opgericht.

De adviserende beroepscommissie heeft als opdracht de regering te adviseren met betrekking tot bij de regering ingediende beroepen, bezwaar- of verweerschriften tegen het door de regering geuite en formeel betekende voornemen om in culturele aangelegenheden behoudens de aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 6°, 9° en 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen :

- 1° een vergunning of een verlenging ervan geheel of gedeeltelijk te weigeren, in te trekken of te schorsen ;
- 2° een erkenning, verlenging of wijziging van erkenning te weigeren ;
- 3° een erkenning in te trekken of te schorsen ;
- 4° een voorziening of een deel ervan te sluiten.

In haar adviezen beoordeelt de adviserende beroepscommissie de procedurele en formele aspecten van het dossier. Ze geeft geen inhoudelijke appreciatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. De adviserende beroepscommissie bestaat uit 7 leden, waaronder een voorzitter en een ondervoorzitter.

Er is onverenigbaarheid tussen het lidmaatschap van de Raad voor Cultuur, van de Raad voor de Kunsten, van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap, van de commissies, van de werkgroepen en van de beoordelingscommissies enerzijds, en het lidmaatschap van de adviserende beroepscommissie anderzijds.

De regering benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de adviserende beroepscommissie voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De voorzitter en de ondervoorzitter moeten een juridische opleiding genoten hebben en juridische ervaring opgedaan hebben. De overige leden moeten deskundig zijn en ervaring hebben met de culturele sector.

De voorzitter en de ondervoorzitter zijn van een verschillend geslacht.

De adviserende beroepscommissie kan zich laten bijstaan door experts die de adviezen voorbereiden.

Voorzitter

§ 2. Ten hoogste tweederde van de leden van de adviserende beroepscommissie mag van hetzelfde geslacht zijn.

§ 3. De regering regelt de werking van de adviserende beroepscommissie.

De regering kan geen beslissing nemen wanneer er bezwaar is aangetekend tegen een voornemen van beslissing, zonder het advies van de adviserende beroepscommissie te hebben ingewonnen.

De regering bepaalt de termijn waarbinnen advies uitgebracht dient te worden en de termijn waarbinnen ze, na ontvangst van het advies, een beslissing zal nemen. Wanneer na de vastgestelde termijn geen advies werd uitgebracht, kan de regering een beslissing nemen zonder advies van de adviserende beroepscommissie.

§ 4. De administratie is ertoe gehouden om op verzoek van de adviserende beroepscommissie alle informatie te bezorgen waarover ze beschikt omtrent het dossier dat aan de basis ligt van het beroep.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Het secretariaat van de adviserende beroepscommissie wordt waargenomen door ambtenaren van de administratie.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI**Wijzigings- en slotbepalingen****AFDELING 1****Opheffingsbepaling****Artikel 18**

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° het decreet van 6 april 1976 houdende de oprichting van een Hoge Raad voor de Volksontwikkeling ;
- 2° het koninklijk besluit van 12 maart 1963 tot oprichting van een Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 9 augustus 1967, 6 maart 1970 en 1 juni 1972 ;
- 3° het koninklijk besluit van 23 juni 1980 betreffende de organisatie van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken ;
- 4° het koninklijk besluit van 4 september 1980 betreffende de organisatie van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling ;
- 5° het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1982 tot oprichting van een Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst ;
- 6° het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 tot oprichting van een Commissie voor de Culturele Centra ;
- 7° het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 tot oprichting van een Commissie voor het Boek ;
- 8° het besluit van de Vlaamse regering van 26 mei 1993 houdende oprichting van de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2**Wijzigingsbepalingen****Artikel 19**

In het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, gewijzigd bij de decreten van 8 april 1987, 21 december 1988, 25 juni 1992, 1 juli 1992 en 19 april 1995 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 3, 1. c), artikel 5, eerste lid, artikel 6, § 2, 2. en 4. en artikel 7, § 3 worden de woorden "Hoge Raad voor Volksontwikkeling" vervangen door de woorden "Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding".

Voorzitter

2° in artikel 5, tweede lid, worden de woorden "De Hoge Raad voor de Volksontwikkeling gehoord" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In het decreet van 11 juni 1976 houdende instelling van een driejaarlijkse staatsprijs voor sociaal-cultureel werk worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 3 worden de woorden "De Hoge Raad voor de Samenlevingsopbouw, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling" vervangen door de woorden "De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding".

2° In artikel 4, eerste lid, wordt de derde zin vervangen als volgt : "De leden worden voorgedragen door de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 21

In het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige Openbare bibliotheekwerk, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1988, 21 december 1990, 10 november 1993, 21 december 1994, 22 november 1995 en 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 2, § 1 wordt 4. vervangen door wat volgt : "De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding, de nadere regelen betreffende de indeling in soorten openbare bibliotheken en betreffende de vestiging en organisatie".

2° in artikel 4, § 1, 10. en § 2, artikel 7, § 2 en § 3, artikel 8, § 2, artikel 9, § 1 en § 2, derde lid, artikel 11 en artikel 15, § 1 en § 2 worden de woorden "Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken" vervangen door de woorden "Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;

3° in artikel 12 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- het eerste lid wordt opgeheven ;
- in het derde lid worden de woorden "De Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken en de" en de woorden "De Hoge Raad en de" vervangen door het woord "De" ;
- het vierde lid wordt opgeheven ;
- in het vijfde lid worden de woorden "gelet op het advies van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken regelt de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit, tevens" vervangen door de woorden "Gelet op het advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding regelt de Vlaamse regering".

– *Aangenomen.*

Artikel 22

In het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen, gewijzigd bij de decreten van 8 april 1987 en 1 juli 1992, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 3, 6. worden de woorden "De Hoge Raad : de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling" vervangen door de woorden "de Raad : de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;

2° in artikel 4 worden de woorden "Hoge Raad" de eerste maal vervangen door de woorden "De Raad" en de tweede maal geschrapt ;

3° in artikel 7, § 2, 2. en 5. worden de woorden "Hoge Raad" vervangen door het woord "Raad" ;

4° in artikel 11 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in het eerste lid worden de woorden "Hoge Raad" vervangen door het woord "Raad" ;
- in het tweede lid worden de woorden "Hoge Raad gehoord" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

In het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische

Voorzitter

kunstbeoefening in het kader van het Nederlands-talig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, gewijzigd bij de decreten van 1 juli 1992 en 13 juli 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 5 worden de woorden "De Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, hierna te noemen de "Hoge Raad" " vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;
- 2° in artikel 6 worden de woorden "De Hoge Raad gehoord" geschrapt ;
- 3° in artikel 7, artikel 8, § 2, 4 en 8, artikel 12, § 7 en in artikel 14 worden de woorden "De Hoge Raad" vervangen door de woorden "De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 24

In het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1993, 8 juli 1996 en 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° artikel 3 wordt opgeheven ;
- 2° artikel 8 wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 8

De erkenning van de culturele centra, de intrekking van een erkenning in een basiscategorie, in een plus-categorie I of II of als bijkomend dorps- of wijkhuis, gebeurt door de Vlaamse regering."

– *Aangenomen.*

Artikel 25

In het decreet van 27 januari 1993 houdende regeling van de subsidiëring voor de werking van organisaties voor podiumkunsten gewijzigd bij decreet

van 5 april 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 3, § 1 worden de woorden "Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op " vervangen door het woord "Op" ;
- 2° in artikel 6 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
 "§ 1. De Vlaamse regering legt binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die kunnen worden besteed aan subsidies voor organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst." ;

3° in artikel 8 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in de inleidende zin van § 1 en § 2 worden de woorden "Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op" vervangen door het woord "Op" ;

- § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. De Vlaamse regering bepaalt jaarlijks het subsidiebedrag voor één maand arbeidsprestatie op basis van de gemiddelde salariskosten in de sector." ;

- § 5 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 5. De Vlaamse regering bepaalt voor elke te subsidiëren organisatie de subsidieregeling zoals bepaald in § 1 en § 2 van dit artikel voor een periode van vier jaar." ;

- § 7 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 7. De Vlaamse regering bepaalt voor elke te subsidiëren project, zowel voor tekst-, kinder- en jeugdtheater, als voor figurentheater, het totale subsidiebedrag op basis van een ingediende begroting en van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 12, § 3." ;

4° in artikel 10, § 1 worden de woorden "Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst" geschrapt ;

5° in artikel 11 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter

- in § 2 worden de woorden "Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst" vervangen door de woorden "Vlaamse regering" ;
 - in § 3 worden de woorden "door de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst" geschrapt ;
- 6° in artikel 13 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering kan, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 2°, 3° en 4°" ;
- 7° in artikel 14 worden de woorden "op advies van de Raad voor Dans en" geschrapt ;
- 8° in artikel 17 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering legt, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor dans." ;
- 9° in artikel 22 worden de volgende wijzigingen aangebracht :
- in § 2 worden de woorden "Raad voor Dans" vervangen door de woorden "Vlaamse regering" ;
 - in § 3 worden de woorden "door de Raad voor Dans" geschrapt ;
- 10° in artikel 24 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering kan, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 22, § 1, 2°, 3° en 5°." ;
- 11° in artikel 25 worden de woorden "op advies van de Raad voor Kunstcentra en" geschrapt ;
- 12° in artikel 28 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering legt, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor kunstcentra." ;
- 13° in artikel 32 worden de volgende wijzigingen aangebracht :
- in § 2 worden de woorden "Raad voor Kunstcentra" vervangen door de woorden "Vlaamse regering" ;
 - in § 3 worden de woorden "door de Raad voor Kunstcentra" geschrapt ;
- 14° in artikel 33 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering kan, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 2°, 3° en 6°." ;
- 15° in artikel 34, § 1 worden de woorden "op advies van de Raad voor Muziektheater en" geschrapt ;
- 16° in artikel 37 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering legt, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor muziektheater." ;
- 17° in artikel 41 worden de volgende wijzigingen aangebracht ;:
- in § 2 worden de woorden "Raad voor Muziektheater" vervangen door de woorden "Vlaamse regering" ;
 - in § 3 worden de woorden "door de Raad voor Muziektheater" geschrapt" ;
- 18° in artikel 42 wordt § 1 vervangen door wat volgt :
- "§ 1. De Vlaamse regering kan, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 41, § 1, 2°, 3° en 4°." ;
- 19° in artikel 45, § 1 worden de woorden "op basis van een advies van de bevoegde raad" geschrapt ;

Voorzitter

20° in artikel 47 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- de eerste zin van § 1 wordt vervangen door wat volgt "De Vlaamse regering onderzoekt na elk seizoen of de organisaties voor podiumkunsten, die gesubsidieerd worden zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1°, voldoen aan alle subsidiëringsvoorwaarden bedoeld in de artikelen 11, 22, 32, 41." ;

- § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering kan de subsidiëring stopzetten op basis van het in § 1 van dit artikel bedoelde onderzoek van de erkenningsvoorwaarden." ;

21° in artikel 50 wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De Vlaamse regering kan een tegemoetkoming in het honorarium toekennen aan de componist, de toneelauteur/librettist of de choreograaf aan wie een opdracht is toegewezen die niet bedoeld is in artikel 11, § 1, 5°, artikel 12, § 1, 4°, artikel 22, § 1, 4°, artikel 32, § 1, 5° en artikel 41, § 1, 5° of die gegeven wordt door andere organisaties voor podiumkunsten gevestigd in de andere Gemeenschappen van België of in het buitenland." ;

22° de artikelen 51, 52, 53, 54, 55, 56 en 57 worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

In het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In artikel 2, 9° worden de woorden "Commissie : de sectorale adviescommissie voor het volksontwikkelingswerk" vervangen door de woorden "Raad : de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;

2° in artikel 13, § 2 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt ;

3° in artikel 16, § 7 worden de woorden "de commissie gehoord" vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;

4° in artikel 25 worden de woorden "de commissie gehoord" geschrapt ;

5° in artikel 30 worden de woorden "de commissie gehoord" vervangen door de woorden : "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;

6° in artikel 31, § 4 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

In het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In artikel 2, 4° worden de woorden "commissie : de sectorale adviescommissie voor het volksontwikkelingswerk" vervangen door de woorden "Raad : de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;

2° in artikel 11, § 3 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt ;

3° in artikel 14, § 7 worden de woorden "de commissie gehoord" vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;

4° in artikel 23 worden de woorden "de commissie gehoord" vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;

5° in artikel 26 worden de woorden "de commissie gehoord" geschrapt ;

6° In artikel 27, § 4 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 28

In het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswikkelingswerk, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995, 20 december 1996 en 24 juni 1997 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 2, 6° worden de woorden "commissie : de sectorale adviescommissie voor het volkswikkelingswerk" vervangen door de woorden "Raad : de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding" ;
- 2° in artikel 9, § 1 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt ;
- 3° in artikel 11, § 2 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt ;
- 4° in artikel 14, § 7 worden de woorden " de commissie gehoord" vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;
- 5° in artikel 21 worden de woorden "de commissie gehoord" vervangen door de woorden "de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding gehoord" ;
- 6° in artikel 25 worden de woorden "na advies van de commissie" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

In het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 3, eerste lid, wordt de zin "Zij wordt verleend na gunstig advies van de museumraad, bedoeld in artikel 12" geschrapt ;
- 2° in artikel 3, tweede lid, worden de woorden "na advies van de museumraad" geschrapt ;
- 3° in artikel 5 worden de woorden "na advies van de museumraad" geschrapt ;
- 4° in de artikelen 7 en 8 worden de woorden "na gunstig advies van de museumraad" geschrapt ;

5° in artikel 10 worden de woorden "met inbegrip van de bezwaarprocedure" geschrapt ;

6° de artikelen 12 en 13 worden opgeheven.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Inwerkingtreding

Artikel 30

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op door de Vlaamse regering te bepalen data en uiterlijk op 31 december 1998. Artikel 14

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het algemeen welzijnswerk
– 827 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Becq, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het algemeen welzijnswerk heeft zijn belang. In het parlement willen we de waarde die we eraan hechten verwoorden door niet naar het verslag te verwijzen, maar een toelichting te geven. Ik zal bespreken waarover dit ontwerp handelt en belichten welke aandachtspunten en knelpunten er in de discussie waren.

Becq

Dit decreet heeft tot doel een nieuw decretaal kader te schetsen voor het algemeen welzijnswerk. Daaronder verstaat men de dienst- en hulpverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen worden bedreigd of verminderd door persoonlijke, relationele, gezins- of maatschappelijke factoren. Concreet gaat het zowel over de zogenaamde autonome centra voor algemeen welzijnswerk als over de centra voor teleonthaal en de centra die zijn ingebouwd in de ziekenfondsen.

De doelstellingen van het algemeen welzijnswerk zijn drievoudig. Enerzijds wil het de toegankelijkheid van de dienstverlening bevorderen, problemen trachten te voorkomen en oplossingen aanreiken. De jongste jaren zijn er in de sector van het algemeen welzijnswerk reeds heel wat wijzigingen geweest en hebben vooral de autonome centra een grondige reorganisatie ondergaan. Een groot deel fuseerde tot polyvalente centra, grote organisatorische gehelen waarin de verschillende voorzieningen zijn samengebracht om een meer gediversifieerde dienstverlening en hulp te kunnen aanbieden vanuit een gezamenlijke organisatie en een gezamenlijk beleidsplan.

Het algemeen welzijnswerk is gericht op het brede publiek en staat in voor het onthaal van alle hulpvragers, zoals het voor een eerstelijnsvoorziening past. Daarnaast richt het zich ook tot een aantal risicogroepen. Zowel ten aanzien van de doorsneewoners als van die bijzondere risicogroepen wil het algemeen welzijnswerk waken over fundamentele maatschappelijke en welzijnsbehoeften.

Het decreet regelt zowel de opdrachten, de werking en de taken, als de organisatiestructuur en de financiering. Sleutelwoorden daarbij zijn kwaliteit, creativiteit, dynamiek en innoverend vermogen. In vergelijking met het voorgaande decreet zijn er twee belangrijke verschilpunten. Enerzijds wordt het onderscheid tussen ambulante en residentiële welzijnswerk opgeheven. Het opheffen van die censure, zoals dat in het jargon wordt genoemd, heeft als bedoeling een continuüm van zorg mogelijk te maken. Anderzijds wordt voor de financiering gewerkt met een enveloppesysteem.

Er was een algemene positieve beoordeling over het feit dat dit kaderdecreet voortbouwt op de reeds doorgevoerde reorganisatie en dat op die manier een verdere structurering van de sector wordt opgebouwd, maar daarnaast kwamen in de

bespreking een aantal aandachtspunten naar voren. Die wil ik kort belichten.

Ten eerste is dit decreet een kaderdecreet, wat betekent dat de concrete invulling wordt overgelaten aan de uitvoerende macht. De minister beloofde ons, net zoals destijds met de regeling inzake BKO, de uitvoeringsbesluiten ook aan de commissie voor te leggen en rekening te willen houden met de opmerkingen.

Een tweede discussiepunt was de enveloppefinanciering. Positief vond men dat daarmee een responsabilisering en een grotere beheersbaarheid van de sector door de overheid mogelijk is. Daarnaast was er echter een algemene bekommernis voor een realistische inschatting van deze enveloppe en vraag naar voldoende ruimte voor groei. Daarbij heeft de minister beklemtoond dat voor de samenstelling van die enveloppe wordt vertrokken van de huidige situatie van de centra en dat de totale enveloppe groot genoeg is om zowel indexatie als anciënniteitsvergoeding mogelijk te maken. Dit zal in het begin gelden voor de hele sector, en later wellicht per centrum worden berekend.

Een jaarlijkse goedkeuring van de begroting laat het opstellen van een meerjarenperspectief, zoals dat door een aantal mensen werd gevraagd, niet toe, maar de enveloppe wordt van jaar tot jaar herhaald, zodat de continuïteit toch is verzekerd.

In het kader van de financiering werd ook de vraag naar ondersteuning van een steunpunt aangekaart. Via amendering werd de goedkeuring gehecht aan de mogelijkheid tot subsidiëring van ondersteuningscentra.

In het raam van de opdrachten en de toegankelijkheid van de centra werd beklemtoond dat schaalvergroting geen drempelverhoging mag inhouden, en dat in het kader van algemene en bijzondere opdrachten elk centrum de algemene opdrachten moet vervullen, met de mogelijkheid van specialisatie. Bijzondere opdrachten kunnen worden uitgebouwd naargelang het centrum en naargelang de behoeften en noden. De programmatie zal worden uitgewerkt op grond van objectieve criteria die nog verder worden verfijnd.

Er was ook aandacht voor de cliëntbijdragen. Via amendering hebben we vooropgesteld dat er enerzijds aandacht moet zijn voor een uniforme regeling en anderzijds ook kosteloze toegang voor een eerste intake.

Becq

Er ontspan zich tevens een ruime discussie over de centra in het kader van de ziekenfondsen. Er waren zowel vragen bij de toegankelijkheid als bij de algemene opdrachten van die diensten. In de discussie werd beklemtoond dat de bij de mutualiteiten ingebouwde centra die specifiek aandacht hebben voor ouderen, zieken of gehandicapten, algemeen toegankelijk moeten zijn. Door amendering is ook opgenomen dat voor die centra de programmering op grond van objectieve criteria moet worden vastgesteld.

Inzake de verhouding tussen algemeen welzijnswerk en andere instellingen werd ook de klemtoon gelegd op een goede integratie en een goede samenwerking. De vrees voor overlapping ten aanzien van OCMW-dienstverlening, justitiehuizen en andere welzijnsvoorzieningen op de eerste en tweede lijn kwam aan de orde. Uit het antwoord van de minister bleek dat er te velde weinig overlappend zou worden gewerkt omdat men op plaatselijk vlak formeel en informeel afspraken maakt en onderling doorverwijst.

In elk geval was de minister ook voorstander van het subsidiariteitsbeginsel. Er werd via amendering beklemtoond dat samenwerking en overleg tussen de betrokken sectoren gebeuren met het oog op complementariteit en samenwerking tussen sectoren en betrokkenen.

Tot besluit merk ik nog op dat we, dankzij een vlotte samenwerking tussen enerzijds de diverse parlementsleden en anderzijds het kabinet en de administratie van het Vlaams Parlement erin geslaagd zijn om na één volledige dag de bespreking en het eindproduct af te leveren. We hopen dat dit de sector voldoende kansen en stimulansen biedt voor een goed uitgebouwde eerstelijns hulp.

Niet als verslaggever, maar persoonlijk namens onze fractie, wil ik graag naast wat is aangekaart door de heer Vandendriessche, toch nog graag één klemtoon leggen. In het kader van de basisopdrachten van het algemeen welzijnswerk moet zowel de jongerengerichte werking als het gezins- en relationeel werk voldoende aandacht krijgen. Want, wanneer er in de bijzondere jeugdbijstand alarm wordt geslagen – toch zeker in sommige regio's – dan heeft dat onder meer te maken met de onvoldoende mogelijkheden aan opvang en aan preventieve werking met jongeren. Jongereninformatiepunten kunnen belangrijk en zinvol zijn als aanvulling op een tekort aan jongerenadvies en -hulpverlening, maar ze zijn onvoldoende. Ook

denk ik dat een vraag naar crisisopvang in dit kader mee kan worden bekeken.

Aan de andere kant kennen we allemaal de verontrostende cijfers van partners die uit elkaar gaan. Naar verluidt zou één op drie huwelijken uitmonden in een echtscheiding. Wellicht voegt zich daar ook een gelijkaardig aantal scheidende samenwoners bij. Ik heb ook geleerd dat ongeveer 75 procent van de mensen die uit elkaar gaan, binnen de vijf jaar opnieuw gaan samenwonen. Ik denk dat het verdriet, de verwerkingsproblemen en de aanpassingsproblemen zowel bij ouders als bij eventuele kinderen onmiskenbaar zijn. Hulp, begeleiding en desgevallend ondersteuning – niet alleen in geval van scheiding en scheidingsbemiddeling, doch ook bij het aangaan van of in de loop van een huwelijk of een relatie – zijn noodzakelijk. Ook opvoedingsvragen moeten aan de orde kunnen komen. Nu het taboe over moeilijke relaties wegeeft, zijn kansen op professionele hulp en begeleiding meer dan nodig.

Graag maak ik dan ook van deze gelegenheid gebruik om uw bijzondere aandacht te vragen voor een voldoende uitgebouwde gezins- en relatiebegeleiding in het basispakket van het algemeen welzijnswerk. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw de verslaggeefster heeft het de minister gemakkelijk gemaakt door haar uitermate duidelijke uiteenzetting. Daarmee bedoel ik dat zij het u mogelijk heeft gemaakt bondig te zijn.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan alleen maar herhalen wat ik in de commissie heb gezegd, namelijk dat dit decreet geen parel is en het helaas nooit zal worden. Het is een ruwe steen die we wat wilden polijsten, maar u hebt ons die kans niet gegeven. Voor ons blijft het dan ook een ruwe steen.

Nochtans hebben we tal van pogingen ondernomen door middel van opmerkingen, amendementen en zelfs uitdagingen aan uw adres om er wat meer visie in te verwerken. En daarmee ben ik bij het eerste van mijn vijf punten terechtgekomen. Het ontbreekt dus nog aan visie en wel op twee vlakken. In de eerste plaats denken we dat het een gemiste kans is om de relatie tussen Justitie en Welzijn – die onmiskenbaar op ons afkomt en die we hoe langer hoe sterker zullen moeten beantwoorden – uit te klaren. Ik herinner me bijvoor-

Ceysens

beeld goed dat 'justitiehuis' een verboden woord was in de commissie en moet dus vaststellen dat de verslaggeefster de discussie toch een beetje onrecht aandoet.

Met de aanzet van veiligheids- en samenlevingscontracten die men federaal ontwerpt en waarbij men sterk het accent legt op zaken zoals slachtofferhulp, waarbij men lokale akkoorden maakt – ik denk bijvoorbeeld aan het justitieel welzijnswerk in Leuven – en waarin dus de parajustitiële diensten volledig worden uitgebouwd, wordt de nuance bijzonder klein met wat men in het algemeen welzijnswerk doet. De invalshoek waarvoor men in dit decreet zeker niet heeft geopteerd, is de manier waarop de betrokkenen zich zullen kunnen profileren en zich zullen kunnen waarmaken in die bijzonder moeilijke relatie. U kunt immers van mij aannemen dat de relatie tussen Justitie en Welzijn heel moeilijk zal worden.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Mevrouw Ceysens, dit is niet de kern van het probleem zoals dit hier aan de orde is. Het uitgangspunt moet worden gevormd door de mensen die met een vraag zitten. U hebt het voorbeeld aangehaald van de slachtofferhulp. Slachtofferhulp betekent drie dingen : opvang, wat meestal door de politie gebeurt ; bejegening, waarmee u zuiver het domein van de justitie betreedt, en hulp. Uiteraard vloeit het ene in het andere, want wie opgevangen wordt, heeft niet alleen een feitelijk, maar ook een menselijk verhaal. Wie een beroep doet op de bejegeningdienst, heeft meestal niet alleen vragen rond rechtspleging en procedures, maar wil ook een menselijk verhaal kwijt. En wie als mens een beroep doet op hulp, zal tegelijkertijd misschien refereren aan een aantal procedure-obstakels waarmee hij wordt geconfronteerd.

We kennen nu de justitiehuisen, zij het in een nog experimentele fase. We volgen aandachtig op wat hiervan de resultaten zullen zijn. Om evenwel meteen tot een harde terreinbetwisting te komen, moeten we wel zeer goede juridische argumenten hebben – wat niet altijd het geval is – die, bij hantering ervan, ertoe moeten leiden dat de mensen op een meer heldere en samenhangende manier worden geholpen.

Ik ben bereid om dit gesprek te voeren, met één aspect voor ogen, namelijk dat de Vlaamse en federale bevoegdheden worden gerespecteerd en dat we door dit samenspel de burgers goed kunnen

dienen. Ik sta open voor een debat, maar het gevoerde debat vormde niet de kern van wat hier voorlag.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister, het vormde misschien niet de kern van het debat, maar heeft toch belang op het terrein.

Minister Luc Martens : Mevrouw Ceysens, ik heb u uitgenodigd om mij hierover te interpellieren. Ik bied u dus onderwerpen voor interpellaties aan.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister, we zijn niet op zoek naar een interpellatie. Ik vond het een welkom onderwerp in het kader van dit debat. Er werd gevraagd dat deze centra zich minder specifiek en meer algemeen zouden profileren. De relatie met Justitie is hierbij belangrijk. Ik moet ook eerlijk toegeven dat de mensen op het veld zeggen dat Justitie hier vrij veel geld voor over heeft in het kader van de veiligheids- en samenlevingscontracten. Daardoor wordt verder gegaan dan het louter bejegenen van slachtoffers. Over de Vlaamse knowhow hebben we in kader van een andere hoorzitting kunnen horen dat deze door Justitie wordt ingepikt en dat dit op het terrein onmiskenbaar tot problemen zal leiden.

Verder vonden we het decreet te pessimistisch. Hierover zijn we nog niet van mening veranderd. Het ontwerp wordt gedefinieerd in termen die alle mogelijke problemen weergeven. We lijken te vergeten dat problemen ook heel vaak kunnen worden gezien als uitdagingen. Mijnheer de minister, u weet dat wij een poging hebben ondernomen om aan de tekst een optimistischere klank te geven.

Ten tweede werd het voorliggende decreet door de verslaggever omschreven als een kaderdecreet. Volgens ons is de term 'blanco cheque' meer van toepassing, omdat elke invulling wordt overgelaten aan de regering. Ik wil hier graag één voorbeeld van geven. Over de bijkomende taken vermeldt het decreet helemaal niets. De Raad van State had hier opmerkingen over, en wij vinden dat er ruimte moet worden gemaakt voor het Vlaams Parlement om zelf een gedeelte van het decreet in te vullen.

Mijn derde opmerking gaat over de financiering. In het decreet werd de enveloppefinanciering aan de hand van twee parameters ingeschreven. Er wordt ruimte gelaten voor meer parameters, maar ook die zullen weer door de regering worden bepaald. Wij zouden graag één daarvan door het parlement laten regelen, met name de anciënniteit van het personeel. Die zal voor deze sector een erg belang-

Ceysens

rijke rol spelen bij het bepalen van de enveloppe. Het verwondert me dan ook dat ik mevrouw Becq hier een bewering van u naar voren hoor brengen dat dit allemaal is geregeld.

Minister Luc Martens : Mevrouw Ceysens, dat is ook zo. Morgen en overmorgen zullen we een gedachtewisseling houden over de begroting. U zult dan merken dat er 27 miljoen frank werd ingeschreven voor de anciënniteit van het personeel.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de minister, in de commissie kregen we de indruk dat dit deel niet volledig werd ingevuld en dat het parlement geen amendement kon indienen dat zou bepalen dat met deze parameter rekening moet worden gehouden bij de enveloppefinanciering. Ik vond dit te sterk uitgedrukt en heb u dit niet als zodanig horen zeggen tijdens de commissievergaderingen.

Mijn vierde punt betreft de centra die onder het ziekenfonds ressorteren. Hierover werden twee amendementen ingediend. De heer Van Vaerenbergh zal er uitvoeriger op ingaan. Mijnheer de minister, we hebben ons amendement opnieuw ingediend. U bent halverwege gekomen voor wat deze centra betreft. Met het amendement aanvaarden we om dit op een neutrale en objectieve manier te bekijken, maar omdat men de daaraan gekoppelde financiering niet heeft willen inschrijven in het decreet, hebben we het opnieuw ingediend.

Ten vijfde moet het mij van het hart dat de commissie de werkzaamheden niet in schoonheid heeft kunnen eindigen. Het is jammer dat dit zo is moeten gebeuren en ik hoop dat de commissieleden hier lessen uit kunnen trekken. Het is goed dat we gedurende de plenaire vergaderingen af en toe eens kunnen horen wat er in andere commissies gebeurt. Ik heb hier horen zeggen : 'De meerderheid is niet in aantal, dus stapt de oppositie op'. Ik zal niet vertellen hoe de oppositie in onze commissie te werk gaat, maar ik vind dat de meerderheid ons op het einde heel ver heeft gedreven. Ik betreur dit en hoop dat we hier lessen uit kunnen trekken.

Minister Luc Martens : Mevrouw Ceysens, dit gaat over methodiek. Ik heb niets te maken met de organisatie van de bijeenkomsten. Het is goed voor de sector dat men dit nog probeert te regelen vóór 1 januari. U wilde via amendementen substantiële wijzigingen aanbrengen. U kunt echter niet verwachten dat ik, als ik die amendementen pas in de

vergadering onder ogen krijg, mijn standpunt in vijf minuten verlaat. Als u meent over goede argumenten te beschikken, dan moet u die strategie goed voorbereiden. De minister en zijn omgeving moeten uw argumentatie tijdig kennen. Mijn voorganger heeft in april 1995 zo iets meegemaakt inzake het sociaal-culturele werk. Improvisatie over een aantal grondbegrippen is gevaarlijk.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw Ceysens had het over het warrige einde van onze commissie. Volgens mij zijn de bespreking en de stemming over het ontwerp correct en duidelijk verlopen.

U hebt het bij de stemming over het al dan niet toestaan door de commissie van een afwijking van de vereiste tweederde meerderheid om de bespreking voor het einde van het jaar in de plenaire vergadering te kunnen houden. We hebben er ons toen bij neergelegd dat er geen tweederde meerderheid was bij die stemming. Er is een unanieme vraag van de hele commissie gekomen om een nieuwe stemming te houden. De verantwoordelijkheid daarover neem ik graag op mij.

Mevrouw Patricia Ceysens : Het is gebeurd. Ik wil enkel dat we hier lessen uit trekken. Ik heb de indruk dat we bij het wetgevend werk hoe langer hoe meer terugtellen : men kent de einddatum en men telt uit hoeveel tijd er nog rest. Men wil die einddatum kost wat kost halen en vraagt aan de oppositie om het Reglement in functie daarvan te hanteren. Het grote gevaar daarvan is dat bij het gewoon hanteren van het Reglement de indruk wordt gewekt dat we uitzonderlijke dingen doen en vragen. Dat kan volgens mij niet. Ik wilde dit even kwijt, bij de laatste besprekingen van 1997.

Minister Luc Martens : We gunnen u een psychisch evenwicht op de vooravond van Kerstmis.

Mevrouw Patricia Ceysens : Ik wil dat we daar in 1998 aan werken. De minister zegt dat hij onze amendementen pas in de commissie heeft gekregen. We hadden misschien beter op meer dan één dag vergaderd. In een eerste vergadering had de oppositie de amendementen kunnen toelichten aan de minister. In een volgende vergadering had dan een constructief gesprek kunnen volgen. Ik hoop dat we in de toekomst zo zullen vergaderen, en dat de minister de amendementen dan ook op voorhand zal krijgen.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Ik wil van de minister graag meer uitleg over dat zogenaamde strategisch overleg. Bedoelt u het informele overleg zoals het thans in de commissie voor Cultuur plaatsvindt en waar mevrouw Lindekens naar verwees ? Alle partijen zijn daar blijkbaar op uitgenodigd behalve de mijne.

Minister Luc Martens : Het gaat niet over informeel overleg. Dit werd binnen de commissie in alle openheid en in aanwezigheid van alle partijen al besproken.

Wanneer men een aantal definities kan herschrijven die op zichzelf het decreet niet wijzigen maar de oriëntatie kunnen verbeteren, dan moet men dat doen. Ik heb al bewezen dat ik daartoe bereid ben, tenminste als dat in een serene sfeer kan gebeuren. Verbeteringen zijn altijd welkom. Wanneer men echter al weken met een sector onderhandelt, kan men die gesprekken niet in vijf minuten tenietdoen. De sector staat trouwens positief tegenover dit decreet.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Onze werkzaamheden en de manier waarop dit ontwerp van decreet tot stand kwam, mevrouw Ceysens, werden in de commissie overeengekomen. Iedereen stond achter de afspraak om de besprekingen op die bepaalde donderdag af te ronden.

Mevrouw Patricia Ceysens : We moeten in elk geval in de commissie bekijken hoe we die werkzaamheden beter kunnen aanpakken. (*Applaus bij de VLD en het VB*)

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil hier zonder schroom beamen dat de oppositie heel wat goodwill en coöperatie aan de dag heeft gelegd tijdens de commissievergaderingen.

Ik beperk me tot een aantal voor mijn fractie belangrijke accenten en innovaties. We zijn er ons van bewust geworden dat het voor een dynamisch en maatschappelijk gevoelig welzijnswerk niet evident is een gedetailleerde en hapklare decreetgeving op te stellen. Dat is duidelijk gebleken. De voorzieningen spelen voortdurend in op de wijzigende omstandigheden in de samenleving. Men vraagt van hen een zekere flexibiliteit. Het is dan ook kenschetsend dat een goed voorbereid decreet van 1991 nu al aan essentiële bijsturing toe is.

De besluiten van 1994 waren moeilijk toepasbaar en de budgettaire invulling heeft vele jaren van tumult, onbegrip en spanning meegebracht. Het is geen geringe verdienste van de minister door overleg en door het bieden van perspectief opnieuw rust te brengen en de geloofwaardigheid van en het vertrouwen in de sector te herstellen.

Het algemeen welzijnswerk heeft een waardevolle opdracht met hoog maatschappelijk nut. De sector wordt geconfronteerd met mensen met een kluit van problemen, in een toestand van verdriet en onmacht, in een getormenteerde, veeleisende samenleving. Deze sector heeft recht op rechtszekerheid en financiële stabiliteit. Dit decreet draagt daar toe bij.

Het algemeen welzijnswerk vervult in essentie een sociale opdracht, dicht bij de mensen. De voorzieningen moeten dan ook toegankelijk zijn in de meest brede betekenis van het woord. In het voorliggende decreet wordt hier terecht veel aandacht aan besteed. De decreettekst staat er bol van : de programmatie moet evenwichtig gespreid zijn, er moet informatie- en adviesverlening zijn, er moet bekendmaking en herkenbaarheid zijn en discriminatie mag niet. De toevoeging dat het eerste onthaal in de centra kosteloos moet zijn, is als toegankelijkheidsbevorderende maatregel positief voor de kansarmen. Concreet betekent een toegankelijkheidspolitiek ook dat de centra er moeten voor zorgen dat elke cliënt met elke vraag terecht kan in een eerste sociale opvang.

Dit ontwerp van decreet vormt een engagement in een innoverende trend naar deregulering en responsabilisering van voorzieningen met enveloppefinanciering die een grotere bestedingsvrijheid toelaat.

Dit is ook voor de overheid belangrijk in het kader van de budgetbewaking. Ik wil de in de commissie gevoerde discussie niet herhalen. Niemand kan tegen responsabilisering van voorzieningen gekant zijn. Niemand kan ook betwisten dat in het geval van enveloppefinanciering de haalbaarheid van het project afhangt van de wijze waarop de enveloppe wordt samengesteld. De voorzieningen moeten met andere woorden over een realistische enveloppe beschikken en een eigen beleidsmarge hebben waardoor eigen keuzes kunnen worden gemaakt en accenten kunnen worden gelegd.

Mijnheer de minister, over de financiering heb ik nog een kleine vraag. De centra van ziekenfondsen worden op dit ogenblik anders gefinancierd dan de autonome centra. Is het de bedoeling dat ook de

Vandendriessche

ziekenfondsen een subsidie-enveloppe ontvangen? Indien dit het geval is, gebeurt dit dan op basis van dezelfde parameters of op basis van de huidige minder gunstige subsidiesituatie?

Ik wil tot slot nog het belang onderstrepen van de koepelorganisaties in het welzijnsveld. Ze verrichten nuttig werk, ook als gesprekspartner van de overheid. Het ware dan ook goed deze organisaties de nodige erkenning te geven en ze te subsidiëren.

Dit ontwerp opent de weg naar een eigentijds concept voor het algemeen welzijnswerk. Het biedt perspectieven. We kijken uit naar de kennisneming van de uitvoeringsbesluiten. We keuren dit ontwerp in elk geval goed. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het ontwerp van decreet dat nu voorligt, werd in de commissie op dezelfde wijze afgehaspeld als waarop het waarschijnlijk is opgesteld, namelijk overhaast en onzorgvuldig. We hadden slechts een kwartier de tijd om te beslissen over veertig amendementen. Als men dit omrekent, houdt dit nog geen halve minuut per amendement in.

De normale reflectieperiode werd ingekort om het vandaag nog met de karwats door het parlement te jagen. Wie daarover een opmerking maakte, werd verweten het personeel onder een te grote tijdsdruk te zetten. Dit is allesbehalve een voorbeeld van degelijk decreetgevend werk. Toch wil ik de opstellers van het verslag feliciteren met het gepresteerde werk. Dit is een van de beste verslagen die ik heb gelezen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb een aantal fundamentele opmerkingen bij dit ontwerp van decreet. Mijn eerste opmerking betreft de centra voor welzijnswerk die zijn verbonden aan de ziekenfondsen. De minister zegt me dat ze nuttig werk verrichten. Dat men met 375 miljoen frank geen nuttig werk zou verrichten, zou er nog maar moeten aan ontbreken. Wat wel een probleem vormt, is het feit dat de ziekenhuizen proberen zoveel mogelijk leden te werven en aan zich te binden. Ze wenden hun centra voor algemeen welzijnswerk aan als lokaas in hun onderlinge concurrentiestrijd.

Het is ongezond en onfatsoenlijk dat de belastingbetaler bijdraagt in die strijd tussen de ziekenfond-

sen. De minister mag nog zoveel beweren als hij wil dat deze centra openstaan voor iedereen, zelfs voor leden van andere ziekenfondsen. Hij mag dit zelfs decretaal vastleggen. Ik geloof daar echter niets van. Men moet me noch de ziekenfondsen, noch de Vlamingen leren kennen. De situatie zoals de minister ze voorstelt, beantwoordt niet aan de dagelijkse realiteit.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Het lijkt een modetrend te worden om op de ziekenfondsen te schimpen en te doen alsof het allemaal profiteurs zijn. Als ze iets organiseren, doen ze dat volgens de critici om klanten te binden. Mijn opvatting is anders. Men kan de opdrachten van de ziekenfondsen scherper definiëren. Ik ben er echter van overtuigd dat ze als middenveld nuttige diensten organiseren en dat de verhouding kostprijs/kwaliteit goed is. Ze zijn goed uitgebouwd in Vlaanderen, er is een lage drempel, ze genieten een groot vertrouwen en via de ingebouwde centra voor maatschappelijk welzijn, organiseren ze tegen een kostprijs die een derde bedraagt van die van de autonome centra, een zeer goede, gepersonaliseerde dienst die veel opener is dan u voorstelt.

Klachten over het feit dat men er niet welkom zou zijn, dat men er onder druk zou worden gezet, dat men er buiten zou worden gezet, enzovoort, zijn misschien niet onbestaande. Ik ben er echter van overtuigd dat dergelijke klachten weinig voorkomen. Ik deel dus geenszins uw mening over de dienstverlening van de ziekenfondsen.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Ik heb niet de bedoeling om hier het proces van de ziekenfondsen te maken. Ik zal het dus niet hebben over de heer Guy Peeters, die tijdens de verkiezingscampagne van 1995 bewust verkeerde informatie over de kostprijs van bepaalde verstrekkingen liet afdrukken in de Vlaamse kranten om aldus de verkiezingsuitslag te beïnvloeden. Een geste die thans wordt beloond met de kwijtschelding van een schuld van maar liefst 87 miljard frank.

Ik wil het wel hebben over kleinere feitjes. Over een Christelijk Ziekenfonds dat ten onrechte terugvorderingen doet bij bepaalde patiënten, en zelfs de elementaire beleefdheid niet kan opbrengen om brieven die hen hierop wijzen te beantwoorden. Ik heb het over mensen die uit ideologische overwegingen uit datzelfde ziekenfonds willen stappen, en wier bejaarde ouders daardoor in hun

Strackx

eigen huis door een ziekenfondsbediende worden geïntimideerd. Dat is de mentaliteit van de ziekenfondsen in Vlaanderen ! Zou men van ziekenfondsen die zich bezighouden met dergelijke kleine praktijken, met dergelijke pesterijen, kunnen verwachten dat ze zeer breeddenkend de deuren van hun welzijnscentra openstellen voor andersdenkenden ? Ik zeg u, mijnheer de minister, vergeet het maar !

Ook de regeling zoals die is opgenomen in het amendement van mevrouw Ceysens en de heer Van Vaerenbergh verandert daar niets aan. Het corrigeert wel de bestaande onevenwichten, maar tegelijk bevriest het de huidige machtsverhoudingen tussen de ziekenfondsen. Om de toestand te saneren, moeten de centra van de ziekenfondsen autonoom en onafhankelijk worden. Dat is de essentie van ons amendement.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het algemeen welzijnswerk verdient beter dan dit decreet. Waarom staat dit decreet vol onnauwkeurigheden ? Komt het omdat alles zo overhaast tot stand is gekomen, of is het bewust zo algemeen gehouden ? Vooral de taak van de welzijnscentra is zo ruim en zo algemeen gedefinieerd, dat het eigenlijk onmogelijk is om te voldoen aan de definitie.

Als we de tekst lezen zonder hem te interpreteren – zoals de minister dat doet op zijn manier, en anderen wellicht op hun manier -, dan betekent dit dat alle centra voor algemeen welzijnswerk alle maatschappelijke problemen zouden moeten voorkomen en oplossen en dit op gelijk welke schaal, want die wordt evenmin verduidelijkt.

Terwijl op dit ogenblik buiten de sector betoogt tegen de grote werkdruk en stress, wil de minister een onrealistische en schier onmogelijke opdracht op de schouders van het algemeen welzijnswerk leggen. De maatschappelijke integratie en participatie van hele bevolkingsgroepen bevorderen is inderdaad een onrealistische opdracht die de centra voor onoverkomelijke problemen zal stellen. Het algemeen welzijnswerk biedt hulp aan personen. Deze hulp is individueel en niet collectief – ook niet als er in groep of met groepjes wordt gewerkt.

Uiteraard behoort de hulpvrager, zoals elk individu, tot een maatschappelijke groep. De hulpvrager kan een werkloze zijn, een jongere, een gehandicapte, een alleenstaande moeder, enzovoort. Bete-

kent dit dan dat de centra voor algemeen welzijnswerk de werkloosheid moeten oplossen, of de problemen van dé werklozen, de problemen van dé jongeren, dé gehandicapten, dé bejaarden, dé alleenstaande moeders ? Natuurlijk niet. De centra kunnen specifieke problemen van individuen oplossen, maar niet alle maatschappelijke problemen van alle personen.

Door de centra voor algemeen welzijnswerk dergelijke onrealistische opdrachten op te leggen, dreigt de uitvoering van hun fundamentele taak te verwateren, namelijk de individuele hulp- en dienstverlening aan personen. Daar zijn de centra goed in. Wij weten dat, en wij appreciëren dat. Laat ze dus doen waar ze goed in zijn.

Mijnheer de minister, geachte collega's, dit decreet kunnen we het algemeen welzijnswerk niet aandoen. Wij zullen het dan ook niet goedkeuren. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil heel bondig de reactie van mijn partij weergeven op dit voorstel van decreet dat het algemeen welzijnswerk behandelt.

Mijnheer de minister, we hebben hiertegen een principieel bezwaar. We moeten eens te meer vaststellen dat decreten steeds meer kaderdecreten worden. Dat is een tendens die de laatste jaren sterk aanwezig is. Het concrete van het decreet wordt toevertrouwd aan de uitvoerende macht. Mijn partij koestert een inherent wantrouwen tegen de uitvoerende macht. Dit is dan ook de reden waarom we met vrees en met hoop de uitvoering van dit decreet in de toekomst zullen blijven beoordelen.

We zijn in de eerste plaats van mening dat het decreet een aantal positieve zaken inhoudt. De grote macht die u wordt toegekend, doet ons echter vrezen dat eventuele opvolgers niet op dezelfde wijze zullen handelen.

Bij vorige decreten hebt u zelf gezegd dat het moet gaan om een belangenafweging. Die belangenafweging moet geschieden in het algemeen belang. Ze mag niet partijpolitiek zijn. Men moet daarbij de juiste attitude aannemen en het geheel met een open geest benaderen. Zoals de heer Vandendriesche zojuist vermeldde, moet het decreet toeganke-

Van Vaerenbergh

lijk zijn voor iedereen. De grote taak ligt dus bij de minister. Hij moet dit waarborgen.

Ik wil opmerken dat we met de collega's van Agalev en de VLD, twee amendementen hebben ingediend in verband met de ingebouwde centra. Mijnheer de minister, in de commissie hebt u gezegd dat er geen bezwaar was tegen de twee amendementen. Het eerste amendement dat handelt over de programmatie van de ingebouwde centra, is aanvaard. Bravo !

Wat het tweede amendement betreft, hebben de CVP en de SP pleinvrees. Dit ging immers over de financiële kant van de zaak. Het amendement strekte ertoe om op basis van het proportionaliteits- en het gelijkheidsbeginsel, de financiering van alle centra volgens geëigende, objectieve criteria te laten geschieden. Voor de CVP en de SP ging dit te ver. Zij wilden zich daar niet toe engageren.

We doen een warme oproep om dit alsnog goed te keuren. Wanneer men de principes hoog in het vaandel voert, moet men ook logisch zijn. We weten allemaal dat de ziekenfondsen ledenorganisaties zijn en dat ze per definitie concurreren met elkaar. De vaststelling dat de christelijke ziekenfondsen, die 52 percent van de verzekerden tellen, over minstens 63 percent van het ingebouwd maatschappelijk werk beschikken, maakt duidelijk dat er sprake is van oververtegenwoordiging. U hebt die oververtegenwoordiging nog versterkt door hier 11 personen aan toe te voegen. De socialistische ziekenfondsen hebben 21 percent van de verzekerden en 23 percent van het maatschappelijk werk. De liberale ziekenfondsen hebben 10 percent van de leden en maar 6 percent van het maatschappelijk werk. De neutrale en onafhankelijke ziekenfondsen tot slot hebben 16 percent van de leden en ongeveer 6 à 7 percent van het maatschappelijk werk. Er moet dus een inhaaloperatie gebeuren.

In plaats van dit allemaal in amendementen te gieten, heb ik dit in statistieken weergegeven. Die zijn veel sprekender. We zijn gelukkig dat u hebt gezegd dat de programmatie volgens objectieve criteria zal geschieden. Een inhaaloperatie is dus mogelijk. We hadden dit natuurlijk graag ook onmiddellijk gezien voor de financiering. Daar blijven we echter op onze zeer grote honger zitten. Dit is de tweede reden waarom we ons tijdelijk zullen onthouden.

De derde reden betreft de inhoud. Ik denk dat binnenkort zal moeten worden gepraat over wat de

centra eigenlijk moeten doen. Ook daar zullen de uitvoeringsbesluiten zeer belangrijk zijn. Dat belang wordt benadrukt in een artikel dat ik vorige week toevallig in de Gazet van Antwerpen heb gelezen. Het artikel was geschreven naar aanleiding van een studiedag over echtscheidingsbemiddeling. Tijdens de commissiebespreking is daar ook naar verwezen.

Men vraagt mij altijd wat mijn beroep is. Ik zeg voor de derde keer dat ik advocaat ben. Ik begin te vrezen dat er op een bepaald ogenblik een conflict ontstaat met de Nationale Orde van Advocaten. Echtscheidingsbemiddeling situeert zich immers op de rand van maatschappelijk werk en justitieel werk, dat een monopolie van de advocaten is. Ik wil dat conflict vermijden. We moeten dan wel voorzichtig zijn. We mogen in de toekomst met onze uitvoeringsbesluiten niet in het vaarwater van de advocaten komen.

We zullen ons bij de stemming onthouden. We benadrukken de positieve aspecten, maar het geheel is te licht.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche : De heer Van Vaerenbergh beweert terecht dat ziekenfondsen ledenorganisaties zijn. De wet van 1990 bepaalt dat ze volgens de Riziv-reglementering werken. Anderzijds hebben ze ook een aanvullende verzekering die hun leden betalen. Ze zijn dus inderdaad een ledenorganisatie. Als ze dat welzijnswerk belangrijk vinden, investeren ze daar ook in. We kunnen de ziekenfondsen de vrijheid niet ontnemen om met het lidgeld van de leden op concurrentieveld op te treden en de prioriteiten van hun eigen leden te benadrukken. Ze zijn vrij om bijvoorbeeld maatschappelijk werk te organiseren.

Andere ziekenfondsen leggen liever de nadruk op andere diensten zoals voorhuwelijkssparen. Ze hebben een incentive. Een deel van hun maatschappelijk werk wordt gesubsidieerd. Zoals de minister terecht stelt, krijgen ze wel maar een derde van de autonome centra. De ledenorganisaties moeten wel hun vrijheid behouden.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer Vandendriessche, dit wordt door niemand betwist. De ziekenfondsen zijn vrij. Als er bijvoorbeeld een aanvraag komt van het onafhankelijke of neutrale ziekenfonds, moet die op dezelfde wijze worden beoordeeld. Ze moeten de mogelijkheid krijgen om toe te treden. Ze moeten het ermee eens zijn

Van Vaerenbergh

dat de programmatie volgens objectieve criteria gebeurt. Op die manier creëert men misschien de mogelijkheid om dat in de toekomst te doen. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VLD en de VU*)

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb in de commissie duidelijk genoeg benadrukt dat dit decreet een aantal positieve punten bevat. Naar aanleiding van dit decreet hebben we ook een aantal bezorgdheden geuit. De minister heeft beloofd dat hij daar rekening mee zou houden. Ik zal die punten dus niet herhalen.

Mijnheer de minister, de belangrijkste reden waarom we ons bij de stemming zullen onthouden, is de invoering van de enveloppefinanciering. Tijdens de bespreking in de commissie deelde de minister mee dat de enveloppefinanciering van de huidige toestand in de sector uitgaat. Hij zei ook dat de bijkomende 27 miljoen frank genoeg zijn voor de jaarlijkse index- en anciënniteitsaanpassingen. Hij verdedigde ook dat er nooit sprake is geweest van een besparingsoperatie. Ondanks dit alles biedt dit decreet onvoldoende rechtszekerheid voor de financiering. De concrete invulling van de voorgestelde financieringswijze biedt voor de toekomst onvoldoende waarborgen voor een kwaliteitsvolle dienstverlening en de daarvoor noodzakelijke voorwaarden.

We vernamen de goede bedoelingen van de ministers over het financieringssysteem. Mijnheer de minister, het zijn echter maar woorden. We geloven u wel, maar we hadden liever een decretale basis. De Centra voor Algemeen Welzijnswerk bestaan waarschijnlijk nog als u geen minister meer bent. Dit decreet moest garanties bieden, maar die zijn onvoldoende ingebouwd. Ik heb het dan over garanties dat de centra hun huidige en toekomstige verplichtingen als werkgever ten aanzien van hun werknemers, kunnen nakomen. Ik heb het dan ook over garanties dat het bestaande kwaliteitsniveau van onder meer kwalificaties en ervaringen kan blijven behouden. Er moeten eveneens garanties zijn dat de toegankelijkheid voor het cliënteel niet wordt verminderd. Er moeten ook garanties worden ingebouwd dat de centra over de nodige beleidsruimte beschikken om hun opdracht op een creatieve en aangepaste manier uit te voeren.

Wij vinden dit alles onvoldoende terug in dit decreet. De voorgestelde enveloppefinanciering biedt immers de mogelijkheid om de werking van de voorzieningen af te stemmen op de beschikbare subsidie-enveloppe, in plaats van de subsidie-enveloppe af te stemmen op de reële kostprijs van de voorziening en de noodzakelijke hulpverlening.

We kunnen ons al evenmin van de indruk ontdoen dat de roep van de bedrijfswereld naar steeds meer ondersteunende maatregelen van de overheid hoe langer hoe meer vat krijgt op de Vlaamse regering. Dit gaat ten koste van middelen voor collectieve dienstverlening. Met dienstverlening bedoel ik dan onderwijs, welzijn, gezondheid en cultuur. Door dit alles legt de regering zich een noodgedwongen keurslijf op voor die behoeften die niet meer langs het normale economische circuit worden of kunnen worden ingelost.

Mijnheer de minister, de profit-sector zal haar sociale verantwoordelijkheid niet opnemen. Ook de huidige politieke bewindvoerders zitten in de tang van de economische logica en dito meetlatten. Mevrouw Demeester, de Vlaamse minister van Begroting, handhaaft haar veel te streng begrotingsbeleid. Hoe kunnen we er dan op vertrouwen dat er jaar na jaar een voldoende ruime enveloppe zal worden vrijgemaakt voor de noodzakelijke behoeften van thuislozen in penibele leefomstandigheden, van ontwrichte sociale en relationele netwerken, van perspectiefloze jongeren, van justitiecliënteel dat niet wordt gehoord, van afbrokkelende gezinsstructuren ? U kent die verhalen ook, mijnheer de minister. Het zijn verhalen die lijken te horen bij de zelfkant van de samenleving, maar deze verhalen roepen tegelijk heel wat vragen op over de kwaliteit van deze samenleving. Meer dan ooit kan het algemeen welzijnswerk zijn maatschappelijk nut in dit kader bewijzen.

De laatste jaren heeft deze sector echter enorm veel energie moeten besteden aan gesprekken over herstructurering en regelgeving. Door de te kleine budgetten was het vaak een kwestie van overleven. Dit decreet had daar eindelijk komaf mee kunnen maken. Het had eindelijk budgettaire zekerheid kunnen bieden. Helaas heeft dit niet mogen zijn.

De sector moet dringend voortgaan met het zoeken naar de noodzakelijke strategische antwoorden op tal van samenlevingsproblemen. De sector moet meer dan ooit zijn signaalfunctie kunnen uitbouwen. Dit past volmaakt in een nieuwe politieke cultuur waarin het politiek dienstbetoon wordt teruggedrongen en vervangen door een goed sociaal dienstbetoon van welzijnswerk.

Van Den Heuvel

Mijnheer de minister, mijn fractie vindt de sector van het algemeen welzijnswerk bijzonder belangrijk. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat ik ongelijk heb, maar wij vrezen dat de budgetfinanciering een paard van Troje wordt. Daardoor zullen toekomstige beperkingen of inperkingen van een noodzakelijk budget kunnen worden binnengehaald.

Het werd al gezegd : dit decreet is een blanco cheque, zonder garanties over het bedrag dat uiteindelijk zal worden ingevuld. We vrezen dat we hier over enkele jaren – of zelfs over enkele maanden – terug zullen staan om de te kleine budgetten die aan deze sector worden toegekend, aan te klagen. Dit decreet biedt onvoldoende garanties op het vlak van subsidiëring en financiering. Daarom zullen we het niet goedkeuren en zullen we ons onthouden. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, het voorliggende ontwerp van decreet is duidelijk een consensustekst, waaraan vrijwel alle prominenten uit de welzijnssector hun zegen hebben gegeven.

Dit is zeker geen onbelangrijk ontwerp van decreet, want het stelt inderdaad een aantal fundamentele wijzigingen voor. De meest fundamentele ervan werden hier al uitvoerig besproken : het opheffen van de cesuur, de invoering van de drieleding en de introductie van de enveloppefinanciering.

Het opheffen van de cesuur is wellicht de hervorming waar alle fracties zich zonder voorbehoud achter kunnen scharen. Ik wil erop wijzen dat dit vooral de verdienste is van de heer Lauwers.

Het is in onze verzorgingsstaat een evidentie geworden dat mensen met vragen en problemen een beroep kunnen doen op professionele hulp- en dienstverlening. Naarmate de overheid daar meer middelen veil voor heeft, worden er echter ook meer vragen gesteld over de kwaliteit ervan. Zo komen we dan bij het recht op welzijn, waaraan maatschappelijk steeds meer belang wordt gehecht. Er is trouwens ook een voorstel van decreet van mevrouw Becq en de heer Swennen ter behartiging van de rechten van patiënten of cliënten in de welzijnsvoorzieningen. Dat aspect leeft dus duidelijk zeer sterk.

Daarmee verbonden is het vinden van een juiste definitie voor het begrip welzijnssector. Ik geef toe dat we daar niet echt in zijn geslaagd. We kunnen de omschrijving wel omdraaien. Een welzijnsvoorziening moet zeker beantwoorden aan de finaliteit van het bevorderen van het welzijn. Ook mevrouw Ceysens heeft er al op gewezen dat het bijzonder jammer is dat het hele decreet uit een nogal defensieve houding werd geschreven. Het is inderdaad de bedoeling om te verhinderen dat de maatschappij verglijdt naar een duale samenleving. Er had echter meer kunnen instaan.

Alles wat met welzijn te maken heeft, heeft in essentie drie punten gemeen. Ten eerste is het gericht op een specifieke doelgroep of op specifieke welzijnsproblemen. De sector hoopt dan ook dat dit binnen dit kaderdecreet aan bod zal blijven komen. Het heeft alleen daar zin. Dit is juist de meerwaarde waardoor de complexe en specifieke problemen een oplossing kunnen krijgen.

Ten tweede moet het uitgaan van de totaliteit van de persoon, en niet alleen van een deelaspect ervan. Ten derde komt het streven naar de sociale emancipatie van de personen tot wie zij zich richten te weinig aan bod. We hadden veel liever gezien dat het bevorderen van het welzijn als doelstelling voorop zou worden gesteld.

Het tweede punt betreft de responsabilisering. Wie moet er worden geresponsabiliseerd ? Mijnheer de minister, u hebt de gelegenheid gehad om daarover te spreken met alle prominenten terzake. We delen de angst voor de responsabilisering niet. De VLD ondersteunt de koppeling tussen subsidiëring en responsabilisering. Dit betekent niet alleen het weglaten van te detaillistische erkennings- en subsidiëringnormen, de mensen moeten ook de nodige middelen hebben en krijgen om hun opdracht te vervullen. Dit houdt een minimum aantal erkende personeelsleden in. Niemand kan ontkennen dat dit een noodzaak is in deze arbeidsintensieve sector.

De permanentie is een andere zorg die we niet terugvinden. Dit is geen detail. Uit een enquête over de permanentie en bereikbaarheid van de centra voor algemeen welzijnswerk die in de provincie Antwerpen werd uitgevoerd, blijkt dat 50 percent een voldoende toegankelijkheid biedt, maar dat er in meer dan 80 percent nood is aan crisisopvang. Daar kan men geen antwoord op bieden. Ik wil de garantie dat men deze klemtoon in de uitvoeringsbesluiten legt.

Avontroodt

De collega's hebben het voelbare voorbehoud van dit parlement ten aanzien van de subsidiëringsregels uitdrukkelijk aan bod gebracht. Het was niet erg duidelijk of de anciënniteit van de personeelsleden in dergelijke centra in rekening wordt gebracht. Deze discussie is reeds gevoerd. Het zou zinvol zijn indien u dit zou willen bevestigen.

Het recht op een eigen politieke, ideologische, filosofische en religieuze overtuiging komt in dit decreet opvallend aan bod. Blijkbaar ligt dit zeer gevoelig in de samenleving. Andere punten zijn echter veel minder geregeld.

Mijnheer de minister, ik wil nogmaals uw aandacht vragen voor de bescherming van de privacy in de welzijnssector. We hadden uitdrukkelijk gevraagd om dit recht te verzekeren. De concrete inhoud van begrippen zoals bezoekrecht en briefwisseling in de residentiële voorzieningen is momenteel alleen in de algemene wetgeving over de bescherming van de privacy opgenomen. Verder worden deze persoonsrechten niet omschreven. Zolang dit niet gebeurt, wordt er teveel interpretatieruimte gelaten aan de reglementen van inwendige orde die deze instellingen zelf hanteren. Is het recht op hulp alleen maar schone schijn op dat punt ?

Daarom hadden we een amendement ingediend waarin we uitdrukkelijk vroegen te spreken over de vrijwaring van de rechten van de patiënten in plaats van over de uitoefening ervan. Dat is de draagwijdte van wat ik hier zeg. Misschien kan het debat worden gevoerd wanneer het voorstel van decreet van mevrouw Becq en de heer Swennen wordt besproken. Ook in deze sector moet men evolueren van een visie op patiënten als objecten van subsidiëring naar patiënten als dragers van het recht op hulpverlening.

Een volgende uitdaging die hier nog niet aan de orde kwam, betreft het vlak van de samenwerking. Ook in uw decreet zegt u dat er een samenwerking moet zijn tussen de diverse sectoren ; dat men moet deelnemen aan regionale initiatieven. Kan de ondersteuning van dat breed welzijnsoverleg niet aan de provincies worden toegewezen ? Het gaat tenslotte om verschillende sectoren. Ik verwijs hierbij naar de provinciale welzijnscommissies die in 1983 werden opgericht door mevrouw Steyaert. Er is echter nooit een evaluatie over verschenen.

Minister Luc Martens : Morgen staat er een ontwerp van besluit op het programma van de regering en dat moet een antwoord bieden op deze pro-

blematiek. Indien de regering hiermee instemt, zullen we datgene waar u nu voor pleit uitvoeren.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Dat is een snel antwoord.

Overleg en concrete samenwerking zijn de sleutelwoorden in het welzijnswerk. U sprak over aanvullende taken : als voorbeeld voor dat overleg haal ik de slachtoffer- en de daderhulp aan. Ik pleit voor een deskundige en specifieke benadering. Deskundigheid kunnen we niet bespreken in dit kaderdecreet maar het is uw verantwoordelijkheid als regering om daar zorgvuldig mee om te springen. Er zijn zoveel sectoren betrokken : justitie, politie, gerechtelijke instanties, medische en sociale hulpverlening. Het algemeen welzijnswerk kan hier ook een rol in spelen maar dit zal met veel aandacht moeten gebeuren.

De heer Van Vaerenbergh heeft amendementen ingediend over de ingebouwde centra van algemeen welzijnswerk. Dit is een stap vooruit. Hopelijk worden er ook bij de programmatie van de andere centra objectieve criteria gehanteerd. Dit is weliswaar een modewoord, objectivering moet in het domein van het onderwijs alle problemen oplossen. Hier moeten zeker objectieve criteria worden gehanteerd.

Door de tijdsdruk heb ik heel wat punten geschraapt.

In artikel 12 wordt de regering gemachtigd te bepalen aan welke kwalificatievereisten de beroepskrachten en de vrijwilligers moeten voldoen. Hoe denkt u dit aan te pakken met betrekking tot de vrijwilligers ?

Tot slot, mijnheer de minister, zou ik een vergelijking willen maken. Het algemeen welzijnswerk moet de haven van de gewone man zijn, waar hij terecht kan met zijn complexe problemen, waar hij een ankerplaats kan vinden wanneer het stormt en vooral waar de havenmeester hem van in het begin de juiste plaats toekent. Want elk fout manoeuvre in een haven houdt heel veel risico's op schade in, grotere risico's dan bij het binnenvaren van de haven.

U mag de kans niet laten voorbijgaan om het algemeen welzijnswerk in positieve zin te hervormen, maar ik wil vooral nog een laatste keer pleiten voor meer aandacht voor preventie. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik probeer heel kort te zijn, al was het maar omdat heel veel punten die vandaag aan de orde zijn gekomen, ook reeds in de commissie zelf zijn besproken.

Ik waardeer de genuanceerde toon die bij de bespreking van dit decreet wordt aangeslagen. Bij de bespreking in de commissie brachten sommige partijen niet altijd dezelfde nuances aan. Het is bemoedigend dat men een aantal elementen aanreikt die duidelijk maken dat het draagvlak breder is dan degenen die alleen maar ja zeggen, en men tegelijkertijd een aantal zorgen uit.

Mevrouw Becq en mevrouw Avontroodt hebben de nadruk gelegd op preventie. Dat is een belangrijk gegeven. De inspanningen moeten nog groter kunnen zijn voor die gevallen waar preventie mogelijk is in een vroeg stadium van het probleem. Daarvoor moet een meer doordachte strategie worden ontwikkeld dan vandaag het geval is. Er is vandaag nog een te versnipperd optreden. Ik hoop dat we de draagkracht zullen vinden om op een meer doordringende manier aan preventie te doen en tegelijk een uitwisseling van ervaring en deskundigheid te realiseren.

Dit is inderdaad een kaderdecreet. Wij willen een algemeen kader aanreiken, maar tegelijk ook rekening houden met de wisselende noden op het veld. Als we bijvoorbeeld de bijkomende taken te specifiek definiëren, dan zouden we deze na drie tot vier jaar misschien al weer moeten aanpassen. Dit is een sterk evoluerend veld, en het is goed vanuit een kaderdecreet het beleid de ruimte te geven daar op een flexibele manier op in te spelen.

Dit betekent helemaal niet dat het parlement buitenspel staat. Men kan ons op ieder moment bevragen en ons dwingen om verantwoording af te leggen over de concrete invulling van het decreet.

Zowat alle sprekers uiten hun bezorgdheid over de financiering. We hebben daar de nodige toelichting bij gegeven. Die is vandaag niet anders dan enkele weken geleden. We bouwen een hoge graad van zekerheid op, maar deze heeft geen absoluut karakter en kan niet over de jaarwenden heen lopen. Mevrouw Becq heeft daar in haar verslag op gewezen. We hebben in het verleden bewezen die inspanning te willen leveren.

De enveloppefinanciering moet op het goede spoor worden gezet. We vertrekken van de sector zoals die vandaag is, en hopen zo snel mogelijk uit te komen op een niveau dat aansluit bij de realiteit

van de instelling, rekening houdend met onder meer anciënniteit en kwalificaties. Als dat is gebeurd, kunnen we komen tot een enveloppe die beleidsruimte biedt om creatief in te spelen op de specifieke noden in een regio. Mevrouw Van Den Heuvel heeft deze zorg geuit.

Ik zal de discussie over de in de ziekenfondsen ingebouwde centra niet meer hervatten. Ik ben voorstander van een beleid dat een en ander probeert te objectiveren. Bij de proportionaliteit moet uiteraard worden nagegaan aan de hand van welke parameters men die definieert. Maakt men de berekening aan de hand van één parameter of moet men een aantal elementen samenbrengen? We hebben nu een belangrijke eerste stap gezet die we moeten uitvoeren. We moeten over verdere stappen goed nadenken en niet louter handelen vanuit onze emoties of vanuit een zekere vijandigheid tegenover mutualiteiten, noch vanuit een goedbedoeld eigenbelang.

Ik noteer een aantal verzuchtingen van mevrouw Avontroodt, waarvan de eerste al voorkwam in de toespraak van mevrouw Ceysens. Mogelijk hadden de teksten inderdaad een wat offensiever definiëring kunnen meekrijgen. Ik vind dat niet zo een vreemde gedachte, en het positieve denken boeit me meer dan een defensieve houding. Dit verhindert niet dat het algemeen welzijnswerk in de praktijk precies deze offensieve houding zal aannemen, met inbegrip van de aandacht voor de sociale emancipatie. We moeten ernaar streven om de mensen tegelijk auteur en acteur van hun bestaan te maken. Dit is een boeiende uitdaging waar het algemeen welzijnswerk zeker aandacht aan kan besteden.

Het is de bedoeling om in elke regio een permanente crisisopvang te organiseren. In samenwerking met Tele-onthaal zullen we ook zorgen voor een permanente bereikbaarheid. Crisisopvang is in dat opzicht één soort opvang. Tele-onthaal heeft in het verleden bewezen zeer goed werk te verrichten. Vele mensen hebben er een luisterend oor gevonden. De opdrachten die deze dienst vervult, kunnen worden uitgebreid en teruggekoppeld naar wat kan gebeuren in deze centra. Mits een goede samenwerking kunnen vragen op elk moment van de dag of de nacht binnen de kortste keren een passend antwoord krijgen.

De bescherming van de privacy is een niet onbelangrijk thema in het hele debat rond kwaliteit en rechten en plichten van gebruikers. Men kan niet alleen consument zijn van diensten, men moet er zich ook verantwoordelijk voor weten.

Martens

Over de kwalificatie van de vrijwilligers zullen we vermoedelijk in de loop van de volgende maanden, maar zeker binnen deze legislatuur, een debat houden. Vanuit sommige hoeken wordt daar bij ons op aangedrongen voorzover er nog niet voldoende belangstelling voor zou bestaan. De vrijwilligers beschikken, naargelang hun taken, niet altijd over dezelfde kwalificaties. Sommigen worden vaak ingeschakeld bij kleine hand- en spandiensten, wat ik niet negatief bedoel. Anderen hebben een meer inhoudelijk engagement omdat ze een ervaring hebben opgedaan en deze op een goed verwerkte manier tot deskundigheid hebben verheven. Bij de kwalificatie is niet zozeer de opleiding het belangrijkste, maar wel een goede vorming en begeleiding aan de hand van goede afspraken, waarbij het algemeen management van het centrum een sterke betrokkenheid centraal moet stellen.

Achter dit alles hoor ik de vraag, mevrouw Van Den Heuvel, om aandacht voor welzijn, onderwijs en dergelijke sectoren. Het is mijn plicht om die aandacht veil te hebben en daar ook telkens opnieuw voor te pleiten. Tot nu toe hebben we dat kunnen vertalen in middelen, vanuit de wetenschap dat welzijn en onderwijs hoe dan ook sneller groeien dan het gemiddelde. Omdat de beschikbare middelen schaars blijven, zal dit echter altijd een moeilijk gevecht blijven. Maar ik vertrouw erop dat we wat in de sector is gebeurd, kunnen doorzetten. Op wat vandaag op straat gebeurt en morgen opnieuw onze aandacht zal vragen, zullen we niet louter afwachtend reageren maar op een actieve manier ingaan, met het nodige overleg met de betrokkenen. We moeten nagaan hoe we binnen onze mogelijkheden een adequaat antwoord kunnen geven op de meest acute noden.

Ik sluit aan bij mevrouw Avontroodt die hier haar waardering uitsprak ten aanzien van het initiatief van de heer Lauwers met betrekking tot de cesuur, die dit uiteindelijk heeft ingetrokken. We hadden dit formeel moeten bespreken, maar hij heeft hier geen punt van gemaakt. Ik dank hem bij deze voor zijn constructieve inschrijving in de behandeling van het decreet dat hier voorligt.

Tot slot dank ik ook mevrouw Becq voor haar verslag, een verslag dat een goede en interessante referentie en oriëntatie zal blijven bij het verdere werk dat ons nog te wachten staat. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° algemeen welzijnswerk : de sociale dienst- en hulpverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van persoonlijke, relationele, gezins- of maatschappelijke factoren ;

2° centra voor algemeen welzijnswerk : de voorzieningen die algemeen welzijnswerk organiseren en daartoe door de Vlaamse regering erkend zijn als een van de volgende types : centrum voor teleonthaal, centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen, autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk ;

3° centrum voor teleonthaal : een centrum voor algemeen welzijnswerk dat zich specifiek richt op algemene, persoonlijke, relationele en maatschappelijke problemen via een permanente telefonische bereikbaarheid ;

4° centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen : een centrum voor algemeen welzijnswerk dat wegens zijn organisatie of werking behoort tot een landsbond of een ziekenfonds bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6

Voorzitter

augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen ;

5° autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk : een centrum voor algemeen welzijnswerk dat vanuit een eenheid van beheer en beleid een gediversifieerde en verantwoorde hulp- en dienstverlening aanbiedt die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van persoonlijke, relationele, gezins- of maatschappelijke factoren ;

6° project : een bijzonder initiatief met een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter dat zich richt tot een specifieke doelgroep of op een bijzondere probleemsituatie met betrekking tot het algemeen welzijnswerk ;

7° vrijwilliger : de natuurlijke persoon die in een gestructureerd verband, niet verplicht en onbezoldigd activiteiten - behalve bestuursfuncties - uitvoert die zich onderscheiden van en/of complementair zijn aan activiteiten die gewoonlijk door beroepskrachten worden verricht, en dit ten behoeve van het welzijn van individuen of groepen ;

8° beroepskracht : de natuurlijke persoon die in een gestructureerd verband en onder toezicht, bezoldigde activiteiten uitvoert conform het beleid van het centrum ;

9° verantwoorde hulp- en dienstverlening : de hulp- en dienstverlening die gebruikersgericht wordt verleend en voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit en maatschappelijke aanvaardbaarheid ;

10° registratie : de gecoördineerde en systematische kwantitatieve en kwalitatieve gegevensverzameling van de welzijnsvoorzieningen, de gebruikers ervan, de aard van de problemen, de context waarin deze ontstaan en voortbestaan, de geboden hulpverlening en het effect van de zorg en de dienstverlening ;

11° programmatie : het instrument om een evenwichtig gespreid hulpverleningsaanbod te bepalen op basis van objectieve gegevens, onder meer over de bevolking en maatschappelijke problematieken ;

12° subsidie-enveloppe : de financiële enveloppe die de gesubsidieerde organisatie op basis van vooraf vastgestelde parameters, onder meer over de bevolking en maatschappelijke problematieken,

jaarlijks krijgt om een omschreven takenpakket uit te voeren, een bepaald volume tewerkstelling te realiseren en een bepaald niveau van kwaliteit te bereiken.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Algemene opdracht, doelstellingen,
taken en werkingsprincipes

AFDELING 1

Algemene opdracht

Artikel 3

Het algemeen welzijnswerk wil bijdragen tot een menswaardig bestaan van alle personen door erop toe te zien dat ze hun individuele rechten, met inbegrip van de sociale rechten, kunnen uitoefenen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Doelstellingen

Artikel 4

Het algemeen welzijnswerk heeft tot doel :

1° de toegankelijkheid van de maatschappelijke basisvoorzieningen te bevorderen en hun bereikbaarheid effectief te helpen realiseren ;

2° problemen inzake sociale integratie en bevredigend persoonlijk functioneren te voorkomen ;

3° oplossingen aan te bieden voor de problemen van de personen die een beroep doen op het centrum.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 3

Taken

ONDERAFDELING A

Centra voor teleonthaal

Artikel 5

Elk centrum voor teleonthaal heeft tot taak :

1° permanente hulpverlening, crisisopvang, informatie en advies te verstrekken via de telefoon ;

2° zo nodig gericht door te verwijzen naar andere personen of diensten ;

3° toestanden te signaleren die een negatieve weerslag hebben op de integriteit, het welzijn en de ont-plooiingskansen van personen en te wijzen op evoluties betreffende de welzijnsbehoeften.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

Centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen

Artikel 6

Elk centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen heeft tot taak een verantwoorde hulp- en dienstverlening te bieden aan alle personen, met bijzondere aandacht voor personen die door ouderdom, ziekte of handicap blijvend of tijdelijk problemen ondervinden of dreigen te ondervinden, door :

1° effectief te zorgen voor een bereikbare en algemene opvang en een toegankelijke informatie- en adviesverlening ;

2° te zorgen voor de eerste opvang van personen die in een materiële, sociale of psychosociale nood-situatie verkeren, en hulp te bieden aan personen die een bijzonder risico lopen in zo'n nood-situatie terecht te komen ;

3° de vereiste informatie te verstrekken en kennis en vaardigheden bij te brengen aan personen en bevolkingsgroepen zodat ze gebruik kunnen maken van de algemene maatschappelijke voorzieningen, om zich zo zelfstandig mogelijk te kunnen handhaven in de samenleving en om de maatschappelijke tekorten op dit vlak te signaleren ;

4° de nodige begeleiding en/of partiële zorg, met de gepaste werkvormen en methodieken aan te bieden, aan personen met problemen in verband met hun psychische of fysieke beperkingen en hun functioneren in gezins- en maatschappelijke verbanden ;

5° voor een passende nazorg van de begeleide personen te zorgen ;

6° de maatschappelijke integratie en participatie te bevorderen van personen en bevolkingsgroepen die in een sociale achterstands- of achterstellingssituatie verkeren of dreigen terecht te komen ;

7° zo nodig te verwijzen naar meer gespecialiseerde instellingen of personen, bij hen te bemiddelen, met hen samen te werken, rekening houdend met zorg op maat, en tekorten in het functioneren ervan te signaleren ;

8° zowel acties op te zetten met een preventief of probleemsignalerend karakter met betrekking tot maatschappelijke factoren die als welzijnsbedreigend worden ervaren, als acties die welzijnsbevorderend zijn.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Strackx en Aers dat luidt als volgt :

A. De inleidende zin vervangen door wat volgt :

"De centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen worden voortaan autonome centra met een specifieke taak. Deze bestaat erin een verantwoorde hulp- en dienstverlening aan te bieden aan personen die door ouderdom, ziekte of handicap blijvend of tijdelijk problemen ondervinden of dreigen te ondervinden door :".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Strackx en Aers dat luidt als volgt :

B. In 6° op de tweede regel de woorden "en bevolkingsgroepen" schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

ONDERAFDELING C

Autonome centra voor algemeen welzijnswerk

Artikel 7

Elk autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk heeft tot taak een verantwoorde hulp- en dienstverlening te organiseren die gericht is op het detecteren, voorkomen, verminderen, signaleren en oplossen van alle factoren die de welzijnskansen van personen, gezinnen of bevolkingsgroepen bedreigen of verminderen, en dit door :

1° effectief te zorgen voor een bereikbare en algemene opvang en een toegankelijke informatie- en adviesverlening ;

2° de eerste opvang van personen te verzorgen die in een materiële, sociale of psychosociale noodsituatie verkeren en hulp te bieden aan personen die een bijzonder risico lopen in zo'n noodsituatie terecht te komen ;

3° de vereiste informatie te verstrekken en kennis en vaardigheden bij te brengen aan personen en bevolkingsgroepen zodat ze gebruik kunnen maken van de algemene maatschappelijke voorzieningen om zich zo zelfstandig mogelijk te kunnen handhaven in de samenleving en de maatschappelijke tekorten op dit vlak te signaleren ;

4° de nodige begeleiding en/of partiële zorg, met de gepaste werkvormen en methodieken aan te bieden, aan personen met problemen in verband met hun persoonlijkheidsontplooiing, maatschappelijk functioneren, relatiebekwaamheid, huwelijks- en gezinsleven, psychische of fysieke beperkingen ;

5° te zorgen voor een passende nazorg van de begeleide personen ;

6° de maatschappelijke integratie en participatie te bevorderen van personen en bevolkingsgroepen die in een sociale achterstands- of achterstellingssituatie verkeren of dreigen terecht te komen ;

7° zo nodig te verwijzen naar meer gespecialiseerde instellingen of personen, bij hen te bemiddelen, met hen samen te werken, rekening houdende met zorg op maat, en tekorten in het functioneren ervan te signaleren ;

8° zowel acties op te zetten met een preventief of probleemsigalerend karakter met betrekking tot maatschappelijke factoren die als welzijnsbedreigend worden ervaren, als acties die welzijnsbevorderend zijn.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Strackx en Aers dat luidt als volgt :

A. In het eerste lid op de vijfde regel het woord "oplossen" en op de zesde regel de woorden "of bevolkingsgroepen" schrappen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Strackx en Aers dat luidt als volgt :

B. In 6° op de tweede regel de woorden "en bevolkingsgroepen" schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING D

Bijkomende taken

Artikel 8

De centra voor algemeen welzijnswerk kunnen, naast het vervullen van hun algemene opdracht, door de regering opgedragen worden bijkomende taken op zich te nemen ten behoeve van bepaalde doelgroepen, problematieken en/of regionale behoeften.

De regering stelt de regelen vast met betrekking tot de toewijzing van deze taken.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Werkingsprincipes

Artikel 9

Het algemeen welzijnswerk moet voor iedereen, zonder enige discriminatie, toegankelijk zijn. Eenieder die met toepassing van dit decreet in contact komt met hulpvragenden dient hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging te

Voorzitter

eerbiedigen en is tot geheimhouding verplicht, overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Elk centrum voor algemeen welzijnswerk moet in zijn preventief, hulpverlenend en probleemsignalerend optreden bijzondere aandacht besteden aan personen en bevolkingsgroepen die een verhoogd risico lopen op verminderde welzijnskansen.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Het algemeen welzijnswerk moet :

1° door de betrokken personen gevraagd of aanvaard zijn ;

2° gepaard gaan met respect voor de persoonlijke levenssfeer van elke persoon ;

3° maximaal een beroep doen op de medeverantwoordelijkheid van de persoon voor zijn welzijn ;

4° maximaal de zelfredzaamheid van de persoon stimuleren en verhogen opdat hij zo autonoom mogelijk aan de samenleving kan participeren ;

5° vertrekken van een integrale benadering van de problematiek van de persoon en daartoe gebruik maken van de meest geschikte sociale en psychosociale hulpverleningsvormen ;

6° gebruik maken van de minst ingrijpende dienst- of hulpverleningsvormen die mogelijk zijn om ten aanzien van de gestelde problematiek het gewenste effect te verkrijgen ;

7° in een registratie worden opgenomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De centra voor algemeen welzijnswerk moeten hun taken laten uitvoeren door beroepskrachten al dan niet in samenwerking met vrijwilligers.

De regering bepaalt de kwalificatievereisten waaraan de beroepskrachten, respectievelijk de vrijwilligers, moeten voldoen.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

De centra voor algemeen welzijnswerk moeten voor hun preventief, hulpverlenend en probleemsignalerend optreden onderling overleg plegen en samenwerken om de taakverdeling, de bereikbaarheid en de efficiëntie van hun werking te optimaliseren.

De regering bepaalt de wijze van organisatie van het overleg en de samenwerking.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De regering bepaalt de noodzaak van en de wijze waarop de centra voor algemeen welzijnswerk moeten participeren aan regionale initiatieven inzake overleg en samenwerking met andere relevante openbare en private welzijns- of maatschappelijke voorzieningen waarbij de zorg voor complementariteit met en samenwerking tussen sectoren en actoren het uitgangspunt is.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Erkenning, subsidiëring, programmatie en registratie

Artikel 15

§ 1. De regering erkent en subsidieert de centra. De bepalingen van Hoofdstuk II van dit decreet gelden als erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden, onverminderd het bepaalde in §2 en §3 van dit artikel.

§ 2. De regering bepaalt de wijze waarop de centra moeten zijn opgericht om erkend te kunnen worden, evenals het werkgebied van de centra en de programmatie. Niettemin wordt de programmatie inzake de op basis van artikel 6 erkende centra

Voorzitter

voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen gebaseerd op objectieve parameters derwijze dat elk erkend ziekenfonds recht heeft op een proportioneel aandeel in de programmatie.

De regering bepaalt terzake de toepassingsmodaliteiten.

De regering kan bijkomende erkenningsvoorwaarden vastleggen ter precisering van de bepalingen van Hoofdstuk II van dit decreet en bepaalt de erkenningsprocedure.

§ 3. De regering bepaalt de regelen met betrekking tot de vaststelling en de toekenning van de subsidie-enveloppen van de centra, onderscheiden volgens de indeling conform de bepalingen van Hoofdstuk II, Afdeling 3.

Bij het bepalen van de subsidie-enveloppe per centrum legt de regering vast welke taken dienen te worden vervuld, het volume aan tewerkstelling dat moet worden gerealiseerd en de kwaliteitscriteria waaraan dient te worden voldaan.

De regering kan bijkomende subsidiëringsvoorwaarden vastleggen ter precisering van de bepalingen van Hoofdstuk II van dit decreet en bepaalt de procedure voor de toekenning van de subsidie-enveloppen.

§ 4. De regering bepaalt de regelen inzake de registratie van de geboden hulp- en dienstverlening, met zorg voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers.

§ 5. De regering bepaalt na overleg met de sector de modaliteiten inzake de financiële bijdrage van de hulpvrager. Het eerste onthaal van de hulpvrager in de centra voor algemeen welzijnswerk is kosteloos.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Vaerenbergh en mevrouw Ceysens dat luidt als volgt :

Artikel 15

Aan § 3, eerste lid toevoegen wat volgt :

"De subsidie-enveloppe van de op basis van artikel 6 erkende centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen wordt toegewezen op basis van het proportionaliteitsbeginsel en het

gelijkheidsbeginsel, zodat elk erkend ziekenfonds het recht heeft op een proportioneel aandeel in de subsidie-enveloppe.

De regering bepaalt de toepassingsmodaliteiten.".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 16

De regering kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, een subsidie verlenen voor projecten, zoals bepaald in artikel 2, 6°.

De regering kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, een subsidie verlenen aan één of meerdere organisaties die ondersteunende of dienstverlenende taken verrichten voor de centra voor algemeen welzijn.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Toezicht

Artikel 17

De regering organiseert het toezicht op de centra voor algemeen welzijnswerk en bepaalt de regelen met betrekking tot de intrekking en wijziging van de erkenning en vermindering of de terugvoering van de subsidie-enveloppen als deze centra de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden niet naleven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 18

Het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 19

De centra voor ambulante en residentiële welzijnswerk die op datum van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en/of gesubsidieerd zijn op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 tot uitvoering van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk, worden geacht erkend te zijn op basis van dit decreet. Zij dienen zich evenwel binnen de termijn die de regering bepaalt naar de bepalingen van dit decreet te schikken, en dit ten laatste op 31 december 2000.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

Dit decreet treedt in werking op een door de regering vast te stellen datum en uiterlijk op 31 juli 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor”
– 842 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de rijen worden duidelijk dunner, maar het zijn dan ook de hardnekkigen – of de besten om de kwalificatie van de minister te gebruiken – die volhouden.

Het voorliggende ontwerp van decreet is een goede zaak in die zin dat het tenminste duidelijkheid creëert over de plaats en de toekomst van het BRTN-koor en -orkest. Het is een discussie die al een lange tijd aan de gang is – vooral in de coulissen – en die gezien moet worden in het kader van de nieuwe rol en functie die men heeft toebedeeld aan de openbare omroep.

We hebben dat debat gevoerd in de commissie voor Mediabeleid en nadien ook hier in de plenaire vergadering. Binnen dat kader hebben we ook een discussie gevoerd over de plaats die moest worden toebedeeld aan het gereputeerde BRTN-koor en -orkest. Er moest in dit verband klare wijn worden geschonken en daartoe werden enkele mogelijke scenario's op papier gezet. Dat liep van een doemscenario, namelijk het opdoeken van het koor en orkest, over een fusie met I Fiamminghi, tot het verzelfstandigen van het koor en orkest. Het is uiteindelijk die derde gedachtegang die in aanmerking werd genomen met ingang van 1 januari 1998.

Mijnheer de minister, met die verzelfstandigingsoperatie kan ik volmondig akkoord gaan. In de commissie was trouwens duidelijk dat iedereen die idee toejuichte. Waar het kalf gebonden ligt, is de locatie die voor het BRTN-koor en -orkest in aanmerking werd genomen, namelijk de hoofdplaats van Vlaams-Brabant, waar de burgemeester toevallig ook de voorzitter is van de SP.

Er werd zeer uitvoerig over gedebatteerd. Mijnheer de minister, u hebt de locatie steeds proberen te relativiseren door te zeggen dat die niet zo belangrijk is. Het gaat inderdaad over de maatschappelijke zetel, de plaats waar de administratie zal worden gehuisvest en waar de repetitieruimtes zullen worden gebouwd. De locatie houdt geen hypotheek in voor eventuele optredens in binnen- en buitenland.

Diegenen die tegen de stad Leuven als locatie hebben gestemd – zij waren trouwens niet weinig talrijk –, pleitten voor een versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Als één zaak de jongste weken heel duidelijk is geworden, dan is het net

Keulen

hoe zwak deze aanwezigheid in Brussel is geworden. Er valt dus iets te zeggen voor deze stelling. Anderzijds werd in de memorie van toelichting verwezen naar de preferentiële relatie die zou moeten bestaan tussen de openbare omroep enerzijds en het koor en orkest anderzijds. Deze band bestond in het verleden en wil men ook in de toekomst verzekerd zien. Wat de huisvesting en de repetitieruimtes in Leuven betreft, moet nog met de bouwwerken worden begonnen, waardoor ook op dit punt nog veranderingen mogelijk zijn.

Over de pro's en contra's kan men oeverloos blijven discussiëren. Het fundamentele aspect van de locatie in Leuven heb ik nog niet vermeld. Iedereen heeft het gevoel dat er een soort parfum of aroma van een deal met de burgemeester boven hangt. Het ego van de burgemeester was blijkbaar gekwetst toen hij bot ving op zijn vraag om de huisvesting te krijgen van Radio 2 Vlaams-Brabant. We hebben de indruk dat hij steeds op zoek is geweest naar compensatie hiervoor en dat dit hem door de meerderheid werd aangeboden in de vorm van de locatie. De burgemeester kon dan zeggen: 'We hebben de radio niet gekregen, maar we hebben wel het koor en het orkest naar onze stad kunnen halen.'

Ik ben niet de enige die deze stelling heeft geponeerd. Ik vertoef met mijn mening trouwens in goed gezelschap, want de huidige minister voor Brusselse Aangelegenheden, mevrouw Brigitte Grouwels, heeft tijdens de vakantiemaanden hetzelfde verklaard in de krant De Standaard. Zij vertelde toen dat deze optie enkel bedoeld was om het ego van de heer Tobback te strelen.

Minister Luc Martens : Mijnheer Keulen, toen maakte mevrouw Grouwels nog geen deel uit van de regering.

De heer Marino Keulen : Inderdaad, mijnheer de minister, misschien heeft ze daarom heel open haar mening medegedeeld.

Minister Luc Martens : Mijnheer Keulen, misschien heeft ze dit verklaard omdat ze toen nog niet over de juiste informatie beschikte.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, we moeten de locatie te Leuven ook niet helemaal afbreken, want de stad is nog steeds geen negorij, geen geïsoleerde plaats in de wereld.

We blijven wel het gevoel hebben dat er een compromis werd gesloten en dat er een soort compensatieregeling werd uitgewerkt ten behoeve van de heer Tobback. Dit is de kwalijke geur die boven dit dossier blijft hangen. De VLD zal zich daarom bij de stemming onthouden.

Mijnheer de minister, in de commissie hebt u toegezegd dat we inzake de situatie van het personeel, en meer bepaald van het statutair personeel, zo snel mogelijk een regeling moeten uitwerken. Volgens mij moeten we hier begin volgend jaar mee aanvangen. Voor het contractueel personeel werd een oplossing gevonden : zij werden overgedragen aan de VZW. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij volgen in grote lijnen de redenering van de heer Keulen. In de commissie hebben we over de partijgrenzen heen gelijkaardige meningen geformuleerd.

Mijnheer de minister, mijn fractie is bijzonder tevreden met uw inspanningen die zijn uitgemond in dit ontwerp van decreet. U deelt dezelfde bezorgdheid als de leden van mijn fractie en van collega's van andere fracties, namelijk het overleven van het koor en orkest van de BRTN, dat een rijk verleden heeft. Het was de hoofddoelstelling dat het koor en orkest zelfstandig verder zouden kunnen bestaan en daarin bent u geslaagd.

Natuurlijk blijf ik nog met enkele opmerkingen zitten. Ik heb namens mijn fractie reeds in de commissie gesteld dat dit decreet niet vanzelfsprekend de garantie biedt dat in de toekomst alles rozengeur en maneschijn zal zijn. Het staat vast dat nog niet alle problemen van de baan zijn.

Vooreerst betreuren we dat dit decreet niet in het nieuwe muziekdecreet kadert. Dat heeft natuurlijk te maken met de timing. Het probleem deed zich nu voor en moest nu worden opgelost. We hopen dat dit decreet een inpassing in het nieuwe muziekdecreet zal vinden.

De bezorgdheid over een verhuis naar Leuven blijft bestaan. Een muziekensemble dat zo belangrijk is voor de Vlaamse Gemeenschap, moet voldoende uitstraling hebben. De internationale dimensie mag niet worden gemist. We hopen dat de link met de hoofdstad tot uiting zal komen. We hebben dan ook een amendement ingediend om de maatschappelijke zetel van de VZW niet decretaal te verankeren in Leuven. De repetitieplaats Leu-

Coens

ven blijft op die manier losgekoppeld van de VZW en dit decreet.

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer de voorzitter, het is moeilijk om te blijven zwijgen. De verhuis van het orkest naar Leuven blijkt voor moeilijkheden te zorgen. Als Brussel zo belangrijk is voor de uitstraling van dit koor en orkest, dan vraag ik me af waarom ze in de lokalen moeten repeteren die ze momenteel in Brussel betrekken. Ze doen daar een poging om te repeteren. U moet maar eens gaan kijken. Als dit dan toch zo belangrijk is voor Brussel, waarom wordt daar dan niets aan gedaan ?

Mijnheer Coens, u zegt dat de maatschappelijke zetel niet in het decreet moet worden opgenomen. Dat is juist. Ik wil er u wel op wijzen dat de commissie voor enkele weken unaniem een decreet op de Mediaraad en het Commissariaat voor de Media heeft goedgekeurd. We hebben daarbij een amendement gevoegd waarin staat dat de zetel in Brussel moet zijn. Ook uw fractie heeft dat goedgekeurd. Ik zie dus niet in waarom de naam Leuven hier zo een probleem vormt.

De heer Joachim Coens : De maatschappelijke zetel van een VZW behoort niet tot de inhoud van een decreet. Zoiets wordt in de statuten bepaald. Daarover zijn we het eens en dat is ook goedgekeurd in de commissie.

Leuven doet veel inspanningen, ook op financieel vlak, en dat appreciëren we. Het is ook niet zo dat we het Leuven niet gunnen om provinciehoofdstad te zijn. Alleen ben ik bezorgd om de internationale uitstraling.

Ik ben ook bezorgd over de link met de VRT, de omroep van de Vlaamse Gemeenschap. Via dit decreet worden orkest en omroep eerst losgekoppeld en daarna gevraagd om samen te werken. We hopen van harte dat er zal worden samengewerkt. Hoe en onder welke voorwaarden dat moet gebeuren, is echter minder duidelijk. In de mission statement van de VRT wordt immers niet verwezen naar wat het koor en orkest kunnen betekenen voor de VRT.

Deze link speelt trouwens een rol voor het financieel plaatje van het nieuwe koor en orkest. Deze mensen zullen waarschijnlijk zelf ook voor geld

moeten zorgen, sponsors moeten zoeken en dergelijke. Om dat te realiseren, speelt het al dan niet uitpakken met de titel 'dé omroep van een gemeenschap' een grote rol.

We willen de VZW via een amendement de mogelijkheid geven zelf haar roepnaam bij te sturen. Een roepnaam is een visitekaartje, kan een eigen karakter weergeven en meer kansen bieden op internationaal niveau.

Ik heb nog een vraagje over het repetitielokaal. Er doen de wildste geruchten de ronde.

Minister Luc Martens : Men is zo goed als klaar met de voorbereiding van het Philipsgebouw. De VZW zal er binnenkort kunnen intrekken en kan daar twee jaar gehuisvest blijven. Dan wordt het gebouw afgebroken. We zullen daarna een nieuwe ruimte zoeken. Dat kan de Abdij van Park zijn, of elders.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil onderschrijven wat de heer Van Wallendael net zei. Het BRTN-koor moet op dit moment repeteren in het cultureel centrum van Haren, waar vlakbij om de drie minuten een vliegtuig opstijgt. Opnames zijn er onmogelijk. Het orkest zit in de Magdalenazaal met totaal verouderde accommodatie. Dat is werkelijk een schande. Het Philipsgebouw zal met een minimum aan inspanningen en geld alleszins een verbetering betekenen.

De heer Joachim Coens : In Leuven doet het gerucht de ronde dat het Philipsgebouw nog niet klaar is, en dat men eerst voor een tijdje naar het cultureel centrum Romaanse Poort moet verhuizen. Ik ben blij met uw verklaring, mijnheer de minister. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VLD*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dames en heren, we zullen ons bij de stemming over dit decreet onthouden. In de discussie over het Vlaminov-decreet werd gezegd dat het decreet een symboolfunctie vervult. De reden waarom dit decreet niet unaniem wordt goedgekeurd, is de plaatsbepaling.

Minister Luc Martens : Ik wens daar toch iets fundamenteels over te zeggen. De voorbije dagen had ik een gesprek met iemand die vrij goed thuis is in de bedrijfswereld. Hij zei dat we bepaalde discus-

Martens

sies vaak op een verkeerde manier voeren. Het is niet omdat men zich in Leuven vestigt dat men niet wervend kan optreden in de wereld. Het is niet omdat men in Antwerpen zit dat men geen succes kan hebben. Men moet de zaken goed voorstellen.

Men moet aan bedrijven niet vertellen dat Gent of Kortrijk aantrekkelijke vestigingsplaatsen zijn, men moet duidelijk maken wat in de airport area aanwezig is. Leuven ligt net zo goed binnen die airport area als Brussel, namelijk op 25 kilometer van de hoofdstad. Zo moet men de zaken voorstellen aan de buitenwereld.

Men voert op dit moment een symbooldiscussie voor een mij onbekende achterban. Mijnheer Stassen, met alle respect, maar wat u zegt is niet relevant. Het is niet omdat deze mensen repeteren in Leuven dat ze morgen minder actief aanwezig zijn in Brussel. Ze hebben vandaag een programmatie; morgen zullen ze die ook hebben.

Als men op straat aan de mensen vraagt waar het omroeporkest repeteert, garandeer ik dat geen 10 procent het juiste antwoord kent. Iedereen denkt dat de muzikanten onder de toren van het BRTN-omroepgebouw repeteren, maar dat is niet zo. Het is louter fictie zich daarmee bezig te houden.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister, men kan ook over andere instellingen enquêtes houden. Als men vraagt waar VDAB voor staat, zullen ook weinig mensen kunnen antwoorden. Dat soort redeneringen is een dooddoener.

Als Brussel de Vlaamse hoofdstad wil zijn, dan moeten de meeste grote kunstensembles zich daar vestigen.

Minister Luc Martens : Dat is het geval.

De heer Jos Stassen : Om die reden zullen we ons onthouden.

De voorzitter : Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens : De symbooldiscussie begint stilaan hilarische vormen aan te nemen. We zouden een discussie moeten voeren over de toekomst van een orkest en een koor. We praten echter meer over de plaats waar die zich al dan niet mogen vestigen.

De voorzitter : Had ik geweten dat dit onderwerp zo'n deining zou verwekken, dan had ik het na de schorsing behandeld. (*Gelach*)

Minister Van Rompuy heeft een voorstel gedaan waar ik voorstander van ben.

Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Ik dien weinig toe te voegen aan wat men al heeft gezegd. De vragen zijn allemaal in de commissie aan bod gekomen. De argumenten van toen blijven uiteraard geldig.

Men voert een symbooldiscussie voor intern gebruik. Dat gebeurt al meer bij politieke dossiers. We maken onszelf wijs dat we een belangrijk thema aan de orde stellen waarvoor zich buiten dit gebouw niemand interesseert. Zulke onderwerpen zijn enkel goed voor vrije tribunes en academische bijeenkomsten.

Onze zorg moet zijn om dit orkest in Vlaanderen de waardering te geven die het verdient en het een internationaal forum te laten verwerven. Om zo'n forum te verkrijgen moet het toegankelijk zijn voor artiesten vanuit het buitenland en vanuit Brussel. Brussel ligt bij Zaventem. Om naar Antwerpen en Leuven te rijden moet men in de ogen van de buitenwereld belachelijk kleine afstanden overbruggen. Voor de buitenwereld is Antwerpen een voorstad van de hoofdstad. Dat geldt ook voor Leuven. We moeten onszelf niet belangrijker achten dan we in werkelijkheid zijn. In vergelijking met de Amerikaanse steden is Vlaanderen niet meer dan een verzameling van dorpen. Jammer genoeg gedragen we ons daar soms naar. Daarom voeren we soms wel eens een verkeerde discussie.

Het orkest vertrekt in pole-position. Het bezit de nodige ervaring om als omroeporkest op te treden. Andere zullen misschien zeggen dat ze dat ook kunnen, maar ze beschikken daartoe niet over de nodige ervaring. Het orkest heeft dus een voorsprong op de concurrenten. Verder wil ik nog zeggen dat de BRTN daarvoor middelen zal vrijmaken. Er zal een contract worden opgesteld. Een dergelijke expertise moet in leven worden gehouden. Ik heb daar alvast alle vertrouwen in.

Het muziekdecreet stelt problemen in verband met de timing en ook nog inzake de omvang van bepaalde orkesten, zoals de Vlopera, de Koninklijke Filharmonie en het BRTN-orkest. Op termijn zal nog moeten blijken hoe de evaluatie van de werking van deze orkesten analoog met het muziekdecreet kan verlopen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor".

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om onder de hieronder vermelde voorwaarden mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Deze v.z.w. moet als doeleinden hebben :

- 1° op permanente basis een symfonisch orkest, met als naam "Vlaams Omroeporkest", en een kamerkoor, met als naam "Vlaams Kamerkoor", vormen en met deze beide muziekgezelschappen, afzonderlijk of gezamenlijk, met voltallige of beperkte bezetting, regelmatig deelnemen aan muzikale activiteiten die door haarzelf of door derden worden georganiseerd ; die muzikale activiteiten omvatten ook muziekopnames ;

2° activiteiten ontwikkelen, onder meer op educatief gebied, waarbij de uitgevoerde muziek in een breder cultureel kader geplaatst wordt ;

3° activiteiten ontwikkelen, onder meer speciaal gericht op de jeugd, om de muziekbeoefening, muziekbeluistering en muziekbeleving te stimuleren.

§ 2. De v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" moet verder alle activiteiten kunnen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de realisatie van haar doeleinden. Ze moet hiertoe alle noodzakelijke of nuttige overeenkomsten kunnen sluiten.

§ 3. Om haar doeleinden te realiseren moet de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" op tijdelijke of permanente basis kunnen samenwerken met andere organisaties en moet ze kunnen toetreden tot andere culturele organisaties of die mee kunnen oprichten.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Coens, mevrouw Lindekens, de heer Keulen, mevrouw Maes en de heer Stassen dat luidt als volgt :

A. In § 1, 1°, op de tweede en derde regel de woorden ", met als naam "Vlaams Omroeporkest", " schrappen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Coens, mevrouw Lindekens, de heer Keulen, mevrouw Maes en de heer Stassen dat luidt als volgt :

B. In § 1, 1°, op de derde en vierde regel de woorden ", met als naam "Vlaams Kamerkoor", " schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

De statuten van de v.z.w. "Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor" en de latere wijzigingen ervan, worden door de Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 5

De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap in de werkings- en personeelskosten van de v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” bestaat in een jaarlijkse subsidie die nominatim opgenomen wordt in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Er wordt tussen de Vlaamse Gemeenschap en de v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” een overeenkomst gesloten waarin de samenwerking wordt geregeld tussen de Vlaamse Gemeenschap en die vereniging, alsook het toezicht door de Vlaamse Gemeenschap op de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen en op de realisatie door de vereniging van haar doeleinden.

De in het vorige lid vermelde overeenkomst, evenals elke wijziging ervan, wordt, voor de goedkeuring door de Vlaamse regering, aan het Vlaams Parlement ter bespreking voorgelegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” moet een beëdigd bedrijfsrevisor aanstellen die jaarlijks haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid van haar financiële verrichtingen controleert.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De Vlaamse Gemeenschap kan aan de v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” infrastructuur ter beschikking stellen. Indien die terbeschikkingstelling door de Vlaamse Gemeenschap wordt opgezegd, kan de v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor” hiervoor geen schadevergoeding eisen vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Het voorwerp en de voorwaarden van die terbeschikkingstelling worden geregeld in een overeenkomst

gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de v.z.w. “Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor”. Die overeenkomst wordt, na goedkeuring door de Vlaamse regering, meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Eddy Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied

– 84 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd in die zin dat de naam van de naamloze vennootschap tussen aanhalingstekens is gezet.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sleenckx, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wil de heer Sleenckx danken voor zijn verslag. U weet dat de heer Sleenckx vroeger zowel bovengronds als ondergronds ervaring heeft opgedaan met de mijnproblematiek. Die ervaring heeft hij hier ten volle kunnen aanwenden.

De voorzitter : De heer Sleenckx heeft mijn aandacht gevestigd op het feit dat hij met pijn in het hart hier niet aanwezig kan zijn. Hij heeft me gevraagd u dat mee te delen.

De heer Eddy Schuermans : Ik zal hier niet de historiek schetsen van dit voorstel, noch de behandeling ervan in de commissie – met inbegrip van de organisatie van hoorzittingen. Ik wil proberen een antwoord te geven op een vraag waarmee een aantal leden bij het einde van de behandeling in commissie nog worstelden. Die vraag luidt : waarom is er eigenlijk een decreet nodig om deze problematiek aan te pakken ? Kan dat niet anders gebeuren ?

Mijnschade en bemaling wordt vandaag behartigd door de dienst Mijnschade van de NV Mijnen. De NV Mijnen is de juridische opvolger van de KS. De enige aandeelhouder van die NV is de Limburgse Reconversiemaatschappij. U begrijpt dat een reconversiemaatschappij per definitie een tijdelijke opdracht heeft. De opdracht tot bemaling – tot het wegpompen van het overtollige water ten gevolge van verzakkingen door mijnschade – is in principe eeuwigdurend. Die opdracht zal dus door een andere instelling moeten worden behartigd.

De NV Mijnen zelf zal immers ophouden te bestaan. De twee belangrijkste resterende taken zijn nagenoeg afgewerkt. De sociale verplichtingen die moesten worden nagekomen, zijn zo goed als vervuld. De sanering van de terreinen zal binnen afzienbare tijd afgerond zijn. Er moet dus een nieuwe instantie in het leven worden geroepen. Deze instelling zal in lengte van jaren beide taken moeten behartigen – wat de mijnschade betreft, ongeveer tot in het jaar 2027 ; wat de bemaling betreft, in principe eeuwigdurend.

Ook om financieel-technische redenen moet een opvangstructuur worden gecreëerd. Zo moet er een instantie zijn die in de toekomst de provisie zal beheren die zijn opgebouwd door de vroegere concessionarissen. Het gaat om een bedrag van 1,1 miljard frank, dat indien nodig voor deze zaak moet kunnen worden ingezet. Ook de aanzienlijke financiële middelen die bij de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Koolmijnschade vrijkomen, moeten ergens worden opgevangen. Vandaar een nieuwe NV die eigenlijk een adequaat instrumentarium zou kunnen zijn. Deze NV maakt het mogelijk dat de dagelijkse werkingskosten worden gefinancierd door het rendement op de voorziene middelen. Dit zou bijvoorbeeld niet mogelijk zijn als men de middelen zou opnemen in de gewone Vlaamse begroting.

Het decreet bepaalt ook dat bepaalde activiteiten van de nieuwe vennootschap kunnen worden uitbesteed aan derden. Zo kan het opgepompte water nuttig worden gebruikt door drinkwatermaatschappijen. Als deze taken worden uitbesteed, zou ook de aansprakelijkheid gedeeltelijk kunnen overgaan naar deze maatschappijen. Ik kan me echter voorstellen dat een intercommunale niet happig zal zijn om die aansprakelijkheid over te nemen als het een aantal moeilijke punten betreft zoals het overstromingsgevaar in het Maasland. Vandaar dat het Vlaams Gewest een instantie moet instellen waarvan het zelf aandeelhouder is om voor de gemeenschap deze verplichte aansprakelijkheid te behartigen.

De vergoeding van mijnschade is meer dan een loutere verzekeringsopdracht. Ze vergt een specifieke knowhow. Dit werd bevestigd door de deskundigen tijdens de hoorzittingen. We zijn dan ook gemotiveerd om een afzonderlijke NV op te richten met een welbepaalde opdracht.

Het feit dat de nieuwe vennootschap zowel mijnschade als bemaling zal behartigen, is een voordeel. Beide aspecten zijn immers niet altijd zo duidelijk te scheiden. Maar men moet hoe dan ook voorzichtig blijven bij het overdragen van aansprakelijkheid aan derden. Daarom is een amendement aangenomen waarbij de aansprakelijkheidsoverdracht altijd afhankelijk wordt gemaakt van de goedkeuring van de Vlaamse regering.

Tot slot wil ik de commissieleden bedanken voor de aandacht die ze hebben besteed aan een problematiek die qua terrein vrij beperkt is, maar toch onder de Vlaamse verantwoordelijkheid valt. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil de heer Schuermans gelukwensen met dit decreet. We hebben er uitvoerig over gedebatteerd. Het parlement heeft bijzonder goede oplossingen aangereikt. De Vlaamse regering ondersteunt ten volle de implicaties van dit decreet.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, aangezien er niet veel sprekers meer zijn, stel ik voor om de vergadering niet te schorsen. Als u dit toch doet, zouden de sprekers wel eens alleen kunnen overblijven.

De voorzitter : Ik heb reeds een uur geleden beloofd de vergadering te schorsen. Het zal maar tien minuten duren.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap "Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied".

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder de "vennootschap", de naamloze vennootschap "Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied".

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Oprichting van de naamloze vennootschap "Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied"

AFDELING 1

Oprichting, doel, duur, zetel

Artikel 3

Onder de bij dit decreet gestelde voorwaarden wordt een publiekrechtelijke instelling in de vorm

van een naamloze vennootschap opgericht onder de naam " Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied ".

De Vlaamse regering stelt de statuten van de vennootschap vast.

De directeur-generaal van het bestuur van de BTW, Registratie en Domeinen of zijn gemachtigde is bevoegd om de akten te verlijden betreffende de oprichting, de organisatie en het intern bestuur van de vennootschap met toepassing van artikel 161, 3° van het Wetboek van Registratierechten.

Voor de niet bij dit decreet of de bij de statuten geregelde aangelegenheden zijn de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van overeenkomstige toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Het Vlaams Gewest mag rechtstreeks of onrechtstreeks alle aandelen verwerven in het kapitaal van de vennootschap. Het Vlaams Gewest mag, in afwijking van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen houden in de vennootschap zonder beperking van duur.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

§ 1. De vennootschap heeft tot doel het uitvoeren van de verplichtingen die voor de concessionaris of de pachter van een concessie voortvloeien uit de aansprakelijkheid bepaald in artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen zoals overgedragen aan de vennootschap in uitvoering van hoofdstuk III.

§ 2. De vennootschap mag de in de eerste paragraaf bedoelde verplichtingen bovendien uitvoeren voor rekening van elke concessionaris of gewezen concessionaris, mits hieromtrent een overeenkomst wordt afgesloten.

De vennootschap kan bovendien met derden overeenkomen dat deze voor rekening van de vennootschap prestaties uitvoeren die bijdragen tot de verwezenlijking van haar doel.

Voorzitter

§ 3. De vennootschap mag alle administratieve, commerciële, industriële of financiële handelingen verrichten, die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met haar doel, met inbegrip van de onteigening en de onderaanneming in het algemeen.

§ 4. De vennootschap kan de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, alleen vervreemden volgens de regels zoals die worden vastgelegd in de statuten.

§ 5. De vennootschap kan dadingen aangaan.

§ 6. De vennootschap mag met machtiging van de Vlaamse regering deelnemen aan instellingen, vennootschappen of verenigingen, maar alleen wanneer hun doel met het eigen doel van de vennootschap rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De vennootschap wordt opgericht voor onbepaalde duur. Zij kan worden ontbonden door een besluit van de Vlaamse regering zodra vaststaat dat de vennootschap niet langer kan worden aangesproken voor de vergoeding van bouwtechnische mijnschade op grond van artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen en zij de bemalingsverplichtingen heeft overgedragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De maatschappelijke zetel van de vennootschap wordt bepaald in de statuten.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Kapitaal, leningen en toelagen

Artikel 8

De vennootschap is, na de overdracht bedoeld in artikel 21, eerste lid, gerechtigd alle tegoeden te

verwerven waarop de NV Mijnen recht heeft ingevolge de ontbinding en vereffening van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Bestuur

Artikel 9

De bestuursorganen van de vennootschap zijn :

- 1) de algemene vergadering ;
- 2) de raad van bestuur.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De algemene vergadering bestaat uit de eigenaars van de aandelen.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De vennootschap wordt bestuurd door een raad van bestuur bestaande uit 3 stemgerechtigde leden en 2 raadgevende leden. De bestuurders worden benoemd door de algemene vergadering voor een periode van ten hoogste zes jaar. Zij kunnen te allen tijde door de algemene vergadering worden ontslagen. De uittredende bestuurders zijn herbenoembaar. De raad van bestuur benoemt onder zijn leden een voorzitter en een ondervoorzitter.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De vergoeding van de bestuurders en de raadgevende leden wordt bepaald door de algemene vergadering en komt ten laste van de vennootschap.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 13

De hoedanigheid van bestuurder is onverenigbaar met die van :

1. lid van het Europees Parlement of van de Europese Commissie ;
2. lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat ;
3. lid van de raad van een Gemeenschap of Gewest ;
4. minister of staatssecretaris, lid van een regering van een Gemeenschap of Gewest of gewestelijke staatssecretaris ;
5. provinciegouverneur of lid van de bestendige deputatie van een provincieraad ;
6. lid van de rechterlijke macht, staatsraad of assessor in de Raad van State, lid van het Auditoraat van de Raad van State, rechter of referendaris van het Arbitragehof ;
7. personeelslid van de vennootschap ;
8. commissaris-revisor ;
9. burgemeester, schepen of lid van een gemeenteraad ;
10. voorzitter of lid van een OCMW-raad.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De raad van bestuur is bevoegd alle daden te stellen die nodig of nuttig zijn voor het bereiken van het doel van de vennootschap, en alles te doen wat niet volgens de wet of de statuten tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoort.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

De werking van de raad van bestuur wordt geregeld in de statuten van de vennootschap

– *Aangenomen.*

Artikel 16

De vennootschap wordt geldig vertegenwoordigd, in en buiten rechte, hetzij door 2 bestuurders samen optredend, hetzij door het gezamenlijk optreden van de voorzitter van de raad van bestuur, of bij zijn afwezigheid de ondervoorzitter, en de gedelegeerd bestuurder. In het kader van het dagelijks bestuur wordt zij geldig vertegenwoordigd door een gemachtigde tot dit bestuur. Zij is bovendien binnen het kader van een opdracht, geldig verbonden door bijzondere lasthebbers.

De raad van bestuur mag het dagelijks bestuur van de vennootschap, het bestuur van één of meer sectoren van haar activiteiten of de uitvoering van de besluiten van de raad aan één of meer bestuurders, directeurs of gemachtigden delegeren.

De raad en mits voorafgaande goedkeuring door de raad, de gedelegeerde bestuurder mag aan de personeelsleden, die hij aanwijst, bepaalde van zijn bevoegdheden overdragen.

– *Aangenomen.*

AFDELING 4

Begroting

Artikel 17

De vennootschap stelt jaarlijks een ondernemingsplan op voor de eerstkomende drie jaar.

Dat plan moet een gedetailleerde uitwerking van de financiële vooruitzichten voor het eerstkomende jaar bevatten.

Van dit ondernemingsplan wordt kennis gegeven aan de Vlaamse regering op de door haar te bepalen wijze.

– *Aangenomen.*

AFDELING 5

Toezicht door de Vlaamse regering

Artikel 18

§ 1. De Vlaamse regering oefent toezicht uit op de vennootschap door bemiddeling van een commis-

Voorzitter

saris van de Vlaamse regering. De commissaris van de Vlaamse regering wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering.

§ 2. Voor de commissaris van de Vlaamse regering gelden dezelfde onverenigbaarheden als voor een bestuurder zoals bepaald in artikel 13.

Het mandaat van commissaris van de Vlaamse regering is daarenboven onverenigbaar met dat van bestuurder van de vennootschap.

§ 3. De Vlaamse regering regelt de opdrachten en het administratief en geldelijk statuut van de commissaris van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

§ 1. De commissaris van de Vlaamse regering waakt over de naleving van de wetten en decreten en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennootschap en het algemeen belang.

§ 2. De commissaris van de Vlaamse regering wordt uitgenodigd op alle vergaderingen van de raad van bestuur en ontvangt de agenda en de stukken die ermee verband houden, vóór de vergadering zoals bepaald in de statuten van de vennootschap.

§ 3. De commissaris van de Vlaamse regering beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over dezelfde onderzoeksbevoegdheden als de bestuurders.

§ 4. De commissaris van de Vlaamse regering kan, mits het betrekking heeft op agendapunten waarvan hij, conform § 2, tijdig in kennis werd gesteld, binnen een termijn van vier werkdagen beroep aantekenen bij de Vlaamse regering tegen elke beslissing van de vennootschap in het kader van zijn bevoegdheid op grond van § 1.

Die termijn van vier werkdagen gaat in op de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de commissaris daarop regelmatig was uitgenodigd, en, als hij niet regelmatig was uitgenodigd, op de dag waarop hij kennis heeft gekregen van de beslissing.

Op dezelfde dag waarop de commissaris bij de Vlaamse regering beroep aantekent tegen een

beslissing van de vennootschap, stelt hij de raad van bestuur in kennis van zijn beroep.

Een beroep van de commissaris van de Vlaamse regering schort de beslissing in kwestie op.

Heeft de Vlaamse regering, binnen een termijn van twintig dagen volgend op de datum waarop de commissaris zijn beslissing heeft meegedeeld, de schorsing niet bevestigd, dan is de beslissing van de raad van bestuur definitief.

De Vlaamse regering betekent onmiddellijk haar beslissing tot bevestiging van de schorsing aan de voorzitter van de raad van bestuur van de vennootschap.

Indien de Vlaamse regering de schorsing bevestigt, dan moet het bevoegde orgaan van de vennootschap opnieuw beraadslagen over de bestreden beslissing binnen 30 dagen te rekenen vanaf de betekening van de bevestigende beslissing overeenkomstig het voorgaande lid.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In het kader van zijn opdracht bepaald in artikel 19, § 1, kan de commissaris van de Vlaamse regering het bevoegde bestuursorgaan van de vennootschap verplichten te beraadslagen op de eerstvolgende vergadering over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Overdracht van de Mijnschadeverplichtingen en - aansprakelijkheid****Artikel 21**

De NV Mijnen, alsook elke concessionaris, gewezen concessionaris of pachter van mijnconcessies, kan krachtens een daartoe afgesloten overeenkomst de aansprakelijkheid inzake mijnschade, zoals bedoeld in artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groe-

Voorzitter

ven en graverijen, overdragen aan de vennootschap onder de voorwaarden bepaald in dit hoofdstuk.

De NV Mijnen kan voormelde aansprakelijkheid aan de vennootschap overdragen krachtens de akte houdende inbreng van activa en passiva door de NV Mijnen in de vennootschap.

De vennootschap kan, bij overdracht zoals bepaald in het vorige lid en mits goedkeuring door de Vlaamse regering, op haar beurt deze aansprakelijkheid geheel of gedeeltelijk overdragen aan een derde onder de voorwaarden bepaald in dit hoofdstuk.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Bij overdracht van de aansprakelijkheid zoals bepaald in artikel 21, is de overnemer ertoe gehouden de uitvoering van deze verplichtingen op voortdurende wijze te verzekeren. Hiertoe stelt de overdrager de financiële middelen ter beschikking.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Vanaf de overdracht conform de vorige artikelen houdt de hoger genoemde aansprakelijkheid op te bestaan voor de overdragende partij en haar rechtsvoorgangers. Rechtsvorderingen tot herstel van mijnschade kunnen vanaf dit tijdstip alleen nog worden ingesteld tegen de overnemer. Vanaf de overdracht is de overnemer bovendien gehouden tot alle overige verplichtingen uit hoofde van aansprakelijkheid voor mijnschade die voordien rustten op de voormalige concessiehouder.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Onder aansprakelijkheid, zoals bepaald in dit hoofdstuk, worden tevens alle verplichtingen begrepen die hiermee op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze verbonden zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Bij de overdracht door de NV Mijnen, bedoeld in artikel 21, worden bovendien alle materiële vaste activa-bestanddelen en het personeel, verbonden aan de afdeling Mijnschade van de NV Mijnen, overgedragen aan de vennootschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

De overdracht van het personeel, bedoeld in artikel 25 gebeurt met het volledige behoud van de anciënniteit en de bestaande arbeidsvoorwaarden, conform de bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Slotbepaling

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

De vergadering wordt geschorst gedurende 10 minuten

– *De vergadering wordt geschorst om 20.05 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 20.16 uur.*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren John Taylor en Freddy De Vilder houdende wijziging van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 711 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Taylor en De Vilder houdende wijziging van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Ridder, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Taylor en De Vilder houdende wijziging van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Aan artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de volgende leden toegevoegd :

"Personeelsleden van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn worden van ambtswege met voltijds politiek verlof gezonden voor de uitoefening van de volgende politieke mandaten :

- lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers ;
- lid van de Senaat ;
- lid van het Vlaams Parlement ;
- lid van het Europees Parlement ;
- lid van de federale regering ;
- lid van de Vlaamse regering ;
- lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad ;
- lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering ;
- gewestelijk staatssecretaris van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;
- lid van de Europese Commissie.

Het verlof loopt tot zes maanden na de beëindiging van het mandaat en wordt gelijkgesteld met non-activiteit."

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Voor de personeelsleden wiens mandaat, bedoeld in artikel 2 van dit decreet, lopend is op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, vangt het politiek verlof van ambtswege aan op de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Sonja Van Lindt en mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht betreffende het opzetten van een experiment inzake thuis- of telewerk in de Vlaamse administratie

– 458 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Lindt en mevrouw De Maght-Aelbrecht betreffende het opzetten van een experiment inzake thuis- of telewerk in de Vlaamse administratie dat luidt als volgt :

Voorzitter

Het Vlaams Parlement,

– rekening houdend

1° met de nieuwe wettelijke regeling inzake thuis- of telewerk, die binnen afzienbare tijd van kracht zal worden ;

2° met het feit dat de Europese Commissie thuis- of telewerk in haar witboek voorstelt als één van de acht strategische formules waarvoor investeringen moeten worden aangemoedigd ;

– overwegende dat

1° de communicatietechnologie een enorme vooruitgang kent ;

2° het dagelijkse woon-werkverkeer heel wat mobiliteitsproblemen veroorzaakt ;

– vraagt aan de Vlaamse regering

1° een experiment inzake thuis- of telewerk op te zetten binnen de Vlaamse administratie;

2° de resultaten van het experiment samen met het Vlaams Parlement te evalueren met het oog op het al dan niet stimuleren van het thuis- of telewerk in Vlaanderen, zowel in de administratie als in de privé-sector.

De bespreking is geopend.

De heer Taylor, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

Mevrouw Van Lindt verwijst eveneens naar haar verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Didier Ramoudt, Joachim Coens, Jacky Maes, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende het sociaal statuut van de zeevisser – 719 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Ramoudt, Coens, Maes, Bogaert en Stassen betreffende het sociaal statuut van de zeevisser dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– na goedkeuring op 30 april 1997 van het decreet houdende de oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector ;

– overwegende dat uit diverse interventies bij de bespreking van dit decreet gebleken is dat er verdere maatregelen nodig zijn om de visserij te ondersteunen ;

– overwegende dat een echt sociaal statuut voor de zeevisser ontbreekt, wat het beroep niet bijster aantrekkelijk maakt voor jongeren ;

– vraagt de Vlaamse regering met klem bij de federale regering aan te dringen om onverwijld werk te maken van het opmaken van een degelijk sociaal statuut voor de zeevisser.

De bespreking is geopend.

De heer Laverge, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jos De Meyer, mevrouw Marleen Vanderpoorten en de heren René Swinnen, Pieter Huybrechts, Chris

Vandenbroeke en Ludo Sannen betreffende de studietoelagen

– 843 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer De Meyer, mevrouw Vanderpoorten en de heren Swinnen, Huybrechts, Vandenbroeke en Sannen betreffende de studietoelagen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de hoorzitting over de problematiek van de studietoelagen van 17 oktober 1996 in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid ;
- gelet op de besprekingen in de Subcommissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 20 februari, 6 en 13 maart, 30 september, 7 oktober en 20 november 1997 ;
- stelt dat

A. de volgende maatregelen op korte termijn aandacht verdienen :

- 1° overwegende dat de overheid beleidsmaatregelen neemt ter stimulering van de arbeidsherverdeling, is het wenselijk dat het systeem van de vermoedelijke inkomsten, waarbij de meest recente inkomensituatie in rekening wordt gebracht bij de berekening van de studietoelagen, ook bij vrijwillig verminderde arbeidsprestaties met inkomensverlies tot gevolg, wordt toegepast ;
- 2° overwegende dat de kadastraal-inkomentoets (KI-toets) bij de bepaling van het studietoelagebedrag
 - a) een groep van rechtmatige gebruikers ten onrechte uitsluit omdat hun gezinsinkomen zo laag is dat hun kadastraal inkomen sowieso hoger ligt dan 20 percent, is het wenselijk dat de KI-toets wordt aangepast met invoering van een bodem-KI, gemoduleerd volgens de gezinssamenstelling, waaronder de KI-toets niet van toepassing is ;
 - b) een groep onrechtmatige gebruikers met een hoog KI dat de 20 % van het

inkomen niet overstijgt, ongemeoid laat, is het wenselijk dat de KI-toets wordt aangepast met invoering van een plafond-KI ;

- 3° overwegende dat de reële studiekosten de afgelopen jaren sterk zijn gestegen en dat de actuele studietoelagen in onvoldoende mate deze kosten dekken, is het wenselijk dat
 - a) er dringend een systematisch onderzoek naar de studiekosten wordt opgezet ;
 - b) de bedragen van de studietoelagen worden aangepast door een automatische indexering van het bedrag van de studietoelage ;
- 4° overwegende dat de inkomensgrenzen voor beursgerechtigden niet realistisch meer zijn waardoor het maatschappelijk draagvlak van het studiebeurzenstelsel ondergraven dreigt te worden, is het wenselijk dat de inkomensgrenzen opgetrokken worden ;
- 5° overwegende dat de discrepantie tussen de lage minimuminkomengrens en de superminimumgrens, zijnde 1/10 van de maximumgrens waarbij men een uitzonderlijke studiebeurs van 150 % kan verkrijgen, te groot is, is het wenselijk dat een progressieve toename van het bedrag van de studietoelage onder de minimuminkomengrens wordt ingevoerd ;
- 6° overwegende dat jongeren in het onderwijs voor sociale promotie en bij de overgang naar het hoger onderwijs van één cyclus geen recht hebben op een studiebeurs, is het wenselijk dat de studietoelagevoorwaarden van deze categorie voor het behalen van een eerste diploma wordt aangepast ;
- 7° overwegende dat het studietoelagesstelsel nog sterk kan verbeterd worden op het vlak van informatiedoorstroming en rechtszekerheid voor de kandidaten, is het wenselijk dat
 - a) het aanvraagformulier nog gebruiksvriendelijker wordt gemaakt ;

Voorzitter

- b) de reglementering beter verstaanbaar wordt gemaakt ;
- c) het contact tussen het Ministerie van Financiën en de dienst Studietoelagen optimaal verloopt ;
- d) naar de betrokken diensten, zoals universiteiten, hogescholen, OCMW's en dergelijke, een beter informeringssysteem wordt opgezet ;
- e) de Vlaamse regering in overleg met de federale regering, in casu de minister van Financiën, treedt, om te bekomen dat personen die fiscaal in aanmerking komen voor een studiebeurs, daar via hun aanslagbiljet automatisch van op de hoogte worden gebracht ;

B. daarna ook de volgende maatregelen aandacht verdienen :

- 1° overwegende dat samenwonende studenten niet erkend worden in het studietoelagestelsel en het statuut van zelfstandige student pas na 18 maanden vaste inkomsten, verworven gedurende de laatste drie jaren, kan worden verkregen, is het wenselijk dat het studietoelagestelsel in hun voordeel wordt aangepast ;
 - 2° overwegende dat deeltijdse studenten niet in aanmerking komen voor een studietoelage en evenmin wanneer zij zich later opnieuw als voltijds student inschrijven, is het wenselijk dat de studietoelag voorwaarden ten gunste van deze categorie voor het behalen van een eerste diploma worden aangepast ;
 - 3° overwegende dat zittenblijvers in het hoger en academisch onderwijs al te zeer gevat zijn door de huidige regelgeving, is het wenselijk dat beursgerechtigde studenten die een jaar moeten blijven zitten, binnen de studieduur eenmaal hun recht op een studietoelage kunnen behouden ;
- overwegende dat de hierboven gewenste maatregelen budgettaire consequenties met zich meebrengen, acht het wenselijk dat de eventuele uitvoering van de voorgestelde maatregelen

geen budgettaire vermindering van de studietoelagen zelf tot gevolg hebben ;

- draagt aan de Vlaamse regering op om, rekening houdende met de hierboven geformuleerde desiderata, de huidige regelgeving met betrekking tot de studietoelagen aan te passen.

De bespreking is geopend.

De heer Swinnen, verslaggever, heeft het woord.

De heer René Swinnen, verslaggever (*Op de tribune*) : Ik wil inderdaad naar mijn verslag verwijzen, maar ik wil in elk geval de commissiesecretaris bedanken voor zijn heel degelijke werk. Ik wil ook de commissieleden voor hun werk feliciteren. Ze hebben enerzijds van een heel grote positieve ingesteldheid blijk gegeven, en anderzijds hebben ze ook budgettaire verantwoordelijkheid getoond. Het was een van de eerste keren dat men niet zo maar een resolutie neerschreef na besprekingen. Men heeft ook navraag gedaan naar de budgettaire gevolgen van elke maatregel. De voorstellen zijn pas nadien geformuleerd. Ik denk dat dit een voorbeeld is van de nieuwe politieke cultuur, waar we het zo dikwijls over hebben.

De voorzitter : Dank u, mijnheer Swinnen. Uw collega's zullen uw woorden appreciëren.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals de heer Swinnen al heeft gezegd, hebben we inderdaad voortreffelijk werk geleverd in de subcommissie voor Studietoelagen. We hebben in een goede verstandhouding en volgens de nieuwe politieke cultuur gewerkt. We zijn op die manier tot een consensusstekst gekomen.

Mijnheer de voorzitter, ik bestijg de tribune omdat het vreemd kan lijken dat ik als voorzitter van de subcommissie voor Studietoelagen niet met naam vermeld sta op de resolutie. Dat is niet omdat ik niet akkoord zou gaan met de inhoud. Het is gewoon een praktische regeling. Er mogen immers maar zes handtekeningen op een document van het parlement staan. Aangezien de zes fracties hebben samengewerkt en in consensus hebben getekend, was ik de zevende man in het rijtje. Ik heb mijn handtekening dus opgeofferd. Ik bestijg de tribune om te beklemtonen dat ik het uiteraard volkomen eens ben met de inhoud van de resolutie, die eigenlijk onder mijn voorzitterschap tot stand is gekomen.

Vanleenhove

Er moet dringend werk worden gemaakt van een verfijning van het systeem van studiesubsidiëring. Dat betekent niet dat het stelsel zelf slecht is. Integendeel, het stelsel is goed en kan als voorbeeld dienen voor heel wat initiatieven in het buitenland. Het probleem is dat de normen niet meer aan de actuele behoeften zijn aangepast. Studiebeurzen moeten een instrument van het sociale beleid zijn. Ze mogen niet worden verengd tot een middel om armoede te bestrijden, zelfs niet als het een heel efficiënt middel is.

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat voor de armsten de grootste inspanningen moeten worden opgebracht. Ik geloof echter niet dat men echt arm moet zijn om de studiekosten van zoon of dochter als een enorm zware en in niet weinig gevallen zelfs ondraaglijke belasting van het gezinsbudget te ervaren. Als ons studietoelagestelsel te selectief gaat functioneren – en dat doet het – dan brengen we de onderwijskansen van vele talentvolle jongeren in gevaar. Onze gemeenschap heeft haar grote welvaart in hoge mate te danken aan onze belangrijkste grondstof, met name de grijze hersencellen van zo vele mensen die voortreffelijk onderwijs hebben genoten. Een dergelijke gemeenschap kan het zich niet veroorloven om zomaar talent voor de toekomst verloren te laten gaan.

Nochtans, al herhaaldelijk werden cijfers gepubliceerd waaruit blijkt dat het aantal beursstudenten, zowel aan de universiteiten als aan de hogescholen, in het voorbije decennium fors is gedaald. Ook het globale budget verminderde in diezelfde periode in niet geringe mate. De gemiddelde beursbedragen bleven in absolute cijfers wel vrijwel constant, maar de studiekosten stegen aanzienlijk, waardoor men kan zeggen dat de beursbedragen eigenlijk zijn verminderd.

Onze resolutie somt een tiental maatregelen op om het systeem te actualiseren en te corrigeren. Het zijn als het ware de tien geboden voor studiesubsidiëring, die wij als aanbeveling aan de Vlaamse regering willen verstrekken. We hebben er ook een voetnoot aan toegevoegd : als de regering die tien geboden naleeft, dan mag dat niet ten koste gaan van het toegekende bedrag van de studietoelagen zelf. Ik zal de voorgestelde maatregelen hier zeker niet opsommen of toelichten : iedereen kan immers de maatregelen en de vergezellende toelichting uitvoerig lezen in de resolutie zelf, en in de lijvige verslagen van de hoorzitting in de commissie voor Onderwijs en de zes vergaderingen in de subcommissie. We zijn er ons vanzelfsprekend van bewust

dat met die tien geboden voor studiesubsidiëring niet alle problemen zijn opgelost. De subcommissie heeft evenwel prioriteiten willen aanduiden, rekening houdend, zoals de heer Swinnen reeds opmerkte, met de niet geringe kostprijs van sommige van die maatregelen.

Ik betreur het eigenlijk dat de minister van Onderwijs er vandaag niet is. Hij was al evenmin aanwezig toen we de uiteindelijke resolutietekst hebben goedgekeurd, wat ik jammer vind. De minister houdt van boutades. Ik heb de gewoonte deze te noteren en zou eigenlijk ooit eens een boekje met zijn boutades moeten uitgeven. Welnu, ooit deed de minister tijdens een debat een geestige uitspraak over resoluties. Hij zei toen : 'Een resolutie is net als de liefde : boeiend maar onzeker.' Welnu, namens de subcommissie hoop ik van harte en vraag ik uitdrukkelijk aan de nu afwezige regering dat dit met deze resolutie niet het geval zou zijn. Als een resolutie inderdaad is zoals de liefde, dan zou ik liever willen verwijzen naar wat Friedrich Schiller daarover dichtte : 'Die Leidenschaft flieht, die Liebe muss bleiben.' Wat betekent : de hartstocht verdwijnt, maar de liefde moet blijven. Welnu, mijnheer de voorzitter, onze commissie rekent erop dat de minister van Onderwijs van de Vlaamse regering werk maakt van onze resolutie. We zullen naar aanleiding van de volgende begroting de eerste resultaten evalueren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dat er voor minvermogene leerlingen en studenten bijkomende positieve maatregelen worden genomen, is een goede zaak. Dit zal ieder van ons beamen. Het voorstel van resolutie betreffende de studietoelagen, aangenomen in de subcommissie voor Onderwijs, is dan ook een grote stap in de goede richting.

Het was vooral een goede zaak dat ook de meerderheidspartijen zich hebben geëngageerd om in de subcommissie tot concrete voorstellen te komen. Meer zelfs, de heer De Meyer verklaarde in de subcommissie dat er nieuwe stappen moeten worden gezet als de resolutie niet de gewenste resultaten oplevert. We kunnen dus in hoge mate tevreden zijn.

Dit neemt niet weg dat er ook een moment kwam waarop ik zware twijfels had over de haalbaarheid van dit voorstel van resolutie. Mevrouw Van Langendonck, directeur van de afdeling Studietoelagen heeft immers de budgettaire implicaties van deze

Huybrechts

voorstellen berekend. Alleen al voor de maatregelen die op korte termijn moeten worden genomen, bedragen de meerkosten 598,5 miljoen frank. Ik zal ze uiteraard niet allemaal opsommen. In de toelichting van de minister over de studietoelage lezen we dat het bedrag van de studietoelage wordt verhoogd met 117,5 miljoen frank ten aanzien van vorig jaar. Er is dus een verschil van 481 miljoen frank, enkel en alleen voor de maatregelen die zich op korte termijn aandienen.

Toen ik ongeveer twee weken geleden in de commissie voor Onderwijs aan minister Van den Bossche vroeg in hoeverre er binnen de begroting voor Onderwijs nog plaats zou zijn voor deze noodzakelijke maatregelen, antwoordde hij dat dit onmogelijk was : 117,5 miljoen frank, en geen frank meer. Ik hoop dat ik me vergis, maar de kans is dus vrij reëel dat men niet al deze maatregelen volledig zal kunnen uitvoeren.

Als we echter zien dat de Vlaamse regering erin slaagt om voor onderwijs 3,1 miljard frank vrij te maken – waarvan iets meer dan 1 miljard frank uit de algemene begroting moet komen – is er nog hoop. De wijze woorden van Willem van Oranje zijn hier dan zeker van toepassing : 'Het is niet nodig te hopen om te ondernemen, te slagen om te volharden.' Die woorden krijgen hier hun volle betekenis. Als men op enkele dagen tijd 1,13 miljard frank uit de hoge hoed van de begroting kan toveren, is er ongetwijfeld nog wel plaats over om 481 miljoen frank vrij te maken. Anders zal de heer De Meyer daadwerkelijk nieuwe stappen moeten zetten.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik hou het kort. Ik voel me zeer gelukkig met deze resolutie. U weet dat het onderwerp studietoelagen mij na aan het hart ligt. De heer Vanleenhove heeft zeer goed verwoord waarom studietoelagen zo belangrijk zijn in het onderwijsbeleid.

Om aan te tonen dat ik niet als enige gelukkig ben, wil ik enkele zinnen citeren uit een brief die we vandaag allemaal hebben ontvangen. De brief komt van de overleggroep Studietoelagen. In deze groep zijn een groot aantal organisaties vertegenwoordigd : niet alleen sociale diensten van universiteiten en hogescholen, maar ook sociale bewegingen, zoals de BGJG, de ACW-studiedienst, enzovoort.

Ik citeer : 'De overleggroep Studietoelagen, die de sociale diensten van de universiteiten en hogescholen, studenten en verschillende sociale organisaties verenigt in hun streven naar een verbetering van het studietoelagestelsel, is ten zeerste verheugd over dit initiatief van de commissie. De tekst van de voorgestelde resolutie laat zien dat de subcommissie Studietoelagen en de commissie voor Onderwijs de studietoelageproblematiek grondig hebben geanalyseerd, en uit die analyse de logische consequenties hebben getrokken. De overleggroep Studietoelagen vindt zijn prioriteiten terug in het voorstel van resolutie en steunt het ten volle. Het is immers een belangrijke stap naar een socialer en rechtvaardiger studiebeurzenstelsel.'

Deze brief maakt voldoende duidelijk dat er in de subcommissie en in de commissie voor Onderwijs op een ernstige manier is nagedacht over dit systeem en over de manier waarop dit systeem in de toekomst moet functioneren. Mijn enige kritische bedenking is dat de subcommissie uiteindelijk genoeg heeft genomen met een voorstel van resolutie, terwijl haar aanvankelijke doelstelling het indienen van een voorstel van decreet was.

Vanwaar komt mijn kritische bedenking over deze resolutie ? De heer Vanleenhove heeft samen met andere collega's gewezen op de relativiteit van een resolutie. Na dit vruchtbare werk blijft er onzekerheid bestaan over de implementatie van deze resolutie in het concreet onderwijsbeleid van de minister. Ik hoop dat hij onze boodschap en de unanimiteit in de commissie ter harte zal nemen en niet naast zich neer zal leggen. We hopen dat hij er niet alleen zijn liefde voor verklaart, maar ze ook daadwerkelijk in daden omzet. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Nee*)

De bespreking is gesloten.

We zullen donderdagnamiddag de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Voorzitter

Wij komen morgen om 9.30 uur en 14.00 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.33 uur.*

BIJLAGE

MONDELINGE VRAGEN

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 4 december 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Walter Vandenbosche tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verontreiniging van de Vogelenzangbeek te Anderlecht*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

De Vogelenzangbeek ligt op de grens tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaamse Gewest, met name in de gemeenten Anderlecht en Sint-Pieters-Leeuw. De verontreiniging van de Vogelenzangbeek, en van de vijver op het domein van het Erasmus-ziekenhuis te Anderlecht, heeft een nefaste invloed op het lot en het welzijn van een aanzienlijk aantal omwonenden, in het bijzonder van de tuinders die daar actief zijn.

Reeds in 1990 werd door een gespecialiseerd laboratorium een analyse gemaakt van het water en de bezinksels van het vijvertje ten zuiden van het Erasmus-domein, dat tevens fungeert als opvangbekken. Daaruit bleek onder meer dat het kleine bekken in een erbarmelijke toestand verkeert en dat het gebrek aan zuurstof in het water tot de verdwijning van het hoger dierlijk leven zal leiden. De toestand zou in verband staan met de vervuiling veroorzaakt door lozingen van industriële aard, eventueel van laboratoria. Een schoonmaak, de behandeling van het slib inbegrepen, dringt zich volgens de analyse op.

In december 1993 gaf het Brusselse Instituut voor Milieubeheer (BIM) openlijk toe dat het gehele bekken wordt verontreinigd door afvalwaters, die via een "vergeten oude riool" of via een "andere weg" worden geloosd.

In oktober 1995 verklaarde de Brusselse minister Didier Gosuin, bevoegd voor onder meer leefmilieu, waterbeleid en natuurbehoud, dat de vervuiling onder meer te wijten is aan de kwaliteit van het afvalwater van het productiecentrum van de NV Neuhaus-Mondose, dat via een niet-gelokaliseerde riool in het betrokken bekken loost. Dit productiecentrum is gevestigd op een industrieterrein van de GOMB, op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw (Vlezenbeek).

Het overleg dat destijds door minister Gosuin werd georganiseerd, leidde tot het eenparig advies dat de bouw van een zuiveringsstation op het terrein van de NV Neuhaus-Mondose technisch gezien de beste oplossing is.

Uit een inventarisatie van de verschillende afvalwaterlozingen, uitgevoerd onder de leiding van het BIM in augustus 1997, is gebleken dat het gaat om de volgende vier lozingen die in de Vogelenzangbeek, via een collector aangelegd door de GOMB, uitmonden :

– lozingen door het Erasmus UZ-zuiveringsstation ;

– lozingen, afkomstig van het overstromingsbekken ten noorden van de Lennikse baan ;

– lozingen van het studentenhome, de studentenverblijven, het handelscentrum en van een hotel langs de Lennikse baan ;

– lozingen van het zuiveringsstation van het industrieterrein van de GOMB.

Bovendien komt een riool van de Pootweg, zodra die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest binnenkomt, uit in de Vogelenzangbeek. Deze riool loost een groot deel van het afvalwater in de beek, maar een klein deel komt in de vijver terecht. Bij droog weer blijft dit afvalwater in de vijver staan met geurhinder tot gevolg.

De vraagsteller meent dat in deze aangelegenheid een gedeelde verantwoordelijkheid in het spel is. Het genoemde bedrijf zou van het Vlaams Gewest een vergunning voor het lozen van afvalwater hebben gekregen en een bouwvergunning voor de oprichting van een zuiveringsstation hebben aangevraagd.

De vraagsteller vraagt hoever de administratie gevorderd is met het onderzoek van deze aangelegenheid en tot welke conclusies men is gekomen inzake de aansprakelijkheid van het Vlaams Gewest. Op welke wijze zal het Vlaams Gewest bijdragen tot een afdoende en definitieve oplossing van deze verontreinigen ?

Het lid verzoekt de minister om de administratie de opdracht te geven dit dossier zo vlug mogelijk en met de meeste welwillendheid te behandelen, zodat snel een geruststellende oplossing in het vooruitzicht van de omwonenden kan worden gesteld.

2. *Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling*

Uit een onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt inderdaad dat de vervuiling van de Vogelenzangbeek en de vijver van het Erasmus-ziekenhuis wordt veroorzaakt door afvalwaters uit enerzijds het Vlaams Gewest en anderzijds het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Voor wat betreft het Vlaams Gewest is de bouw van de collector Vlezenbeek (projectnummer 97.253) ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. Bij de aanleg van de collector Vlezenbeek zal het afvalwater afkomstig van de Postweg en de Beersburgstraat eveneens worden aangesloten.

In totaal worden bij de uitvoering van deze collector 2.300 inwonersequivalenten gesaneerd. De geraamde kostprijs bedraagt 69 miljoen frank. Door de NV Aquafin werd het technisch plan reeds ter goedkeuring voorgelegd aan het Vlaams Gewest. Volgens de huidige planning zal de bouw van deze collector in 2000 zijn uitgevoerd.

Het bedrijf Neuhaus-Mondose werd verplicht een eigen waterzuivering te bouwen. Deze zuiveringsinstallatie is sinds eind 1996 in gebruik. Op basis van de resultaten van het emissie meetnet blijkt dat de kwaliteit van het effluent de laatste jaren sterk

verbeterd is. Momenteel worden inderdaad beduidend lagere concentraties geloosd dan de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning.

De andere lozingen die de vraagsteller heeft vermeld, vallen onder de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Op basis van de informatie waarover de minister beschikt, zou voor wat betreft de lozing van het Erasmus-ziekenhuis ofwel de renovatie van de eigen zuiveringsinstallatie worden overwogen ofwel de aansluiting op de thans in aanbouw zijnde rioolwaterzuiveringsinstallatie Brussel Zuid.

Bij de voorbereidende opmetingen voor de aanleg van de collector Vlezenbeek werden door de NV Aquafin eind 1996 eveneens twee lozingen afkomstig van de gemeente Anderlecht vastgesteld, met name van de Bergensesteenweg en de Meylemeerstraat. Op 20 augustus 1997 antwoordde het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat het hiervoor zelf een oplossing zou uitwerken, zoals voorzien in de overeenkomst tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaams Gewest met betrekking tot de sanering van het Zenne- en Woluwebekken, die op 12 december 1990 werd goedgekeurd.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 4 december 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verontreiniging van het bodemwater te Aalter*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In augustus 1996 werd ernstige verontreiniging vastgesteld van het bodemwater dat door het bedrijf Campina te Aalter wordt opgepompt.

Het bedrijf heeft op 6 maart 1997 een nieuwe waterwinningsvergunning verkregen van de Bestendige Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen. In de behandeling van deze vergunningsaanvraag werd blijkbaar geen rekening gehouden met de bestaande verontreiniging.

Wel werden wateranalyses uitgevoerd waaruit blijkt dat er ernstige verontreiniging is met onder meer tolueen, naast een aantal andere pollutanten. Er werden nog geen stappen ondernomen om de bron van de verontreiniging te detecteren. Ook van een sanering is nog geen sprake.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze verontreiniging, en sinds wanneer? Door welke diensten wordt dit dossier opgevolgd?

2. Wat is de aard en de omvang van de vervuiling? Welke informatie is er bekend over de verontreinigingsbron?

3. Werd reeds een oriënterend onderzoek verricht in opdracht van de OVAM, en wanneer is dit onderzoek gestart?

4. Acht de minister het niet aangewezen het publiek te informeren over deze vervuiling?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

1. In het kader van de behandeling van de vergunningsaanvraag voor de aanpassing van de grondwaterwinning bij Campina-Aalter werd op 7 augustus 1996 door de afdeling Water van Aminor advies uitgebracht aan de Bestendige Deputatie van de pro-

vincieraad van Oost-Vlaanderen. De afdeling Water had op dat moment nog geen kennis van de bedoelde verontreiniging. Op 5 november 1996 meldde het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen aan de afdeling Water de vervuiling die was geconstateerd naar aanleiding van het onderzoek van 17 juli 1996 van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. De OVAM bezit geen oriënterend bodemonderzoek van de verontreiniging bij Campina maar wel een analyseverslag van de peilputwaters, dat dateert van 30 december 1996 en door het laboratorium Servaco werd uitgevoerd. De OVAM is daarentegen wel in het bezit van een oriënterend bodemonderzoek van de terreinen van Aalterpaint, dat dateert van 30 december 1996 en door Envirotex werd uitgevoerd.

Het grondwatervergunningdossier wordt opgevolgd door de afdeling Water van Aminor. De NV Campina heeft op 13 mei 1997 beroep aangetekend tegen de afgeleverde vergunning wegens een te laag vergund debiet. Dit beroep is in behandeling bij de afdeling Water en moet nog aan de minister ter beslissing worden voorgelegd. De bodem- en grondwaterverontreiniging wordt door de OVAM verder opgevolgd.

2. De verontreiniging bestaat uit trichlooretheen, 1,1-dichlooretheen, 1,1-dichloorethaan, 1,1,1-trichlooretheen, ethylbenzeen en methylisobutylketon. De omvang is nog niet volledig in te schatten omdat er bij Campina nog geen oriënterend of beschrijvend onderzoek gebeurde. Wel kan vermeld worden dat de vier putten die het dichtst bij de straatkant liggen als voorzorgsmaatregel werden gesloten omdat daar verontreiniging met voormelde stoffen werd vastgesteld.

De verontreinigingsbron ligt waarschijnlijk bij Aalterpaint. Dit is nog niet met volledige zekerheid te stellen, maar zal moeten blijken uit een beschrijvend onderzoek, uit te voeren door Aalterpaint.

3. De terreinen van Aalterpaint zijn door OVAM, gelet op de resultaten van het oriënterend bodemonderzoek en de voormelde vaststellingen, opgenomen in het register van verontreinigde bodems. Onderzocht wordt of de terreinen worden toegevoegd aan de lijst van gronden met historische bodemverontreiniging waar bodemsanering moet plaatsvinden omdat de verontreiniging een ernstige bedreiging vormt.

De NV Campina heeft zelf reeds maatregelen genomen door het verontreinigde grondwater niet op te pompen en grondwaterwinningsputten te sluiten. Campina heeft bovendien aan OVAM

gemeld dat het een oriënterend bodemonderzoek en een grondwatermodellering zal laten uitvoeren. De concrete voorstellen van deze onderzoeken zijn reeds in het bezit van OVAM.

4. Zodra de ernst van de verontreiniging beter gekend is en indien andere publieke belangen bedreigd worden, zullen de betrokkenen worden geïnformeerd. Ook bij de behandeling van het beroepsdossier van de NV Campina voor de grondwatervergunning zal rekening worden gehouden met de potentiële bedreiging die uitgaat van de verontreiniging.

3. Replieken

De vraagsteller laat opmerken dat er volgens sommige bronnen geen sprake is van een echte historische verontreiniging : de vervuiling zou nog steeds doorgaan.

De minister antwoordt dat het tot de taken van OVAM behoort om na te gaan of het werkelijk om een historische verontreiniging in de zin van het bodemsaneringsdecreet gaat.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Vergadering van donderdag 11 december 1997

Vaste verslaggever : mevrouw Cecile Verwimp-Sillis

Mondelinge vraag van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de samenwerking tussen Vlaanderen en de Internationale Arbeidsorganisatie

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Mevrouw Marijke Dillen wijst op een door de minister-president ondertekend akkoord om de samenwerking tussen de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) en Vlaanderen te verbeteren. Volgens de spreker betreft het hier een primeur vermits de IAO tot op heden nooit een regio verkoos boven een staat om een akkoord mee af te sluiten en om als bevoorrechte partner op te treden.

Wat de inhoud van het akkoord betreft, meent de spreker te weten dat Vlaanderen zijn expertise op verschillende domeinen zal ter beschikking stellen (gelijkekansenbeleid, arbeidsbemiddeling, welzijnsbeleid, economische expansie, beroepsopleiding, enzovoort).

Welke doelstellingen hoopt de minister-president met een dergelijk akkoord voor Vlaanderen te bereiken ? Welke voordelen zal dit voor Vlaanderen opleveren ?

De spreker is van oordeel dat de afdwingbaarheid van de goede principes die de IAO in theorie vooropstelt (vrijheid van vereniging, verbod op kinderarbeid, dwangarbeid en slavernij) vaak te wensen overlaat. De IAO kan de lidstaten niet verplichten de opgelegde regels ook daadwerkelijk na te leven. Het opleggen van verplichtingen zonder sanctiemogelijkheid leidt logischerwijze tot frustraties en problemen.

Zal de minister-president bovengenoemde mooie principes, die in Vlaanderen wel worden gerespecteerd, als belangrijk aanzien indien in het kader van het akkoord met de IAO specifieke projecten zullen worden uitgewerkt ?

2. Antwoord van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

De minister-president stelt dat het de eerste keer is dat Vlaanderen een dergelijk algemeen samenwerkingsakkoord met een internationale multilaterale organisatie kan onderschrijven. Hetzelfde geldt overigens voor de IAO, die voor het eerst een algemene geprogrammeerde afspraak maakte met een regio. Hiermee wordt het politieke belang van dit akkoord voor beide partners onderstreept.

Als eerste gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties, heeft de IAO het belang van de regionale dimensie onderschreven. Daardoor ontstaan nieuwe partnerschappen. Via de ondertekening van het akkoord schrijft Vlaanderen zich in de filosofie van de IAO om via actieve partnerschappen tussen donoren, de IAO en voor beiden prioritaire partners, concrete projecten op te starten.

Aan het akkoord werd een eerste concrete programmatie gekoppeld voor de komende drie jaar. Daarbij wordt gedacht aan een aantal projecten in verschillende landen of gebieden waarmee Vlaanderen bevoorrechte relaties opbouwde. Op die manier kunnen met die landen of gebieden in de toekomst de banden verder aangehaald worden of kunnen de projecten een positieve invloed uitoefenen op de politieke, economische en sociale evolutie in dat land.

In Palestina wordt een project opgezet (in samenwerking met de SERV) met het oog op de organisatie en het beheer van de werknemersorganisaties. In de Baltische staten wordt een project gefinancierd ter versterking van de werkgeversorganisaties, waarbij de relevantie wordt onderstreept van de drievoudige dialoog. In Hongarije wordt een programma voortgezet waarbij ondersteuning wordt gegeven bij de oprichting van ondernemingen. In Sint-Petersburg wordt de verdere ontwikkeling van modulaire opleidingssystemen ondersteund. In Chili gaat het om een project inzake de conceptie en de implementatie van een opleidingsprogramma voor consulenteen inzake bedrijfsbeheer en permanente begeleiding van KMO's. In Vietnam ten slotte wordt steun verleend bij de oprichting van een vormings- en adviescentrum voor KMO's.

Die verschillende programma's tonen volgens de minister-president aan dat men zich niet toespitst op één domein. Men probeert integendeel de in

Vlaanderen aanwezige ervaring, expertise en know-how maximaal ter beschikking te stellen. Het zelfstandig ondernemen speelt daarbij een belangrijke rol. Voor de duurzame transitie van een informele naar een meer formele economie is een dergelijke verzelfstandiging immers noodzakelijk.

Wat de voordelen voor Vlaanderen betreft, stelt de minister-president dat de economische effecten niet aan de orde zijn. De samenwerking op zich is belangrijk, wat niet uitsluit dat er ook economisch nuttige resultaten kunnen uit voortvloeien. Bovendien zal er een versterking van de bilaterale programma's en afspraken uit voortkomen.

Wat de vraag over de naleving van de principes van de IAO betreft, stelt de minister-president dat het normatief instrumentarium waarover de IAO beschikt via conventies en aanbevelingen verloopt. Hij bevestigt dat bepaalde conventies niet of nauwelijks geëerbiedigd worden door een aantal lidstaten en dat de IAO niet de macht heeft om de naleving van haar conventies door de lidstaten af te dwingen. De organisatie beschikt nochtans wel

over een klachtenmechanisme. Bovendien worden diezelfde landen onder een bepaalde morele druk geplaatst, wat als een politiek signaal van de internationale gemeenschap moet worden beschouwd.

De problematiek van de sociale basisrechten, zoals die in een zich snel globaliserende wereldeconomie scherp stelt, is overigens op uitdrukkelijke vraag van de minister-president en in aanwezigheid van de sociale partners besproken tijdens het bezoek van de minister-president aan de IAO op 2 oktober laatsleden. Vlaanderen wenst de principiële behartiging van deze principes voluit te ondersteunen. Dit maakt mee het politieke belang uit van de ondertekening van het samenwerkingsakkoord. Door anderzijds via de IAO, met zijn traditie van sociaal overleg, respect voor vakbondsvrijheid en de principes vervat in het binnen de IAO tot stand gekomen juridisch instrumentarium, projecten op te zetten in een aantal landen, wordt *aan* en *in* die landen, ook op het terrein, een bepaalde boodschap ontwikkeld.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant

Vergadering van donderdag 11 december 1997

Vaste verslaggever : de heer Etienne Van Vaerenbergh, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van Den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het administratief steunpunt "coördinatie Vlaamse Rand Gemeenten met Bijzonder Taalstatuut"

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

In het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand rond Brussel van 26 juni 1996 wordt de uitbouw van een administratief steunpunt "Coördinatie Vlaamse Rand Gemeenten met Bijzonder Taalstatuut" aangekondigd. Dit steunpunt kreeg vijf specifieke opdrachten toegekend. Is dit steunpunt operationeel, en zo ja, kan de samenstelling van dit administratief steunpunt worden medegedeeld? Kan een overzicht gegeven worden van de activiteiten van dit steunpunt en de verslagen van de vergaderingen van dit steunpunt?

2. Antwoord van de heer Luc Van Den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Het administratief steunpunt Vlaamse Rand is ondergebracht bij de afdeling Kanselarij van de administratie Kanselarij en Voorlichting, departement Coördinatie. Dit steunpunt wordt, net zoals de administratieve coördinatie Brussel, bemand door 1 adjunct van de directeur en 1 medewerker. Beide personeelsleden wonen in de Rand, zijn vertrouwd met de problematiek en werden geselecteerd via een procedure van interne mobiliteit. Het steunpunt Vlaamse Rand en de administratieve coördinatie Brussel werken nauw samen en bieden elkaar ondersteuning waar nodig.

Aansluitend hierbij moet worden opgemerkt dat de uitvoering van het beleid naar de Vlaamse Rand toe de opdracht is van alle betrokken Vlaamse diensten en administraties, in het kader van een inclusief beleid. Inderdaad, het administratief steunpunt heeft een ondersteunende en motor-

functie naar de diverse inhoudelijk bevoegde diensten.

Het administratief steunpunt Vlaamse Rand is van start gegaan op 1 juni 1997. Sindsdien werd de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand nieuw leven ingeblazen. Er werd een stand van zaken opgemaakt van de verschillende elementen uit het Actieplan van de Vlaamse regering. Hieruit bleek dat een aantal acties uit dit plan reeds op het goede spoor zaten. Ook werden naar de toekomst een aantal prioritair te ondernemen acties afgesproken.

Het steunpunt volgt de ontwikkelingen op het terrein op de voet. Recent nog werd de aandacht van collega Baldewijns gevraagd voor het dossier van het BPA "den bocht" te Linkebeek. Er is tevens veelvuldig contact en overleg met de vzw De Rand. De algemeen directeur van de vzw De Rand is, net als een vertegenwoordiger van de provincie Vlaams-Brabant, lid van de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand.

In de voorbije opstartmaanden werd het steunpunt reeds verschillende malen geraadpleegd zowel intern binnen het ministerie als extern door plaatselijke mandatarissen en geïnteresseerden voor inlichtingen van algemene aard of specifieke informatie bv. over de taalwetgeving.

In samenspraak met de provincie Vlaams-Brabant en de vzw De Rand wordt momenteel een aantal geïntegreerde acties op het spoor gezet. Er komt opnieuw een advertentiecampaignede, gericht op de EU-burgers om hen correct te informeren over Vlaanderen, het aanbod taalcursussen, de Vlaamse cultuur edm. Er komen spots op Ring-Tv om de bevolking te sensibiliseren voor het Vlaams karakter van de rand en om het samenleven zo harmonieus mogelijk te maken. In overleg met de vzw De Rand zullen voorstellingen en ontmoetingen georganiseerd worden voor de leerlingen van de Europese en internationale scholen om hen in contact te brengen met onze Vlaamse cultuur. In het voorjaar van 1998 zullen de EU-burgers in de rand een welkom-gids in de bus krijgen met informatie over het leven in Vlaanderen. Zoals reeds beloofd zal elk Vlaams parlementslid hiervan een exemplaar ontvangen.

Regelmatig adviseert het steunpunt ook over de toepasbaarheid van de regelgeving op de specifieke situatie in de rand. Zo werden bv. bemerkingen geformuleerd bij het nieuwe ontwerp van decreet op de Ruimtelijke Ordening.

Tot slot heeft het steunpunt deze eerste maanden ook heel wat ontwerpen van antwoord voorbereid op parlementaire vragen, zowel schriftelijke als mondelinge.

3. Replieken

De vraagsteller vraagt aandacht voor het probleem van de steun aan de Nederlandstalige scholen van de rand- en faciliteitengemeenten, een punt dat ook in de regeerverklaring werd vooropgesteld. De heer Etienne Van Vaerenbergh stelt vast dat de minister van Onderwijs eist dat de scholen die wensen gebruik te maken van bijkomende leerkrachten die versterkt Nederlands onderwijs moeten geven, moeten voldoen aan twee voorwaarden. Enerzijds moet het gaan om versterking van het Nederlands taalonderricht, anderzijds eist de minister dat het gaat om intercultureel onderwijs.

Aan beide voorwaarden tezamen moet voldaan zijn om te genieten van deze regeling. De vraagsteller benadrukt dat de tweede voorwaarde problematisch is : vele taalgrens- en randgemeenten tellen weliswaar Franstalige kinderen maar geen migrantenkinderen. Om deze redenen werden de aanvragen van de scholen van Wezembeek-Oppem en Kraainem geweigerd omdat deze scholen enkel versterkt taalonderricht vroegen. Deze scholen hebben immers geen migrantenkinderen.

De vraagsteller verduidelijkt dat deze regeling vanaf december tot het einde van het schooljaar loopt. Hij zou het betreuren dat scholen die deze tegemoetkoming op taalvlak nodig hebben, deze regeling niet kunnen gebruiken.

– *Het incident is gesloten.*